EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 14.7.2021
COM(2021) 563 final

2021/0213 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan unionin kehyksen uudistamisesta (uudelleenlaadittu)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SEC(2021) 663 final} - {SWD(2021) 640 final} - {SWD(2021) 641 final} - {SWD(2021) 642 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Energiatuotteiden ja sähkön verotuksella on tärkeä rooli ilmasto- ja energiapolitiikassa. Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27 päivänä lokakuuta 2003 annetussa direktiivissä 2003/96/EY, jäljempänä ’energiaverodirektiivi’, vahvistetuilla yhdenmukaistetuilla säännöillä pyritään varmistamaan sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta.

Energiaverodirektiivin hyväksymisen jälkeen ilmasto- ja energiapolitiikan peruspuitteet ovat kuitenkin muuttuneet radikaalisti, eikä direktiivi ole enää yhdenmukainen EU:n nykyisten politiikkojen kanssa. Energiaverodirektiivi ei myöskään enää takaa sisämarkkinoiden asianmukaista toimintaa.

Uudelleenlaatimista koskeva ehdotus on osa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa ja 55-valmiuspakettia (”Fit for 55”), sillä siinä keskitytään ympäristö- ja ilmastokysymyksiin ja tuetaan komission sitoutumista ympäristöhaasteiden ratkomiseen, EU:n omien kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteiden saavuttamiseen ja ilman pilaantumisen vähentämiseen.

Euroopan vihreän kehityksen ohjelmalla käynnistettiin EU:n uusi kasvustrategia, jonka tavoitteena on tehdä EU:sta oikeudenmukainen ja vauras yhteiskunta. Siinä vahvistetaan komission pyrkimys kiristää ilmastotavoitettaan ja tehdä Euroopasta ensimmäinen ilmastoneutraali maanosa vuoteen 2050 mennessä. Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tarpeellisuus ja arvo ovat vain kasvaneet, koska covid-19-pandemia on aiheuttanut erittäin vakavia vaikutuksia unionin kansalaisten terveyteen ja taloudelliseen hyvinvointiin.

Euroopan vihreän kehityksen ohjelman strategiaan ja kattavaan vaikutustenarviointiin perustuvassa syyskuussa 2020 annetussa komission tiedonannossa **EU:n ilmastotavoite vuodelle 2030 entistä korkeammalle**[1], jäljempänä ’vuoden 2030 ilmastotavoitesuunnitelma’, ehdotetaan EU:n tavoitetason nostamista ja esitetään kattava suunnitelma EU:n vuotta 2030 koskevan sitovan tavoitteen nostamiseksi vastuullisella tavalla siten, että nettopäästövähennykset ovat vähintään 55 prosenttia. Vuoden 2030 tavoitetason nostaminen auttaa nyt antamaan varmuuden poliittisille päättäjille ja investoijille, jotta tulevina vuosina tehtävillä päätöksillä ei lukita päästötasoja tavalla, joka on ristiriidassa ilmastoneutraaliuden saavuttamista vuoteen 2050 mennessä koskevan EU:n tavoitteen kanssa. Vuoden 2030 tavoite vastaa Pariisin sopimuksen tavoitetta pitää maapallon lämpötilan nousu selvästi alle kahdessa celsiusasteessa ja jatkaa pyrkimystä pitää nousu 1,5 celsiusasteessa. Eurooppa-neuvosto hyväksyi joulukuussa 2020 pidetyssä kokouksessaan uuden vuotta 2030 koskevan EU:n sitovan tavoitteen[2].

Euroopan parlamentin ja Eurooppa-neuvoston hyväksymä[3] **eurooppalainen ilmastolaki**[4] tekee EU:n ilmastoneutraaliustavoitteesta oikeudellisesti sitovan ja nostaa vuoden 2030

---

1 COM (2020) 562 final.

2 Eurooppa-neuvoston päätelmät 10.–11.12.2020, EUCO 22/20 CO EUR 17 CONCL 8.

3 Ks. lehdistötiedote ”Komissio on tyytyväinen alustavaan yhteisymmärrykseen eurooppalaisesta ilmastolaista”, IP/21/1828, 21.4.2021.

4 Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi ja asetuksen (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki), COM(2020) 80 final.

tavoitetasoa asettamalla tavoitteeksi vähintään 55 prosentin nettopäästövähennykset vuoteen 2030 mennessä vuoden 1990 tasoon verrattuna.

Noudattaakseen eurooppalaisessa ilmastolaissa ehdotettua etenemistapaa ja saavuttaakseen tämän kunnianhimoisemman tavoitetason vuoteen 2030 mennessä komissio on tarkastellut uudelleen tällä hetkellä voimassa olevaa ilmasto-ja energialainsäädäntöä. Vuoden 2030 ilmastotavoitesuunnitelmassa esitetty **55-valmiuspaketti** on kattavin rakenneosa pyrkimyksessä panna täytäntöön vuoteen 2030 ulottuva uusi kunnianhimoinen ilmastotavoite, ja kaikkien talouden ja politiikan alojen on osallistuttava siihen.

Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa komissio sitoutui tarkastelemaan uudelleen energiaverodirektiiviä etenkin ympäristökysymysten kannalta ja varmistaakseen, että energiaverotus vastaa ilmastotavoitteita. Verotuksella on suora rooli vihreän siirtymän tukemisessa, sillä se lähettää oikeanlaisia hintasignaaleja ja tarjoaa oikeanlaisia kannustimia kestävälle kulutukselle ja tuotannolle.

Kaikkialla EU:ssa tarvitaan vaikuttavaa ympäristöverotusta ja kannustimien poistamista fossiilisten polttoaineiden kulutukselta, jotta niillä voitaisiin yhdessä muiden sääntelytoimenpiteiden kanssa vähentää kasvihuonekaasupäästöjä.

Energiaverodirektiivillä voidaan osaltaan kiristää tavoitetta vähentää kasvihuonekaasupäästöjä vähintään 55 prosenttia vuoteen 2030 mennessä varmistamalla, että moottori- ja lämmityspolttoaineiden verotuksessa otetaan paremmin huomioon niiden ympäristö- ja terveysvaikutukset. Tämä voidaan saavuttaa poistamalla puhtaaseen teknologiaan liittyviä haittoja ja vahvistamalla korkeammat verotasot tehottomille ja saastuttaville polttoaineille, mikä täydentää päästökauppajärjestelmän avulla tapahtuvaa hiilen hinnoittelua. Se helpottaa siirtymistä fossiilisista polttoaineista puhtaampaan energiaan, jotta EU:n ilmastoneutraaliustavoite voidaan saavuttaa Pariisin sopimuksen sitoumusten mukaisesti.

Energiaverodirektiiviä arvioitiin vuonna 2019[5]. Kyseisen arvioinnin jälkeen neuvosto antoi päätelmät[6], joissa se katsoi, että energiaverotuksella voi olla tärkeä rooli yhtenä niistä taloudellisista kannustimista, jotka ohjaavat onnistunutta energiasiirtymää, alentavat kasvihuonekaasupäästöjä ja kannustavat energiansäästöinvestointeja edistäen samalla kestävää kasvua, ja kehotti komissiota tarkistamaan energiaverodirektiivin.

Nykyinen energiaverodirektiivi synnyttää useita kysymyksiä, koska se ei ole yhteydessä ilmasto- ja energiatehokkuustavoitteisiin ja koska siinä on sisämarkkinoiden asianmukaiseen toimintaan vaikuttavia puutteita.

Ensinnäkään energiaverodirektiivi ei ole EU:n ilmasto- ja energiatavoitteiden mukainen. Direktiivillä ei edistetä riittävästi kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä, energiatehokkuutta eikä sähkön ja vaihtoehtoisten polttoaineiden (uusiutuva vety, synteettiset polttoaineet, kehittyneet biopolttoaineet jne.) käyttöönottoa. Syynä tähän on se, että uusia, vähemmän hiili-intensiivisiä polttoaineita verotetaan niiden fossiilisena ekvivalenttina, jos kyseinen uusi polttoaine ilmestyi markkinoille vasta vuonna 2003 hyväksytyn viimeisimmän energiaverodirektiivin jälkeen. Sen vuoksi tällaisiin polttoaineisiin ei sovelleta omaa verokantaa. Biopolttoaineet ovat epäedullisessa asemassa määräperusteisen verotuksen vuoksi (verokanta ilmaistaan litraa kohden). Syynä tähän on se, että yhden biopolttoainelitran energiasisältö on yleensä alhaisempi kuin yhdellä litralla kilpailevaa fossiilista polttoainetta,

5 SWD(2019) 329 final.

6 Neuvoston päätelmät, 29.11.2019, 14608/19, FISC 458.

vaikka niihin sovelletaan samaa verokantaa. Energiaverodirektiivi ei kaiken kaikkiaan tarjoa riittävästi kannustimia puhtaaseen teknologiaan tehtäville investoinneille.

Toiseksi energiaverodirektiivissä suositaan tosiasiallisesti fossiilisten polttoaineiden käyttöä. Kansalliset verokannat poikkeavat toisistaan huomattavasti ja erilaisia verovapautuksia ja veronalennuksia myönnetään runsaasti. Erilaiset vapautukset ja alennukset ovat fossiilisiin polttoaineisiin liittyviä kannustimia, jotka eivät ole vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden mukaisia. Uusi ehdotus auttaisi vähentämään fossiilisten polttoaineiden käyttöä kahdella tavalla. Ensinnäkin sillä korotetaan fossiilisten polttoaineiden verokantoja ja alennetaan uusiutuvien tuotteiden verokantoja, mikä vähentää fossiilisten polttoaineiden suhteellista hintaetua vähemmän saastuttaviin vaihtoehtoihin nähden. Tämä vähentäisi fossiilisten polttoaineiden käyttöä. Toiseksi siinä tarkastellaan uudelleen mahdollisuutta veronalennuksiin ja verovapautuksiin, joita tällä hetkellä käytetään alentamaan fossiilisista polttoaineista kannettavia veroja. Tällaisia polttoaineita ovat maataloudessa käytettävä kaasuöljy, kotitalouksien lämmityksessä käytettävät kaasuöljy ja hiili (mahdollisuus myöntää verovapautus heikossa asemassa oleville kotitalouksille säilyisi) tai energiaintensiivisten teollisuudenalojen käyttämät fossiiliset polttoaineet. Lisäksi ehdotuksella lopetettaisiin nykyisin lento- ja vesiliikenteelle sekä kalastusalalle pakollisesti myönnettävä verovapautus.

Kolmanneksi energiaverodirektiivi ei enää edistä sisämarkkinoiden asianmukaista toimintaa, koska vähimmäisverokannat eivät enää lähennä kansallisia verokantoja toisiinsa. Vähimmäisverokannat ovat alhaiset, koska niitä ei ole päivitetty vuoden 2003 jälkeen, vaikka kansalliset verokannat ovat useimmiten huomattavasti energiaverodirektiivissä säädettyjä vähimmäismääriä korkeammat. Joka tapauksessa energiaverodirektiivissä säädetyt vähimmäismäärät eivät enää estä kilpailua alhaisimmalla sääntelytasolla eivätkä muodosta verotuksen vähimmäistasoa. Kaikki tämä yhdessä verovapautusten ja veronalennusten kanssa lisää sisämarkkinoiden hajanaisuutta ja erityisesti vääristää tasapuolisia toimintaedellytyksiä kaikilla asianomaisilla talouden aloilla.

Lisäksi eräät energiaverodirektiivin osa-alueet eivät ole selkeitä, merkityksellisiä tai johdonmukaisia, mikä aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta. Näitä ovat mm. direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jäävien verollisten tuotteiden ja käyttötarkoitusten määritelmä sekä lento- ja vesiliikenteessä käytettävien moottoripolttoaineiden verovapautuksen tulkinta. Tämän ehdotuksen tavoitteet ovat sen vuoksi seuraavat:

(1) luodaan mukautettu kehys, jolla edistetään EU:n vuotta 2030 koskevia tavoitteita ja vuotta 2050 koskevaa ilmastoneutraalitavoitetta Euroopan vihreän kehityksen ohjelman puitteissa. Tämä edellyttäisi energiatuotteiden ja sähkön verotuksen yhdenmukaistamista EU:n energia-, ympäristö- ja ilmastopolitiikkojen kanssa, mikä edistäisi EU:n pyrkimyksiä vähentää päästöjä,

(2) luodaan puitteet, joilla säilytetään ja parannetaan EU:n sisämarkkinoita päivittämällä verokantojen soveltamisalaa ja rakennetta sekä järkiperäistämällä verovapautusten ja veronalennusten käyttöä jäsenvaltioissa,

(3) säilytetään valmiudet tuottaa tuloja jäsenvaltioiden talousarvioihin.

Kuten edellä todetaan, nämä tavoitteet saavutetaan siirtymällä määräperusteisesta verotuksesta energiasisältöön perustuvaan verotukseen, poistamalla kannustimet fossiilisten polttoaineiden käytöltä ja asettamalla verokannat järjestykseen niiden ympäristötehokkuuden mukaan. Lisäksi nykyistä verorakennetta yksinkertaistetaan ryhmittämällä energiatuotteet (moottori- tai lämmityspolttoaineina käytettävät) ja sähkö luokkiin ja asettamalla ne

järjestykseen niiden ympäristötehokkuuden mukaan. Ilmaisu ’ympäristötehokkuus’ on määritelty suhteessa muihin Euroopan vihreän kehityksen ohjelman mukaisiin EU:n politiikkoihin ja erityisesti muihin 55-valmiuspakettiin sisältyviin ehdotuksiin. Tämän järjestyksen mukaan tavanomaisia fossiilisia polttoaineita, kuten kaasuöljyä ja bensiiniä, verotetaan korkeimmalla verokannalla. Seuraavaksi korkeinta verokantaa sovelletaan fossiilipohjaisiin polttoaineisiin, jotka ovat vähemmän haitallisia ja joilla on yhä potentiaalia edistää hiilestä irtautumista lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä. Esim. maakaasuun, nestekaasuun ja fossiiliseen vetyyn sovellettava verokanta on kaksi kolmasosaa täydestä viiteverokannasta kymmenen vuoden siirtymäkauden ajan. Siirtymäkauden päättymisen jälkeen sovelletaan täyttä verokantaa. Seuraava luokka koskee kestäviä biopolttoaineita, jotka eivät ole kehittyneitä. Koska niillä on vaikutusta hiilestä irtautumiseen, niihin sovellettava verokanta on puolet täydestä viiteverokannasta. Alhaisinta verokantaa sovelletaan sähköön riippumatta sen käyttötarkoituksesta, kehittyneisiin biopolttoaineisiin, bionesteisiin, biokaasuihin ja uusiutuvaan vetyyn. Tässä luokassa sovellettava verokanta on huomattavasti viiteverokantaa alhaisempi, koska sähkö ja kyseiset polttoaineet voivat edistää EU:n siirtymistä puhtaaseen energiaan kohti Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden saavuttamista ja viime kädessä ilmastoneutraaliuden saavuttamista vuoteen 2050 mennessä.

Joillakin aloilla ja etenkin täyden verovapautuksen saavilla aloilla (esim. lentoliikenne ja heikossa asemassa olevien kotitalouksien lämmityspolttoaineet) sovelletaan siirtymäkausia verotuksen käyttöönotosta aiheutuvien taloudellisten ja sosiaalisten kustannusten lieventämiseksi.

Ehdotuksessa otetaan huomioon myös sosiaalinen ulottuvuus ottamalla käyttöön mahdollisuus vapauttaa heikossa asemassa kotitaloudet lämmityspolttoaineiden verotuksesta kymmenen vuoden ajan ja vahvistamalla vähimmäisverokannan saavuttamiseen kymmenen vuoden siirtymäaika.

Jäsenvaltiot voivat myös myöntää kaikille kotitalouksille lämmityspolttoaineita koskevia veronalennuksia, kunhan ne eivät alita vähimmäismääriä. Jäsenvaltiot päättävät itse verotulojen käytöstä, ja ne voivat edelleen varmistaa oikeudenmukaisuuden toteutumisen käyttämällä kyseisiä tuloja sosiaalisten vaikutusten lieventämiseen.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Neuvoston direktiivissä 2003/96/EY määritellään verotettavat energiatuotteet ja niiden käyttötarkoitukset, joita verotetaan, sekä kunkin tuotteen vähimmäisverotasot riippuen siitä, käytetäänkö tuotetta liikennepolttoaineena, tiettyihin teollisuus- ja ammattitarkoituksiin vai lämmitykseen. Muutetut säännökset pysyvät johdonmukaisina muuttumattomien säännösten kanssa.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Euroopan vihreän kehityksen ohjelman mukaisiin EU:n ilmastotavoitteisiin liittyvät aloitteet, erityisesti vuoden 2030 ilmastotavoite, esitetään 55-valmiuspaketissa (”Fit for 55”). Paketti sisältää erityisesti ilmastoa, energiaa, liikennettä ja verotusta koskevan alakohtaisen lainsäädännön uudelleentarkastelun[7].

[7] Euroopan komissio (2020). Komission työohjelma 2021: Liitteessä I on kaikki ehdotettavat välineet, mukaan lukien energiaverodirektiivin uudelleentarkastelu.

Tämä ehdotus energiaverodirektiivin uudelleenlaatimisesta on osa tätä johdonmukaisesti suunniteltua pakettia. Pakettiin sisältyvien muiden ehdotusten lisäksi sillä edistetään EU:n ilmastotavoitteiden saavuttamista puuttumalla energia-alalla myönnettäviin verovapautuksiin ja veronalennuksiin, joilla tosiasiallisesti kannustetaan käyttämään fossiilisia polttoaineita, ja edistämällä samalla energiatehokkuutta ja puhtaampien polttoaineiden käyttöönottoa. Energiaverodirektiivin uudelleenlaatimista koskeva ehdotus ja ehdotus EU:n päästökauppajärjestelmän tarkistamisesta, mukaan lukien rakennuksia ja maantieliikennettä koskevan päästökaupan käyttöönotto, täydentävät näin ollen toisiaan.

Muut 55-valmiuspakettiin kuuluvat aloitteet ovat uusia ehdotuksia, kuten nykyisen ilmasto-, energia- ja liikennepolitiikan alan säännöstön (EU:n päästökauppajärjestelmä[8]) uudelleentarkastelu. Tarkoituksena on saattaa säännöstö vastaamaan uusia ilmastotavoitteita, ottaa käyttöön rakennuksia, meriliikennettä ja maantieliikennettä koskeva päästökauppajärjestelmä sekä muuttaa päästökauppajärjestelmän soveltamisalaan jo kuuluvan ilmailualan kohtelua;

-
- taakanjakoasetus (ESR)[9] sitovista vuotuisista kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030;
- asetus hiilidioksidipäästönormien asettamisesta henkilöautoille ja kevyille hyötyajoneuvoille[10];
- uusiutuvia energialähteitä koskeva direktiivi[11];
- ReFuelEU Aviation -aloite, jonka tavoitteena on edistää kestävien lentopolttoaineiden tuotantoa ja käyttöönottoa lentoliikenteessä;
- FuelEU Maritime -aloite, jonka tavoitteena on lisätä uusiutuvien ja vähähiilisten polttoaineiden kysyntää meriliikennealalla;
- energiatehokkuusdirektiivi, jolla pannaan täytäntöön uuden vuoteen 2030 ulottuvan ilmastotavoitteen tavoitteet ja edistetään oikeudenmukaista siirtymää;
- uusi hiilirajamekanismi;
- asetus maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä (LULUCF)[12];
- direktiivi vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta[13];
- asetus kestävää sijoittamista helpottavasta kehyksestä (taksonomia)[14].

---

8 Direktiivi 2003/87/EY kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

9 Asetus (EU) 2018/842 sitovista vuotuisista kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030, joilla edistetään ilmastotoimia Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi.

10 Asetus (EU) 2019/631 hiilidioksidipäästönormien asettamisesta uusille henkilöautoille ja uusille kevyille hyötyajoneuvoille.

11 Direktiivi (EU) 2018/2001 – Tässä direktiivissä asetetaan polttoaineiden toimittajille velvoite varmistaa uusiutuvan energian pakollinen vähimmäisosuus liikennealan energian loppukulutuksesta vuoteen 2030 mennessä.

12 Asetus (EU) 2018/841, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä vuoteen 2030 ulottuviin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteisiin.

13 Direktiivi 2014/94, annettu 22 päivänä lokakuuta 2014, vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta

Energiaverodirektiivin uudelleenlaatiminen tukee lisäksi nollapäästötavoitetta, johon on sitouduttu Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa ja tutkimus- ja innovointipolitiikassa ilmasto-, energia- ja liikkuvuuspolitiikan alalla vuosien 2021–2027 tutkimuksen puiteohjelman ”Horisontti 2020” mukaisesti.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 113 artiklaan, jonka nojalla EU voi vahvistaa yhdenmukaistetut säännöt sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi. Lisäksi SEUT-sopimuksen 192 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti voidaan antaa asianmukaisia verotuksellisia säännöksiä, joiden tarkoituksena on muun muassa ympäristön säilyttäminen ja suojelu.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

Tämän direktiivin puutteet voidaan korjata ainoastaan tarkistamalla energiaverodirektiivi koordinoidusti EU:n muiden politiikkatoimien kanssa. Nykyisen energiaverodirektiivin mukaan jäsenvaltiot voivat korottaa energiatuotteiden ja sähkön verokantoja, päättää olla käyttämättä mahdollisia verovapautuksia ja veronalennuksia tai ottaa käyttöön ympäristöön ja ilmastoon liittyviä tavoitteita. Tällaiset kansalliset lähestymistavat saattavat kuitenkin vääristää sisämarkkinoita ja vaarantaa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteet, koska kansallisten verojen rakennetta ja tasoa ei ole yhdenmukaistettu:

(1) Nykyiset vähimmäisverokannat saattavat heikentää ympäristötavoitteita, joihin jäsenvaltiot voivat pyrkiä energiaverotuksella. Tämä johtuu etenkin siitä, että energiaverotus vaikuttaa suoraan yritysten kustannuksiin.

(2) Energiaverotusdirektiivin kautta tapahtuvan energiaverotuksen yhdenmukaistamisen odotetaan vähentävän jäsenvaltioiden välisen energiaverokilpailun haitallisia vaikutuksia, joista mainittakoon esim. yritysten siirtyminen edullisempia verojärjestelmiä käyttäviin jäsenvaltioihin.

(3) EU:n päästökauppajärjestelmä on osoittautunut tehokkaaksi välineeksi järjestelmän piiriin kuuluvien laitosten kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisessä. 55-valmiuspaketissa ehdotetaan EU:n päästökauppajärjestelmän laajentamista koskemaan merenkulkualaa sekä maantieliikennettä ja rakennuksia koskevan päästökaupan käyttöönottoa. Jäsenvaltiot kantavat kuitenkin energiaveroja EU:n päästökauppajärjestelmän rinnalla. Sen vuoksi energiaverodirektiivillä on varmistettava, että EU:n tasolla vahvistetut vähimmäisverokannat tarjoavat EU:n energia-, ilmasto- ja ympäristötavoitteiden mukaisia kannustimia. Tässä yhteydessä EU:n tason toimilla voidaan varmistaa johdonmukaisuus EU:n päästökauppajärjestelmän soveltamisen sekä energiatuotteiden ja sähkön verotuksen välillä sekä EU:n yhteinen lähestymistapa energiatuotteiden verotukseen.

---

[14] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävää sijoittamista helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).

EU:n ilmasto- ja ympäristötavoitteiden saavuttaminen edellyttää poliittisten välineiden yhdistelmää. Vaikuttavalla EU:n verotuskehyksellä voidaan muiden EU:n politiikkatoimien tukemisen ohella välttää kansalliset toimet, jotka johtavat sisämarkkinoiden vääristymiseen ja/tai kaksinkertaiseen verotukseen.

Energiaverodirektiivin uudelleenlaatimista ja sen ajoitusta on tarkasteltava Euroopan vihreän kehityksen ohjelman laajemmassa yhteydessä. Tavoitteena on lähentää energiaverodirektiiviä sen tavoitteisiin, mikä voidaan saavuttaa ainoastaan energiaverodirektiivin uudelleenlaatimista koskevalla unionin säädöksellä.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä:

sen tavoitteet saavutetaan parhaiten laatimalla voimassa oleva direktiivi uudelleen edellä esitetyllä tavalla. Ehdotus koskee pääasiassa joitakin direktiivin keskeisiä osia: verotuksen rakenne ja eri energialähteiden verokohtelun välinen suhde.

Ehdotuksessa ei miltään osin mennä pidemmälle kuin on tarpeen asetettuihin tavoitteisiin pääsemiseksi.

- **Toimintatavan valinta**

Ehdotus on direktiivi. Tällä alalla, jota jo säännellään voimassa olevalla direktiivillä, jäsenvaltioilla olisi edellä esitetyn perusteella edelleen oltava liikkumavaraa. Muut sääntelytavat kuin direktiivin 2003/96/EY muuttaminen direktiivillä olisivat siksi riittämättömiä.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset[15]**

Energiaverodirektiivillä oli alun perin myönteinen vaikutus sen päätavoitteeseen eli sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan varmistamiseen, kaksinkertaisen verotuksen estämiseen sekä kaupan ja kilpailun vääristymisen estämiseen energialähteiden ja energian kuluttajien ja toimittajien välillä.

Koska teknologiat, kansalliset verokannat ja energiamarkkinat ovat kuitenkin kehittyneet viimeisten 15 vuoden aikana, energiaverodirektiivillä ei nykymuodossaan enää ole samaa myönteistä vaikutusta. Lisäksi EU:n lainsäädäntökehys ja poliittiset tavoitteet ovat kehittyneet huomattavasti sen jälkeen, kun energiaverodirektiivi hyväksyttiin vuonna 2003, mikä on johtanut eräisiin merkityksellisyyteen ja johdonmukaisuuteen liittyviin ongelmiin. Tämän seurauksena energiaverodirektiivin EU:n tasolla tuoma kokonaislisäarvo pieneni merkittävästi ajan mittaan, mikä johtui erityisesti vähimmäisverokantojen indeksoinnin puutteesta ja siitä, että jäsenvaltiot käyttivät vapaaehtoisia verovapautuksia laajalti ja hyvin eri tavoin, sekä poliittisen toimintaympäristön muuttumisesta.

[15] Kertomus – Energiaverodirektiivin arviointi, 2019.

Nykyisellä energiaverodirektiivillä edistetään vain hyvin vähän EU:n laajempia talous-, sosiaali- ja ympäristöpoliittisia tavoitteita. Energiaverodirektiivi on ainakin osittain johdonmukainen niiden poliittisten toimien kanssa, joilla edistetään uusiutuvan energian käyttöä ja energiatehokkuuden lisäämistä, mutta ei yhtä paljon kasvihuonekaasupäästöjen ja muiden kaasupäästöjen vähentämisen, energialähteiden monipuolistamisen tai energiaomavaraisuuden ja -varmuuden osalta. Tällaisen johdonmukaisuuden puutteen suurimpia syitä ovat energiatuotteiden ja sähkön energiasisällön ja hiilidioksidipäästöjen huomiotta jättäminen, (liian) alhaiset vähimmäisverotasot ja (liian) monet verovapautukset. Näistä samoista syistä energiaverodirektiivi ei edistä liikennealan irtautumista hiilestä eikä ilman epäpuhtauspäästöjen vähentämistä. Energiaverodirektiivin vaikutus kansainvälisissä sopimuksissa, kuten vuoden 2015 Pariisin sopimuksessa, asetettujen tavoitteiden saavuttamiseen on näin ollen vähäinen. Energiaverodirektiivissä ei myöskään tehdä eroa uusiutuvien ja hiili-intensiivisten sähkölähteiden välillä eikä oteta huomioon biopolttoaineiden ympäristötehokkuutta. Biopolttoaineiden verotusta koskevat energiaverodirektiivin säännökset eivät siksi ole EU:n energia-, ilmastonmuutos- ja ympäristöpolitiikan mukaisia.

Energiaverodirektiivi kattaa yhä vähemmän EU:n energialähteiden yhdistelmiä, kun uusia teknologioita ja tuotteita (esim. sähkö-kaasu-muuntaminen ja muuta kuin biologista alkuperää olevat polttoaineet) ilmestyy markkinoille tai niiden merkitys kasvaa. Näin ollen nykyisellä energiaverojärjestelmällä ei voida varmistaa ympäristön kannalta kestävien uusien teknologioiden ja tuotteiden etuuskohtelua. Esimerkiksi uusiutuvien polttoaineiden markkinaosuuden kasvusta huolimatta, niiden energiaverodirektiivin mukainen verokohtelu perustuu edelleen sääntöihin, jotka luotiin silloin, kun näillä polttoaineilla oli vain pienet erikoismarkkinat.

Nykyinen energiaverodirektiivi asettaa bensiinin huonompaan asemaan dieseliin verrattuna, koska dieselin vähimmäisverokanta on alhaisempi. Tämä lisää dieselin kysyntää. Myös kehittymässä oleva polttoaineet ovat epäedullisessa asemassa. Niitä ei joko luetella ollenkaan nykyisessä energiaverodirektiivissä tai niihin sovelletaan vastaaviin tarkoituksiin käytettävän polttoaineen verokantaa. Näiden polttoaineiden energiapitoisuus litraa kohden on yleensä alhaisempi kuin vastaavan polttoaineen. Tämä johtaa siihen, että uusien polttoaineen litrakohtainen verokanta on korkeampi. Lisäksi kansainvälistä lento- ja vesiliikennettä koskeva pakollinen verovapautus on erityisen ongelmallinen, koska se ei ole johdonmukainen nykyisten ilmastohaasteiden ja -politiikkojen kanssa.

Ilmailun osalta EU on neuvotellut unionin ja jäsenvaltioiden puolesta horisontaalisia lentoliikennesopimuksia ja kattavia lentoliikennesopimuksia kolmansien maiden kanssa. Lisäksi jäsenvaltiot ovat tehneet kahdenvälisiä lentoliikennesopimuksia kolmansien maiden kanssa. Horisontaaliset lentoliikennesopimukset antavat EU:lle mahdollisuuden muuttaa useita jäsenvaltioiden kahdenvälisten sopimusten määräyksiä. Kattavat lentoliikennesopimukset ovat ensisijaisia yksittäisten jäsenvaltioiden kolmansien maiden kanssa tekemiin kahdenvälisiin sopimuksiin nähden. Useimmiten kyseisissä sopimuksissa sallitaan sellaisen jäsenvaltioiden alueella toimitetun polttoaineen verottaminen, joka käytetään EU:n sisäisillä lennoilla liikennöivässä ilma-aluksessa.

Vesiliikenteen osalta Reinin vesiliikenteestä 17. lokakuuta 1868 tehdyssä tarkistetussa Mannheimin yleissopimuksessa säännellään Reinin liikennettä. Lisäksi Strasbourgissa 16.

toukokuuta 1952 Reinillä liikennöivien alusten varastoihin sovellettavasta kaasuöljyn tulli- ja verojärjestelmästä tehdyssä sopimuksessa[16], jäljempänä 'Strasbourgin sopimus', määrätään Reinillä sekä sen sivujoilla ja sen muilla vesiväylillä käytettävän kaasuöljyn vapauttamisesta verosta. Koska vesiliikenteessä käytettävää polttoainetta olisi verotettava yhtäläisesti EU:ssa, Strasbourgin sopimuksen osapuolina olevien jäsenvaltioiden on ryhdyttävä kaikkiin asianmukaisiin toimiin ristiriitojen poistamiseksi tehokkaasti. SEUT 351 artiklan 2 kohdassa määrätään, että siltä osin kuin EU:n jäsenvaltioiden kolmansien maiden kanssa tekemät sopimukset eivät ole sopusoinnussa EU:n lainsäädännön kanssa, asianomaiset jäsenvaltiot käyttävät kaikkia aiheellisia keinoja todettujen ristiriitojen poistamiseksi.

Lämmityspolttoaineiden vähimmäisverokannat ovat liian alhaiset edistämään sisämarkkinoiden asianmukaista toimintaa, koska niiden osuus näiden tuotteiden hinnasta on erittäin pieni. Lisäksi kotitalouksille ja yrityskäyttäjille myönnettyjen vapaaehtoisten verovapautusten ja veronalennusten käyttö lisää eroja entisestään, mikä johtaa siihen, että efektiiviset verokannat ovat joissakin jäsenvaltioissa huomattavasti alhaisemmat kuin toisissa.

Sähköön ja maakaasuun sovelletaan hyvin erilaisia verokantoja ja monenlaisia verovapautuksia ja veronalennuksia, jotka osaltaan lisäävät sisämarkkinoiden hajanaisuutta.

Koska energiaverodirektiivin mukaisissa verotasoissa ei noudateta mitään erityistä logiikkaa – siinä ei esim. oteta huomioon energiasisältöä ja ulkoisvaikutuksia – jäsenvaltiot voivat halutessaan vahvistaa kansalliset verokantansa ilman, että niiden tarvitsee noudattaa tuotteiden välistä viittausta tai suhdetta. Näin ollen nykyinen energiaverodirektiivi voi lähettää epäasianmukaisia hintasignaaleja käyttäjille, mikä ei kannusta heitä valitsemaan ympäristöystävällisempiä ja tehokkaampia energialähteitä, eikä energialähteiden johdonmukaista kohtelua ole varmistettu kansallisella tasolla.

Energiaverodirektiivin noudattaminen ei aiheuttanut huomattavaa sääntelytaakkaa tai kustannuksia jäsenvaltioille eikä talouden toimijoille. Suuri osa kustannuksista ja sääntelytaakasta johtuu joko horisontaalisesta lainsäädännöstä tai kansallisista täytäntöönpanotoimenpiteistä, joista ei säädetä direktiivissä ja jotka vaihtelevat huomattavasti jäsenvaltiosta tai toimialasta riippuen.

Energiaverodirektiivin täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet johtuivat joidenkin energiaverodirektiivin säännösten monimutkaisuudesta, epäselvyydestä, moniselitteisestä sanamuodosta ja monitulkintaisuudesta. Tämä puolestaan aiheutti epäselvyyttä esim. edullisen verokohtelun myöntämisedellytyksistä. Tällaisesta epäselvyydestä voi koitua veroviranomaisille ja talouden toimijoille laskennallisia menoja tai oikeudenkäyntikuluja erityisesti silloin, kun epäselvyys johtaa riita-asioihin.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Tämän ehdotuksen muotoilun tukena on käytetty monenlaisia ulkopuolisten kommentteja. Sidosryhmiä kuultiin ensin alustavan vaikutustenarvioinnin palautemekanismin ja asiaa koskevan julkisen kuulemisen kautta.

[16] Accord relatif au régime douanier et fiscal du gasoil consommé comme ravitaillement de bord dans la navigation rhénane Conclu à Strasbourg le 16 mai 1952.

Kuuleminen alkoi 22. heinäkuuta 2020 ja päättyi 14. lokakuuta 2020. Yhteensä saatiin 563 vastausta 25 jäsenvaltiosta ja viidestä kolmannesta maasta sekä 129 kannanottoa. Ylivoimainen enemmistö vastaajista on samaa mieltä ilmastonmuutoksen ja saastumisen torjumista koskevista EU:n yleisistä tavoitteista ja näiden tavoitteiden huomioon ottamisesta energiaverodirektiivin tarkistamisessa. Energiaverodirektiivin uudelleentarkastelun painopisteiden osalta useimmat vastaajat olivat yhtä mieltä siitä, että energiaverodirektiiviä tarkistettaessa olisi verokantojen määritelmissä (jotka olisi ilmaistava energiasisältönä eikä määränä) otettava huomioon kasvihuonekaasupäästöt ja otettava käyttöön kannustimia vaihtoehtoisille energialähteille, kuten puhtaalle vedylle ja kestäville biopolttoaineille. Yleisesti ottaen vastaajat ilmaisivat olevansa eri mieltä hiilivuotoriskille alttiiden alojen verotuksesta. Julkisessa kuulemissa kannatettiin jonkin verran eri liikennemuotojen verojen yhdenmukaistamista, jotta ne voivat kilpailla tasapuolisin toimintaedellytyksin, sekä energiatehokkaampien ja vähähiilisten liikennemuotojen kehittämistä. Sosiaalisten liitännäistoimenpiteiden osalta useimmat vastaajat kannattivat verotuksen painopisteen siirtämistä pois työn verotuksesta ja sosiaaliturvamaksuista sekä köyhille kotitalouksille suunnattuja sosiaaliturvaohjelmia.

Julkisen kuulemisen lisäksi on järjestetty suoria kuulemisia jäsenvaltioiden kanssa, muun muassa efektiivisten verokantojen laskemista koskevia kannanottopyyntöjä, sekä muiden sidosryhmien kanssa.

- **Vaikutustenarviointi**

Sen selvittämiseksi, miten erilaiset poliittiset tavoitteet saavutettaisiin parhaiten, tutkittiin useita lähestymistapoja, joita verrattiin perusskenaarioon.

Perusskenaario tarkoittaa nykyistä vuoteen 2030 ulottuvia ilmasto- ja energia-alan lainsäädäntöpuitteita eli aiemmin sovittuja ilmasto- ja energiatavoitteita, joilla pyritään vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä 40 prosenttia vuoteen 2030 mennessä, sekä niiden täytäntöönpanemiseksi käytettäviä tärkeimpiä politiikan välineitä. Kyseisessä vaihtoehdossa oletetaan, että energiaverodirektiivi pysyy muuttumattomana.

Vaihtoehdossa 1 vähimmäisverokannat indeksoitaisiin ja veropohjaa laajennettaisiin osittain säilyttäen kuitenkin sen rakenne olennaisilta osin muuttumattomana. EU:n sisäinen lento- ja meriliikenne lisättäisiin soveltamisalaan, ja nykyiset verovapautukset korvattaisiin nollaverokannalla.

Vaihtoehdossa 2 otettaisiin käyttöön yksinkertaistettujen verokantojen järjestelmä. Vähimmäisverokannat indeksoitaisiin, ne pohjautuisivat energiasisältöön ja käyttöön otettaisiin siirtymäkausi (10 vuotta vaihtoehdossa 2 a ja vuoteen 2030 asti vaihtoehdossa 2b). Kyseisessä vaihtoehdossa painotettaisiin energiasisältöä, korotettaisiin verotasoa (pääasiassa lämmityspolttoaineiden osalta), laajennettaisiin veropohja koskemaan EU:n sisäistä lento- ja meriliikennettä ja käyttöön otettaisiin vähimmäisverokannat, joita korotettaisiin lineaarisesti kymmenen vuoden siirtymäkauden aikana. Vaihtoehdossa 2 c otettaisiin vaihtoehdon 2a ominaisuuksien lisäksi käyttöön uusi komponentti sellaisten verokantojen määrittämiseksi, joissa otetaan huomioon tuotteiden aiheuttamat ilman epäpuhtauspäästöt.

Vaihtoehdossa 3 otettaisiin käyttöön hiilipitoisuuskomponentti aloilla, jotka eivät tällä hetkellä kuulu päästökauppajärjestelmän piiriin, jotta varmistettaisiin, että kyseisiin aloihin sovelletaan hiilen hinnoittelua. Kuten vaihtoehdossa 2, tässäkin tapauksessa ehdotettaisiin

kahta siirtymäkautta (10 vuotta ja vuoteen 2030 asti ulottuva lyhyempi siirtymäkausi). Tässä vaihtoehdossa analysoitaisiin myös epäpuhtauskomponentin käyttöönottoa.

Tärkeimmät tulokset

Kun Euroopan komissio ehdotti syyskuussa 2020 kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä vuoteen 2030 mennessä vähintään 55 prosenttia vuoteen 1990 verrattuna, se kuvaili myös, millä eri aloilla toteutettavilla toimilla voitaisiin täydentää kansallisia toimia kunnianhimoisempien tavoitteiden saavuttamiseksi. Vaikutustenarviointeja on valmisteltu tukemaan 55-valmiuspaketin keskeisten lainsäädäntövälineiden suunniteltuja tarkistuksia.

Tätä taustaa vasten tässä vaikutustenarvioinnissa on analysoitu eri vaihtoehtoja, joiden avulla energiaverodirektiivin tarkistaminen voisi edistää vaikuttavasti ja tehokkaasti päivitetyn tavoitteen saavuttamista osana laajempaa 55-valmiuspakettia ja saavuttaa samalla tavoite välttää verotulojen rapautuminen sisämarkkinoilla.

Vaihtoehtojen vertailun sekä yksittäisten toimintavaihtoehtojen analyysin perusteella sekä vaihtoehto 2 että vaihtoehto 3 täyttäisivät tavoitteet toivottavalla tavalla.

Näillä vaihtoehdoilla edistetään ilmasto- ja energiatavoitteita sekä muita poliittisia tavoitteita.

Molemmilla siirtymäkausilla (10 vuotta tai 7 vuotta) on sama vaikutus vuoteen 2035 mennessä kaikissa vaihtoehdoissa. Vaihtoehdoilla, joissa siirtymäkausi on kymmenen vuotta (vaihtoehdot 2a ja 3a), saadaan kuitenkin paremmat tulokset kuin lyhyemmällä siirtymäkaudella niiden sosiaalisen ulottuvuuden vuoksi.

Kun otetaan huomioon ilman epäpuhtauskomponentti, päästövähennyksiin kohdistuva myönteinen vaikutus aiheuttaa kielteisiä yhteiskunnallisia vaikutuksia, sillä hiilen ja biomassan hinnat nousevat huomattavasti.

Koska päästökauppa olisi otettava käyttöön maantieliikenteen ja rakennusten hiilidioksidipäästöjen osalta, kuten 55-valmiuspaketin yhteydessä tehtävässä EU:n päästökauppajärjestelmää koskevan ehdotuksen tarkistuksessa ehdotetaan, vaihtoehtoa 2 a pidetään parhaana vaihtoehtona, koska sillä vältetään näiden kahden mekanismin päällekkäisyys.

EU:n päästökauppajärjestelmän hyvin mitoitettu laajentaminen merenkulkualaan, päästökaupan käyttöönotto maantieliikenteen ja rakennusten osalta sekä edellä mainittu vaihtoehto 2 auttaisivat saavuttamaan 55 prosentin päästövähennyksiä koskevan EU:n kunnianhimoisen ilmastotavoitteen vuoteen 2030 mennessä ja mahdollistaisivat energiaverodirektiivin uudelleentarkastelun muiden tavoitteiden saavuttamisen.

Vaikutustenarviointi osoitti myös, että energiaverodirektiivin tarkistaminen ei aiheuttaisi kohtuutonta taloudellista rasitetta. Edellä esitetyt tavoitteet voidaan saavuttaa erittäin vähäisin taloudellisin kustannuksin, ja tarkistus voi tuoda taloudellista hyötyä, erityisesti jos jäsenvaltiot käyttävät yleisestä energiankulutusverotuksesta saatavia lisätuloja tahattomien sosiaalisten kustannusten korvaamiseen.

Vaikutustenarvioinnista on käynyt ilmi, että fossiilisten polttoaineiden verotuksen kiristäminen voi vaikuttaa enemmän pienituloisiin kotitalouksiin, erityisesti lämmityksen osalta. Tällaisissa tapauksissa energiaverojen mahdollista regressiivisyyttä voitaisiin kompensoida käyttämällä kyseiset tulot vihreän siirtymän tukemiseen. Tämä tapahtuisi rahoittamalla investointeja vähähiilisiin ja energiatehokkaisiin tuotteisiin ja laitteisiin tai kertasuoritteisilla siirroilla. Analyysi osoitti esimerkiksi sen, että kun energiaveroista saatavat ylimääräiset verotulot siirretään takaisin kotitalouksille kertasuorituksena, ehdotetut

muutokset muuttuvat progressiivisiksi, sillä nämä tulonsiirrot johtavat köyhempien kotitalouksien käytettävissä olevien tulojen suurempaan kasvuun.

Perusskenaariossa jäsenvaltioiden tulojen ennustetaan alenevan lähes 32 prosenttia vuosina 2020–2035 energiajärjestelmän odotetun kehityksen vuoksi, sillä riippuvuus polttoaineista vähenee energiansäästöjen ja fossiilisista polttoaineista luopumisen ansiosta. Parhaaksi arvioidulla vaihtoehdolla saatavilla tulonlisäyksillä lievennettäisiin paljolti tätä suuntausta.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Direktiivin toiminnasta aiheutuvien kustannusten osalta energiaverodirektiivin täytäntöönpano riippuu useista muista tekijöistä. Näitä ovat esim. samalla alalla sovellettavat erityiset kansalliset tai muut EU:n politiikat, kansalliset painopisteet ja teollisuuden perinne, vallitsevat taloudelliset ja kaupalliset olosuhteet sekä yksittäisten alojen tai yritysten liiketoimintamallit.

Nykyisen energiaverodirektiivin (jo julkaistun) arvioinnin[17] mukaan efektiivisten verokantojen laskeminen yhdenmukaisella tavalla koko EU:ssa oli monimutkaista, koska nykyinen energiaverodirektiivi jättää jäsenvaltioille runsaasti liikkumavaraa verovapautusten sekä veronalennusten ja -palautusten soveltamisessa. Arviointiajankohtana ei etenkään ollut olemassa sellaista virallista tiedonkeruuta, joka soveltuisi efektiivisten verokantojen keräämiseen. Sen vuoksi joitakin direktiivin vaikutuksia oli vaikea yksilöidä ja ilmaista määrällisesti.

Toimintavaihtoehtojen vaikutuksia käsittelevässä tämän vaikutustenarvioinnin osiossa yksilöidään kuitenkin joitakin taloudellisia kustannuksia.

Joitakin sääntelykustannuksia (lähinnä lupien ja ilmoitusten hallinnointi sekä tietoteknisten järjestelmien päivitykset) aiheutuu sellaisten energiatuotteiden kaupan alan toimijoille, jotka on äskettäin lisätty energiaverodirektiivin soveltamisalaan, ja viranomaisille, koska näihin tuotteisiin sovelletaan tiettyjä yleisen valmisteverojärjestelmän säännöksiä[18]. Näiden kustannusten pitäisi kuitenkin olla vähäisiä vedyn ja kiinteän biomassan kaupan alan toimijoille, koska näille tuotteille sallitaan samat siirtotarkastuksia koskevat yksinkertaistukset kuin maakaasulle ja hiilelle. Joidenkin polttoaineiden tai toimialojen (esim. lento- ja meriliikenne) valmisteverovapautusten lakkauttaminen ei muuta yleiseen järjestelmään liittyviä sääntelykustannuksia, koska verosta vapautettuihin polttoaineisiin sovellettiin joka tapauksessa hallussapito- ja siirtotarkastuksia.

Ilmailualan polttoaineveron kantamisen ei odoteta olevan ongelmallista hallinnollisesta näkökulmasta. Jäsenvaltioilla on jo kokemusta polttoaineverojen kantamisesta muissa liikennemuodoissa (pääasiassa maantieliikenteessä). On odotettavissa, että lentopolttoainevero kannettaisiin samalla tavalla eli että polttoaineiden toimittajat kantaisivat veron toimittaessaan lentoasemille lentopetrolia ja siirtäisivät sitten kyseiset varat asiaankuuluville veroviranomaisille.

Tehokkuuden kannalta voidaan todeta, että nykyisten moottoripolttoaineverojen kantamiskustannuksia voidaan käyttää vertailukohtana sille, kuinka paljon lentopolttoaineveron kantamisesta aiheutuisi kustannuksia. Vuonna 2012 tehdyssä

[17] Katso Commission report: evaluation of the Energy Taxation Directive, SWD(2019) 329 final, 11.9.2019.

[18] Neuvoston direktiivi 2008/118/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä ja direktiivin 92/12/ETY kumoamisesta

tutkimuksessa[19] todettiin, että viranomaisille aiheutuvat hallinnolliset kustannukset ovat 0,65–0,85 prosenttia polttoaineverotuloista. Arvioiden mukaan lentopetroliveron kantaminen olisi hieman yksinkertaisempaa, koska lentopetrolin toimitukset keskittyvät lentoasemille, joita on vain muutamia kussakin jäsenvaltiossa. Näin ollen alhaisemman 0,65 prosenttiosuuden katsotaan edustavan polttoaineveron hallinnollisia kantamiskustannuksia.

Komissio on myös tilannut ilmailualan verotusta koskevan ulkopuolisen tutkimuksen muun muassa vaikutustenarviointia varten.

- **Perusoikeudet**

Toimenpide ei vaikuta perusoikeuksiin.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia Euroopan unionin talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Energiankulutuksen verotusta seurataan säännöllisesti vähintään kerran vuodessa keräämällä jäsenvaltioilta tietoja välillisiä veroja käsittelevän asiantuntijaryhmän (ITEG) kokousten yhteydessä. Lisäksi TAXUD-pääosasto päivittää sovellettavia energiaverokantoja koskevan tietokannan (Euroopan verotietokanta) yhdessä jäsenvaltioiden kanssa kaksi kertaa vuodessa.

Lisäksi energiaverodirektiivissä säädetään säännöllisestä tarkastelusta kertomuksen ja tarvittaessa komission ehdotuksen perusteella direktiivin eri säännösten ja vähimmäisverotasojen muuttamiseksi. Kyseisessä tarkastelussa otetaan huomioon sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta ja perustamissopimuksen laajemmat tavoitteet. Kun energiaverodirektiivin uudelleentarkastelu alkaa, tarkastelussa on keskityttävä erityisesti seuraaviin seikkoihin:

(a) miten jäsenvaltiot ovat panneet täytäntöön energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevat uudet puitteet kansallisissa järjestelmissään,

(b) miten ne ovat kyseisten puitteiden ansiosta voineet ottaa paremmin huomioon ympäristö- ja energiatehokkuusnäkökohdat, ja

(c) mikä on taloudellinen vaikutus, kun otetaan huomioon tapa, jolla jäsenvaltiot ovat käyttäneet mahdollisia lisätuloja.

- **Selittävät asiakirjat (direktiivien osalta)**

Tämän ehdotuksen säännösten saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevia selittäviä asiakirjoja ei pidetä tarpeellisina.

[19] CE Delft et al. (2012). An inventory of measures for internalising external costs in transport. Brussels: European Commission.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Komissio tekee seuraavat ehdotukset, jotka tulisivat voimaan 1. tammikuuta 2023:

1) *Energiaverotus, joka perustuu energiatuotteiden ja sähkön energiasisältöön ja niiden ympäristötehokkuuteen.*

Jotta voidaan ottaa huomioon edellä mainitut eri tavoitteet (energiatehokkuus, kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen, tulonhankinta jne.) ja varmistaa mahdollisuuksien mukaan, että kaikkiin tavoitteisiin voidaan pyrkiä johdonmukaisesti, verotus olisi kytkettävä energiatuotteiden ja sähkön energiasisältöön ja niiden EU:n yleisestä kehyksestä johdettuun ympäristötehokkuuteen.

Energiasisältöön perustuva verotus on parempi viitearvo eri energiatuotteiden ja sähkön vertailulle ja poistaa nykyisen epäedullisen verokohtelun tietyiltä tuotteilta, kuten biopolttoaineilta.

Ilmaisussa ’ympäristötehokkuus’ ja sitä koskevassa sovellettavien verokantojen järjestyksessä otetaan huomioon eri tuotteiden erityispiirteet ja niiden kohtelu nykyisessä energiaverodirektiivissä ja jäsenvaltioissa sekä EU:n energiayhdistelmän odotettu kehitys. Tämä vastaa muita 55-valmiuspakettiin sisältyviä ehdotuksia (erityisesti ehdotukset EU:n päästökauppajärjestelmän ja RED II -direktiivin tarkistamiseksi) ja saasteettomuustavoitetta panemalla täytäntöön saastuttaja maksaa -periaatteen johdonmukaisuuden ja yhteisten tavoitteiden saavuttamisen varmistamiseksi. Sen vuoksi energiaverotus perustuisi energiatuotteiden ja sähkön teholliseen lämpöarvoon direktiivin 2012/27/EU[20] liitteen IV mukaisesti. Biomassasta johdettujen tuotteiden viitearvoina käytetään direktiivin (EU) 2018/2001[21] liitteessä III vahvistettuja arvoja (ks. 1 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta).

Kun edellä mainituissa direktiiveissä ei mainita asianomaisen tuotteen tehollista lämpöarvoa, olisi viitattava tuotteen tehollista lämpöarvoa koskeviin saatavilla oleviin asiaankuuluviin tietoihin (ks. 1 artiklan 2 kohdan toinen alakohta).

Vähimmäisverotasot vahvistetaan ympäristötehokkuuden perusteella (eli esimerkiksi kestäviin biopolttoaineisiin sovellettaisiin alhaisempaa verokantaa) ja ne ilmaistaan euroina gigajoulea kohden (ks. 7, 8, 9 ja 10 artikla sekä liite I).

2) *Energiatuotteiden luettelo ja sovellettavat määritelmät*

Energiatuotteiden verotusta koskevaan luetteloon olisi sisällyttävä kilpailevat energialähteet, minkä vuoksi olisi varmistettava niiden yhdenmukainen ja standardoitu verokohtelu, myös siltä osin kuin on kyse valvonta- ja siirtosäännösten soveltamisesta niihin (ks. 2 artiklan 1 kohta ja 21 artiklan 1 kohta).

EU:n lainsäädännön muista osista (eli edellä mainitusta direktiivistä (EU) 2018/2001) peräisin olevat tai ehdotuksessa eritellyt lisämääritelmät mahdollistavat eriytetyn verokohtelun (ks. määritelmät 2 artiklan 4 ja 5 kohdassa).

---

[20] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1).

[21] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82).

Jos tuote koostuu yhden tai useamman tuotteen seoksesta, kunkin ainesosan verotus olisi määritettävä sovellettavien verokantojen perusteella riippumatta siitä, mihin CN-koodiin tuote kokonaisuudessaan kuuluu (ks. 2 artiklan 6 kohta).

Yhdistetyn nimikkeistön[22] tällä hetkellä sovellettavaan versioon olisi tehtävä viittaus. Sen varmistamiseksi, että viittaus CN-koodeihin päivitetään tarvittaessa, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa delegoituja säädöksiä päivitysten tekemiseksi (ks. 2 artiklan 8 kohta ja 29 artikla).

3) *Lainsäädäntökehyksen soveltamisalan ulkopuolelle jättämistä koskevat säännökset*

Energiaverotus koskee moottori- tai lämmityspolttoaineina käytettäviä energiatuotteita ja sähköä. Näin ollen energiaverodirektiivin soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä ainoastaan muu käyttö kuin käyttö moottori- tai lämmityspolttoaineena, energiatuotteiden kaksoiskäyttö sekä lämmön kulutuksen verottaminen. Vastaavilla tavoilla käytettävää sähköä olisi käsiteltävä samalla tavalla (3 artikla).

4) *Vähimmäisverotasojen asettaminen järjestykseen ja indeksointi*

Jotta varmistettaisiin, että energialähteiden yhdenmukainen kohtelu ulotetaan kansallisesti vahvistettuihin verotasoihin, jotka ylittävät ehdotuksessa vahvistetut vähimmäistasot, jäsenvaltioiden olisi noudatettava ehdotuksessa eri energialähteiden ja käyttötarkoitusten osalta vahvistettujen vähimmäisverotasojen välistä suhdetta. Tämän vaatimuksen mukaan sähkön olisi aina kuuluttava vähiten verotettavien energialähteiden joukkoon, jotta sen käyttöä edistettäisiin erityisesti liikennealalla, ja se olisi luokiteltava yhdessä muiden moottori- ja lämmityspolttoaineiden kanssa (ks. 5 artiklan 1 kohta).

Energiatuotteiden ja sähkön järjestystä olisi pidettävä yleisenä periaatteena, jota sovelletaan soveltuvin osin myös silloin, kun direktiivissä sallitaan eriyttämiset (ks. 13, 14, 15, 16, 17 ja 18 artikla).

Vähimmäisverotasojen todellinen arvo olisi säilytettävä ennallaan. Vähimmäisverokantoja olisi mukautettava vuosittain niiden todellisen arvon kehityksen huomioon ottamiseksi, jotta verokantojen nykyinen yhdenmukaistamistaso säilyy. Energian ja elintarvikkeiden hintojen vaihtelusta johtuvan epävakaisuuden vähentämiseksi mukautuksen olisi perustuttava Eurostatin julkaisemaan EU:n laajuiseen yhdenmukaistettuun kuluttajahintaindeksiin, josta on poistettu energian ja jalostamattomien elintarvikkeiden vaikutus. Komissio julkaisee näin saadut vähimmäisverotasot Euroopan unionin virallisessa lehdessä (ks. 5 artiklan 2 kohta).

5) *Moottoripolttoaineiden, lämmityspolttoaineiden ja sähkön eri vähimmäisverotasot*

Liikenteen moottoripolttoaineille, erityistarkoituksiin (kuten alkutuotannossa) käytettäville moottoripolttoaineille, lämmityspolttoaineille ja sähkölle olisi vahvistettava erilaiset vähimmäisverotasot. Siirtymäkaudella sovellettavaksi vähimmäisverotasojen korotukseksi – vähähiilisiä polttoaineita lukuun ottamatta – olisi vahvistettava yksi kymmenesosa vuodessa siirtymäkauden loppuun saakka ottaen huomioon myös tarve indeksoida kyseiset vähimmäisverotasot (ks. 7, 8, 9 ja 10 artikla sekä liite I).

[22] Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2020/1577, annettu 21 päivänä syyskuuta 2020, tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta (EUVL L 361, 30.10.2020, s. 1).

Ehdotuksen tavoitteiden mukaisesti eroa ei pitäisi tehdä kaupalliseen ja ei-kaupalliseen tarkoitukseen käytettävän kaasuöljyn välillä eikä lämmityspolttoaineiden ja sähkön yrityskäytön ja muun käytön välillä.

Vähimmäisverotasojen rakenteen yksinkertaistamiseksi mahdollisuuksien mukaan moottoripolttoaineiden eräiden käyttötarkoitusten vähimmäisverotasot (ks. liitteessä I oleva taulukko B) yhdenmukaistetaan lämmityspolttoaineisiin sovellettavien vähimmäisverotasojen kanssa (ks. liitteessä I oleva taulukko C).

6) *Sähköntuotannossa käytettävät tuotantopanokset*

Sähkön tuottamiseen käytettävien energiatuotteiden ja sähkön verotus on ympäristöpoliittisista syistä sallittua jäsenvaltioille energiaverodirektiivistä erillään ilman tarvetta noudattaa ehdotuksessa säädettyjä vähimmäisverotasoja. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat ottaa käyttöön tällaisen verotuksen, olisi ainakin noudatettava ehdotuksessa vahvistettua vähimmäistasojen järjestystä oikeiden ympäristösignaalien lähettämiseksi (ks. 13 artikla).

7) *Ilma-aluksissa ja aluksissa käytettävät energiatuotteet ja sähkö*

EU:n sisäiseen lentoliikenteeseen[23] (lukuun ottamatta pelkästään rahtia kuljettavia lentoja) ja EU:n sisäiseen vesiliikenteeseen[24], mukaan lukien kalastus, toimitettuja energiatuotteita ja sähköä olisi verotettava (ks. 14 ja 15 artikla), sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansainvälisten ilmailuun liittyvien sopimusten soveltamista.

Energiatuotteiden ja sähkön käyttöön EU:n sisäisillä muilla kuin liike- ja huvilennoilla sovellettaisiin erilaista verotasoa. EU:n sisäisillä liike- ja huvilennoilla[25] käytettäviin energiatuotteisiin ja sähköön olisi sovellettava niitä vakioverotasoja, joita sovelletaan jäsenvaltioissa moottoripolttoaineisiin ja sähköön.

Jotta voidaan varmistaa EU:n sisäisiä muita kuin liike- ja huvilentoja koskevien säännösten sujuva täytäntöönpano, moottoripolttoaineiden vähimmäisverotasot saavutettaisiin kymmenen vuoden siirtymäkauden aikana, kun taas kestävien vaihtoehtoisten polttoaineiden (mukaan lukien kestävät biopolttoaineet ja biokaasu, vähähiiliset polttoaineet, kehittyneet kestävät biopolttoaineet ja biokaasu sekä muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat polttoaineet) ja sähkön vähimmäisverokanta olisi nolla kymmenen vuoden ajan.

Pelkästään rahtia kuljettavilla EU:n sisäisillä lennoilla käytettävät energiatuotteet ja sähkö olisi vapautettava verosta siten, että jäsenvaltioille jää mahdollisuus kantaa kyseisistä polttoaineista veroa joko pelkästään rahtia kuljettavilla kotimaan lennoilla tai muiden jäsenvaltioiden kanssa tehtyjen kahden- tai monenvälisten sopimusten nojalla.

---

[23] Ilmaisulla ’EU:n sisäinen lentoliikenne’ tarkoitetaan kahden EU:ssa sijaitsevan lentoaseman välisiä lentoja, mukana lukien kotimaanlennot.

[24] Ilmaisulla ’EU:n sisäinen vesiliikenne’ tarkoitetaan liikennöintiä kahden EU:ssa sijaitsevan sataman välillä, mukaan lukien kotimaan vesiliikenne.

[25] Ilmaisulla ’liikelentotoiminta’ tarkoitetaan sitä, että yritykset käyttävät ilma-alusta matkustajien tai tavaran kuljettamiseen oman liiketoimintansa tukemiseksi ja että ilma-aluksia liikennöidään tällöin tarkoituksissa, joiden ei yleensä katsota olevan julkista käyttöä varten, ja että ilma-aluksia ohjaavat henkilöt, joilla on vähintään voimassa oleva ansiolentäjän lupakirja ja mittarilentokelpuutus;
Ilmaisulla ’huvilennot’ tarkoitetaan ilma-aluksen käyttöä henkilökohtaisiin tai virkistystarkoituksiin, jotka eivät liity liike- tai ammattikäyttöön.

Lennon tyypistä riippuen jäsenvaltiot voivat vapauttaa EU:n ulkoisen lentoliikenteen verosta tai soveltaa tällaiseen liikenteeseen samaa vähimmäisverotasoa kuin EU:n sisäiseen lentoliikenteeseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansainvälisten velvoitteiden noudattamista.

EU:n ulkopuolella tapahtuvan ylitankkauksen riskin vuoksi EU:n sisäisessä (EU:n satamasta toiseen EU:n satamaan) säännöllisessä meri- ja sisävesiliikenteessä, kalastuksessa ja tavaraliikenteessä käytettäviin energiatuotteisiin ja sähköön sovellettaisiin erilaista verotasoa. Muussa EU:n sisäisessä vesiliikenteessä (mukaan lukien liikennöinti yksityisillä huvialuksilla) käytettäviin energiatuotteisiin ja sähköön olisi sovellettava jäsenvaltioissa moottoripolttoaineisiin ja sähköön sovellettavia vakioverotasoja.

EU:n sisäisessä säännöllisessä meri- ja sisävesiliikenteessä, kalastuksessa ja tavaraliikenteessä vähimmäisverotasojen olisi oltava samat kuin tasot, joita sovelletaan erityistarkoituksiin käytettäviin moottoripolttoaineisiin (jolloin ne ovat alhaisemmat kuin moottoripolttoaineiden yleiseen käyttöön sovellettavat vähimmäisverotasot). Kestävien vaihtoehtoisten polttoaineiden (mukaan lukien kestävät biopolttoaineet ja biokaasu, vähähiiliset polttoaineet, kehittyneet kestävät biopolttoaineet ja biokaasu sekä muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat polttoaineet) ja sähkön käytön kannustamiseksi niiden vähimmäisverokanta olisi kymmenen vuoden ajan nolla.

Toiminnan tyypistä riippuen jäsenvaltiot voivat vapauttaa EU:n ulkoisen vesiliikenteen verosta tai soveltaa tällaiseen liikenteeseen edellä mainittua vähimmäisverotasoa.

Joissakin satamissa puhtaampi vaihtoehto on käyttää maasähköä (eli liittää alus maalla olevaan sähköverkkoon) kuin tuottaa sähköä aluksella. Satamassa laiturissa oleville aluksille toimitettava maasähkö voidaan vapauttaa verosta, jotta sen kehittämistä ja käyttöä kannustettaisiin.

Sama kohtelu olisi myönnettävä pysäköidyille ilma-aluksille toimitettavalle sähkölle.

8) *Mahdollisuus myöntää verovapautuksia tietyille tuotteille tai tietyistä lähteistä peräisin olevalle sähkölle*

Mahdollisuus myöntää verovapautuksia tai veronalennuksia olisi perusteltua erityisistä syistä. Tällaisia syitä ovat etenkin energiatehokkuus- ja ympäristönsuojelutavoitteet esimerkiksi seuraavissa tapauksissa: uusiutuvista energialähteistä tuotettu sähkö; lämmön ja sähkön yhteistuotannosta saatava sähkö edellyttäen, että kyseiset yhteistuotantolaitokset ovat EU:n määritelmän mukaisesti ympäristöystävällisiä; muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat polttoaineet, kehittyneet kestävät biopolttoaineet, bionesteet ja biokaasut sekä CN-koodeihin 4401 ja 4402 kuuluvat kehittyneet kestävät tuotteet (ks. 16 artikla).

9) Mahdollisuus veronalennuksiin tiettyjen käyttötarkoitusten osalta

Vähimmäistason alle jäävät kohdennetut veronalennukset voivat osoittautua tarpeellisiksi eri syistä, kuten energiatehokkuuden saavuttamiseksi tai sosiaalisten näkökohtien huomioon ottamiseksi (ks. 17 artikla).

Esim. kotitalouksissa lämmityspolttoaineena käytettäville energiatuotteille ja sähkölle voitaisiin myöntää veronalennuksia, kunhan vähimmäistasoa ei aliteta. Tällaisessa tapauksessa vähimmäisverotasojen olisi alettava nollasta ja noustava kunakin vuonna

kymmenen vuoden siirtymäkauden ajan yhdellä kymmenesosalla lopullisista vähimmäisverokannoista (ks. 17 artiklan c alakohta).

EU:n yhdenmukaistetun määritelmän mukaisten heikossa asemassa olevien kotitalouksien käyttämille energiatuotteille ja sähkölle voitaisiin myöntää verovapautus enintään kymmenen vuoden ajan direktiivin voimaantulosta (ks. 17 artiklan c alakohta).

Tietyillä aloilla (maatalous, puutarhaviljely, vesiviljely ja metsätalous) voitaisiin myöntää veronalennuksia, jotka eivät alita lämmitystarkoituksiin käytettävien energiatuotteiden ja sähkön vähimmäistasoa (ks. 17 artiklan d alakohta).

10) Energiaintensiiviset yritykset ja muut liiketoimintayksiköt

Vähimmäistason yläpuolelle jäävät kohdennetut veronalennukset voivat osoittautua tarpeellisiksi, jotta ympäristönsuojelutavoitteiden saavuttamista ja unionin tuotantoalan energiatehokkuuden parantamista kannustettaisiin (ks. 18 artikla).

Tällaiset veronalennukset olisivat yhteydessä joko tiukkaan määritelmään tai todennettavissa oleviin pyrkimyksiin, jotka johtaisivat mainittuihin tavoitteisiin.

11) Luettelo energiatuotteista, joihin sovelletaan valvonta- ja siirtosäännöksiä

Oikeusvarmuuden parantamiseksi ja petosriskin torjumiseksi tiettyihin energiatuotteisiin (esim. voiteluöljyihin) olisi sovellettava valvonta- ja siirtosäännöksiä (ks. 21 artikla).

12) Tiettyjen energiatuotteiden verosaatavan syntyminen

Kun otetaan huomioon vedyn ja maakaasun fyysisten ominaisuuksin vastaavuus, verotettavan tapahtuman olisi oltava vedyn osalta yhdenmukainen maakaasun kanssa. Tämä tarkoittaa, että niiden molempien verosaatava syntyy jakelijan tai jälleenjakelijan toimittaessa tuotteen (ks. 22 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta).

Sähkön osalta varastointiteknologian viimeaikainen ja tuleva kehitys edellyttää, että sähkönvarastointilaitoksia ja sähkömuuntajia on voitava pitää sähkön jälleenjakelijoina, kun ne toimittavat sähköä, jotta vältettäisiin kaksinkertaisen verotuksen riski (ks. 22 artiklan 4 kohdan toinen alakohta).

Lisäksi samankaltaisten fyysisten ominaisuuksien ja jäsenvaltioiden erilaisten tilanteiden vuoksi CN-koodeihin 2703 (turve), 4401 (polttopuu, puu lastuina tai hakkeena, sahanpuru ja puujäte) ja 4402 (puuhiili) kuuluvia tuotteita olisi verotettava ja niiden verosaatavan olisi synnyttävä kivihiilen, koksin ja ruskohiilen tapaan niiden toimitushetkellä kunkin jäsenvaltion vahvistamien menettelyjen mukaisesti (ks. 22 artiklan 4 kohdan viides alakohta).

13) Tavanomaisten polttoainesäiliöiden määritelmä

Vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi ja hyötyajoneuvoihin ja erityiskäyttöön tarkoitettuihin kontteihin sovellettavien turvallisuusvaatimusten noudattamiseksi tällaisten ajoneuvojen tavanomaisten polttoainesäiliöiden määritelmässä olisi otettava huomioon se, että polttoainetankkeja asentavat hyötyajoneuvoihin muutkin kuin ajoneuvojen valmistajat (ks. 25 artikla).

14) *Jäsenvaltioiden raportointivelvoitteet*

Jotta direktiivin toimivuudesta saataisiin täsmällisiä tietoja, jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle soveltamansa verotasot sekä asiaankuuluvat verotettavien energiatuotteiden ja sähkön määrät (ks. 26 artikla).

15) *Komission kertomus neuvostolle*

Komissio toimittaa neuvostolle joka viides vuosi ja ensimmäisen kerran viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin täytäntöönpanosta kertomuksen direktiivin soveltamisesta ja tarvittaessa ehdotuksen sen muuttamisesta.

Komission kertomuksessa olisi muun muassa tarkasteltava verojen vähimmäistasoja, innovoinnin ja teknologisen kehityksen vaikutusta erityisesti energiatehokkuuteen, sähkön käyttöä liikenteessä ja ehdotuksessa esitettyjen vapautusten, alennusten ja eriytysten perusteita. Kertomuksessa on otettava huomioon sisämarkkinoiden moitteeton toiminta, ympäristö- ja sosiaaliset näkökohdat, vähimmäisverotasojen todellinen arvo ja asiaankuuluvat perustamissopimuksen laajemmat tavoitteet (ks. 31 artikla).

16) *Liite I ja vähimmäisverokannat sisältävät taulukot*

Liitteessä I on taulukot vähimmäisverotasoista, jotka ilmaistaan euroina gigajoulea kohti ja jotka koskevat yleisesti moottoripolttoaineita 7 artiklaa ja 8 artiklan 2 kohta sovellettaessa sekä lämmityspolttoaineita ja sähköä (ks. taulukot A, B, C ja D).

Kyseisiä vähimmäistasoja voidaan soveltaa myös silloin, kun ne mainitaan direktiivin muissa asiaankuuluvissa säännöksissä.

↓ 2003/96/EY (mukautettu)

2021/0213 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan ~~yhteisön~~ ⌦unionin ⌫ kehyksen uudistamisesta (uudelleenlaadittu)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon ~~Euroopan yhteisön~~ ⌦ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn ⌫ perustamissopimuksen ja erityisesti sen ~~93 artiklan~~ ⌦ 113 artiklan ja 192 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ⌫,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattaa erityistä lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

⇩ uusi

(1) Neuvoston direktiiviä 2003/96/EY[26] on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin[27]. Koska siihen on määrä tehdä uusia muutoksia, mainittu direktiivi olisi selkeyden vuoksi uudelleenlaadittava.

(2) Direktiivin 2003/96/EY tarkoituksena oli varmistaa sisämarkkinoiden moitteeton toiminta energiatuotteiden ja sähkön verotuksen osalta. Direktiiviin 2003/96/EY sisällytettiin myös ympäristönsuojelua koskevia vaatimuksia erityisesti ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan perusteella.

[26] Neuvoston direktiivi 2003/96/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 2003, energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta (EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51).

[27] Katso liitteessä II oleva A osa.

~~🡻 2003/96/EY johdanto-osan 1 kappale (mukautettu)~~

~~Kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun direktiivin 92/81/ETY[28] sekä kivennäisöljyjen valmisteverojen määrien lähentämisestä 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun direktiivin 92/82/ETY[29] soveltamisala rajoittuu kivennäisöljyihin.~~

~~🡻 2003/96/EY johdanto-osan 2 kappale (mukautettu)~~

~~Sellaisten yhteisön säännösten puuttuminen, joiden mukaisesti sähköön ja muihin energiatuotteisiin kuin kivennäisöljyihin sovelletaan vähimmäisverokantaa, voi haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.~~

⇩ uusi

(3) On tarpeen varmistaa, että energiatuotteiden ja sähkön selkeät verotussäännöt edistävät edelleen sisämarkkinoiden asianmukaista toimintaa ja että samalla ilmastoon ja ympäristöön liittyviin haasteisiin puututaan komission tiedonannon ”Euroopan vihreän kehityksen ohjelma”[30] yhteydessä. Energiaverotuksella voidaan edistää tavoitetta vähentää kasvihuonekaasujen nettopäästöjä vähintään 55 prosenttia vuoteen 2030 mennessä vuoden 1990 tasoon verrattuna sekä nollapäästötavoitetta, jos energiaverotuksessa otetaan käyttöön saastuttaja maksaa -periaate ja jos varmistetaan, että moottoripolttoaineiden, lämmityspolttoaineiden ja sähkön verotuksessa otetaan paremmin huomioon niiden ympäristö- ja terveysvaikutukset. Energiaverotuksen vaikutus näihin tavoitteisiin vahvistetaan EU:n energiaverotuskehyksestä annetuissa neuvoston päätelmissä[31].

~~🡻 2003/96/EY johdanto-osan 3 kappale (mukautettu)~~

~~Sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ja yhteisön muiden politiikkojen tavoitteiden toteutuminen edellyttävät, että useimpien energiatuotteiden osalta, sähkö, maakaasu ja hiili mukaan luettuina, vahvistetaan verotuksen vähimmäistasot yhteisön tasolla.~~

⇩ uusi

(4) Ympäristöverotus voi olla kustannustehokas keino, jolla jäsenvaltiot voivat saavuttaa tavoitellut kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset. Sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta edellyttää, että kyseisestä verotuksesta annetaan yhteiset säännöt.

~~28 EYVL L 316, 31.10.1992, s. 12, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/74/EY (EUVL L 365, 31.12.1994, s. 46).~~

~~29 EYVL L 316, 31.10.1992, s. 19, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 94/74/EY.~~

30 COM(2019) 640 final, 11.12.2019.

31 14861/19, 5.12.2019.

(5) Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava käyttää lämmityspolttoaineiden, moottoripolttoaineiden ja sähkön energiaverotusta erilaisiin tarkoituksiin, jotka eivät välttämättä eivätkä erityisesti tai yksinomaan liity kasvihuonekaasujen vähentämiseen.

↓ 2003/96/EY, johdanto-osan 4 kappale.

(6) Merkittävät erot jäsenvaltioiden energiaverotuksen osalta soveltamien kansallisten verotasojen välillä voivat osoittautua haitallisiksi sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle.

↓ 2003/96/EY johdanto-osan 5 kappale (mukautettu)

(7) Kansallisissa verotasoissa nykyisin esiintyviä eroja voidaan tasoittaa vahvistamalla asianmukaiset ~~yhteisön~~ ⌦ unionin ⌫ vähimmäisverotasot.

↓ 2003/96/EY johdanto-osan 6 kappale (mukautettu)

~~Perustamissopimuksen 6 artiklan mukaan ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset on sisällytettävä yhteisön muiden politiikkojen määrittelyyn ja toteuttamiseen.~~

↓ 2003/96/EY johdanto-osan 7 kappale (mukautettu)

(8) ~~Yhteisö~~ ⌦ Unioni ⌫ on ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puiteyleissopimuksen osapuolena ratifioinut ~~Kioton pöytäkirjan~~ ⌦ Pariisin sopimuksen ⌫. Energiatuotteiden ja aiheellisissa tapauksissa sähkön verotus on yksi keino saavuttaa ~~Kioton pöytäkirjan~~ ⌦ Pariisin sopimuksen ⌫ tavoitteet.

⇩ uusi

(9) Energiaverotuksen perustetta koskevat säännöt olisi vahvistettava energiatuotteiden ja sähkön energiasisällön ja niiden ympäristötehokkuuden perusteella. Kyseisiä tarkoituksia varten olisi viitattava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU[32] määritelmiin sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin (EU) 2018/2001[33] ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) 2020/852[34]. Lisäksi energiatuotteiden luetteloa olisi päivitettävä sisällyttämällä siihen tiettyjä energiatuotteita, jotta varmistetaan kyseisten polttoaineiden yhdenmukainen ja standardoitu kohtelu.

---

[32] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1).

[33] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82).

[34] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävää sijoittamista helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).

↓ 2003/96/EY johdanto-osan 8 kappale (mukautettu)

~~Neuvoston on tarkasteltava määräajoin verovapautuksia ja veronalennuksia ja vähimmäisverotasoja ja otettava tällöin huomioon sisämarkkinoiden moitteeton toiminta, vähimmäisverotasojen todellinen arvo, yhteisön yritysten kilpailukyky kansainvälisissä puitteissa ja perustamissopimuksen laajemmat tavoitteet.~~

⇩ uusi

(10) Verotuksen neutraliteetin vuoksi kussakin energiaverotuksen osiossa olisi sovellettava samoja vähimmäisverotasoja kaikkiin tiettyyn käyttötarkoitukseen käytettäviin energiatuotteisiin. Kun yhtäläiset vähimmäisverotasot on vahvistettu, jäsenvaltioiden olisi verotuksen neutraliteetin vuoksi varmistettava myös yhtäläiset kansallisen verotuksen vähimmäistasot kaikille asianomaisille tuotteille.

↓ 2003/96/EY johdanto-osan 9 kappale (mukautettu)

~~Jäsenvaltioille on jätettävä tarvittava joustovara niiden kansallisiin olosuhteisiin mukautetun politiikan määrittelemistä ja täytäntöönpanoa varten.~~

⇩ uusi

(11) Jäsenvaltioiden olisi myös aina noudatettava liitteessä eri tuotteille vahvistettua vähimmäisverotasojen järjestystä kunkin käyttötarkoituksen osalta, jotta voidaan varmistaa ympäristöperusteinen verokantojen rakenne. Energiaverotuksen vähimmäistasot olisi yhdenmukaistettava ilman eri toimenpiteitä joka vuosi niiden todellisen arvon kehityksen huomioon ottamiseksi, jotta verokantojen nykyinen yhdenmukaistamistaso säilyisi ja jotta energian ja elintarvikkeiden hinnoista johtuva volatiliteetti siten vähenisi. Kyseisen yhdenmukaistamisen olisi perustuttava muutoksiin Eurostatin julkaisemassa EU:n laajuisessa yhdenmukaistetussa kuluttajahintaindeksissä, josta on poistettu energian ja jalostamattomien elintarvikkeiden vaikutus.

(12) Eräitä tuotteita tai käyttötarkoituksia koskevien tiettyjen säännösten sujuvan täytäntöönpanon varmistamiseksi tarvitaan soveltamista koskeva siirtymäkausi.

↓ 2003/96/EY johdanto-osan 10 kappale (mukautettu)
⇨ uusi

(13) ⇨Yleisenä periaatteena on, että jäsenvaltioiden olisi sovellettava energiatuotteisiin ja sähköön vähintään direktiivissä säädettyjä vähimmäisverotasoja.⇦ ~~Jäsenvaltiot haluavat ottaa käyttöön tai säilyttää erilaisia energiatuotteiden ja sähkön veroja.~~ ~~Tätä varten~~ ~~o~~On syytä antaa jäsenvaltioiden noudattaa ~~yhteisön~~ ⌦ unionin ⌫ vähimmäisverotasoja ottamalla huomioon kaikki kannetut välilliset verot (arvonlisäveroa lukuun ottamatta), joita ne ovat päättäneet soveltaa.

↓ 2003/96/EY johdanto-osan 11 kappale (mukautettu)

(14) Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan ~~yhteisön~~ ⌦ unionin ⌫ kehyksen täytäntöönpanon yhteydessä tehtävät verojärjestelyt ovat kunkin jäsenvaltion päätettävissä. Jäsenvaltiot voivat tältä osin päättää, etteivät ne korota yleistä kokonaisverotaakkaa. Jos ne katsovat, että tällaisen verotuksen neutraalisuusperiaatteen toteuttaminen voisi johtaa niiden verotusjärjestelmien uudistamiseen ja muuttamiseen rohkaisemalla sellaista toimintaa, joka edistää ympäristönsuojelua ja lisääntyvää työvoiman käyttämistä.

↓ 2003/96/EY johdanto-osan 12 kappale (mukautettu)

(15) Energiatuotteiden hinnat ovat ~~yhteisön~~ energia-, liikenne- ja ympäristöpolitiikan keskeisiä osatekijöitä ⌦ unionissa ⌫ .

↓ 2003/96/EY, johdanto-osan 13 kappale.

~~Energiatuotteiden ja sähkön hinnat määritellään osittain verotuksella.~~

↓ 2003/96/EY, johdanto-osan 14 kappale.

~~Vähimmäisverotasojen olisi kuvastettava eri energiatuotteiden ja sähkön kilpailuasemaa. Tämän vuoksi vähimmäistasot on mahdollisuuksien mukaisesti laskettava tuotteiden energiasisällön perusteella. Menetelmää ei ole kuitenkaan syytä soveltaa moottoripolttoaineisiin.~~

↓ 2003/96/EY, johdanto-osan 15 kappale.

~~Tietyissä olosuhteissa tai pysyvillä ehdoilla olisi annettava mahdollisuus soveltaa samaan tuotteeseen eriytettyjä kansallisia verotasoja edellyttäen, että yhteisön vähimmäisverotasoja ja sisämarkkina- ja kilpailusääntöjä noudatetaan.~~

↓ 2003/96/EY johdanto-osan 16 kappale (mukautettu)

(16) Koska lämpö on vain hyvin rajoitetusti ~~yhteisön~~ ⌦ unionin ⌫ sisäisen kaupan kohteena, lämmön ⌦ kulutuksen ⌫ verottamisen olisi jäätävä tämän ~~yhteisön~~ ⌦ unionin ⌫ kehyksen soveltamisalan ulkopuolelle.

↓ 2003/96/EY johdanto-osan 17 kappale (mukautettu)

(17) Energiatuotteiden ja sähkön käytön mukaisesti eriytetyt ~~yhteisön~~ ⌦ unionin ⌫ vähimmäisverotasot on vahvistettava.

↓ 2003/96/EY, johdanto-osan 18 kappale.
⇨ uusi

(18) Tiettyihin ~~teollisuus- ja ammatti~~tarkoituksiin moottoripolttoaineina käytettäviä energiatuotteita ja lämmityspolttoaineina käytettäviä energiatuotteita verotetaan tavallisesti vähemmän kuin liikennepolttoaineina käytettäviä energiatuotteita. ⇨ Sähkön olisi aina kuuluttava vähiten verotettavien energialähteiden joukkoon, jotta sen käyttöä edistettäisiin etenkin liikennealalla. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi pyrittävä tarvittavan ajan tämän direktiivin voimaantulon jälkeen soveltamaan sähköajoneuvojen lataamiseen käytettävään sähköön samaa verotasoa kuin lämmitystarkoituksiin. ⇦

↓ 2003/96/EY, johdanto-osan 19 kappale.

~~Liikenteenharjoittajien, erityisesti yhteisön sisäistä toimintaa harjoittavien, käyttämän dieselpolttoaineen verotus edellyttää erityiskohtelun mahdollisuutta, mukaan lukien toimenpiteet, joilla voidaan ottaa käyttöön tienkäyttömaksujärjestelmä, mahdollisen kilpailun vääristymisen rajoittamiseksi.~~

⇩ uusi

(19) Tarve pyrkiä direktiivin tavoitteisiin edellyttää, että eroa ei tehdä kaupalliseen ja ei-kaupalliseen tarkoitukseen käytettävän dieselpolttoaineen välillä eikä lämmityspolttoaineiden ja sähkön yrityskäytön ja muun käytön välillä.

↓ 2003/96/EY, johdanto-osan 20 kappale.

~~Jäsenvaltioille voi olla tarpeen tehdä ero ammattitarkoitukseen ja muuhun kuin ammattitarkoitukseen käytettävän dieselpolttoaineen välillä. Jäsenvaltiot voivat käyttää tätä mahdollisuutta muuhun kuin ammattitarkoitukseen käytettävän dieselpolttoaineen verotuksen ja bensiinin verotuksen välisen eron pienentämiseen.~~

↓ 2003/96/EY, johdanto-osan 21 kappale.

~~Energiatuotteiden ja sähkön yrityskäyttöä ja muuta käyttöä voidaan kohdella verotuksessa eri tavoin.~~

↓ 2003/96/EY johdanto-osan 22 kappale (mukautettu)

(20) ~~Yhteisön~~ ⌦ Unionin ⌫ kehyksen olisi koskettava energiatuotteita pääasiassa silloin, kun niitä käytetään lämmitys- tai moottoripolttoaineina. Verotusjärjestelmän luonteen ja johdonmukaisuuden vuoksi energiatuotteiden käyttö ~~kaksikäyttötuotteina~~ ⌦ kaksoiskäyttötuotteina ⌫ ja käyttö muuhun kuin polttoaineeksi ~~sekä~~

~~mineralogiset prosessit~~ on siten jätettävä ~~yhteisön~~ kehyksen soveltamisalan ulkopuolelle. Vastaavilla tavoilla käytettävää sähköä olisi käsiteltävä samalla tavalla.

↓ 2003/96/EY, johdanto-osan 23 kappale.

~~Voimassa olevien kansainvälisten velvoitteiden ja yhteisön yritysten kilpailuaseman säilyttämisen vuoksi on suositeltavaa soveltaa edelleen poikkeuksia, jotka koskevat muussa lento- ja meriliikenteessä kuin huvialusten yksityiskäytössä käytettäviä energiatuotteita, mutta jäsenvaltioiden olisi voitava rajoittaa kyseisiä poikkeuksia.~~

⇩ uusi

(21) Unioni ja jäsenvaltiot ovat tehneet lentoliikennepalveluja ja lentoliikennettä koskevia monenvälisiä sopimuksia tai kahdenvälisiä sopimuksia kolmansien maiden kanssa. Kyseisissä sopimuksissa on määräyksiä lentopolttoaineen verotuksesta. Lentopolttoaineeseen on perinteisesti sovellettu edullista verojärjestelmää. Tarve pyrkiä direktiivin tavoitteisiin edellyttää, että EU:n sisäiseen lentoliikenteeseen, lukuun ottamatta pelkästään rahtia kuljettavia lentoja, toimitettavia energiatuotteita ja sähköä olisi verotettava, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisten kansainvälisten sopimusten soveltamista. Pelkästään rahtia kuljettavilla lennoilla käytettävää polttoainetta koskeva poikkeus on edelleen tarpeen, koska tehokkaampia vaihtoehtoja ei ole.

(22) Tämän direktiivin sujuvan täytäntöönpanon varmistamiseksi EU:n sisäisillä muilla kuin liike- ja huvilennoilla käytettävien moottoripolttoaineiden vähimmäisverotasot saavutettaisiin kymmenen vuoden siirtymäkauden aikana, kun taas kestäviin vaihtoehtoisiin polttoaineisiin ja sähköön sovellettaisiin nollaverokantaa kymmenen vuoden ajan. EU:n sisäisillä liike- ja huvilennoilla käytettäviin energiatuotteisiin ja sähköön olisi sovellettava niitä vakioverotasoja, joita sovelletaan jäsenvaltioissa moottoripolttoaineisiin ja sähköön.

(23) Vesiliikenteessä, mukaan lukien kalastus, käytettävästä polttoaineesta olisi myös kannettava veroa, ja jäsenvaltioiden, jotka ovat kyseisen polttoaineen verovapautusta koskevien kansainvälisten sopimusten osapuolia, on viimeistään tämän direktiivin soveltamispäivänä varmistettava, että ne poistavat yhteensopimattomuudet. EU:n sisäisessä säännöllisessä vesiliikenteessä, kalastuksessa ja rahtiliikenteessä sekä niiden asiaankuuluvassa laiturissa tapahtuvassa toiminnassa on tarpeen sallia erilainen verotaso energiatuotteiden ja sähkön käytölle. Kyseisten käyttötarkoitusten erityisluonteen vuoksi vähimmäisverotasojen olisi oltava moottoripolttoaineiden yleiseen käyttöön sovellettavia vähimmäisverotasoja alhaisemmat. Kestävien vaihtoehtoisten polttoaineiden ja sähkön käytön kannustamiseksi tällaiset polttoaineet ja sähkö olisi vapautettava verosta kymmeneksi vuodeksi. Muussa EU:n sisäisessä vesiliikenteessä käytettäviin energiatuotteisiin ja sähköön olisi sovellettava niitä vakioverotasoja, joita sovelletaan jäsenvaltioissa moottoripolttoaineisiin ja sähköön.

(24) EU:n ulkopuolisessa lentoliikenteessä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansainvälisten velvoitteiden soveltamista, ja EU:n ulkopuolisessa vesiliikenteessä, mukaan lukien kalastus, jäsenvaltiot voivat toiminnan tyypistä riippuen myöntää verovapautuksen tai soveltaa samoja EU:n sisäisen verotuksen tasoja.

🡻 2003/96/EY, johdanto-osan 24 kappale.
⇨ uusi

(25) Jäsenvaltioiden on syytä antaa soveltaa eräitä muita vapautuksia tai alhaisempia verotasoja, kun se ei haittaa ⇨ ympäristötavoitteita ja ⇦ sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa eikä saa aikaan kilpailun vääristymiä.

🡻 2003/96/EY, johdanto-osan 25 kappale.
⇨ uusi

(26) Lämmön ja sähkön ⇨ erittäin tehokkaalle ⇦ yhteistuotannolle ja vaihtoehtoisten energialähteiden käytön edistämiseksi uusiutuville energialähteille voidaan erityisesti antaa suosituimmuuskohtelu.

🡻 2003/96/EY, johdanto-osan 26 kappale.

~~Biopolttoaineiden edistämiseksi olisi luotava yhteisön kehys, jossa jäsenvaltiot voivat vapauttaa valmisteveroista tai alentaa valmisteveroja, millä parannetaan sisämarkkinoiden toimivuutta ja annetaan jäsenvaltioille ja taloudellisille toimijoille riittävä oikeusvarmuus. Olisi ehkäistävä kilpailun vääristyminen ja säilytettävä biopolttoaineiden tuottajien ja jakelijoiden tuotantokustannuksia koskevan veronalennuksen kannustava vaikutus *muun muassa* tekemällä jäsenvaltioissa mukautuksia, joilla otetaan huomioon raaka-aineiden hintojen muutokset.~~

🡻 2003/96/EY johdanto-osan 27 kappale (mukautettu)

~~Tämä direktiivi ei rajoita valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetun direktiivin 92/12/ETY[35] eikä alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/83/ETY[36] asiaa koskevien säännösten soveltamista, jos käyttöön tarkoitettu tuote, joka myydään tai jota käytetään moottoripolttoaineena tai polttoaineen lisäaineena, on direktiivissä 92/83/ETY olevan määritelmän mukaista etyylialkoholia.~~

🡻 2003/96/EY, johdanto-osan 28 kappale.

~~Tietyt verovapautukset tai veronalennukset voivat osoittautua välttämättömiksi erityisesti siitä syystä, ettei yhteisön tasolla ole toteutettu laajempaa yhdenmukaistamista, tai kansainvälisen~~

35 ~~EYVL L 76, 23.3.1992, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2000/47/EY (EUVL L 193, 29.7.2000, s. 73).~~

36 ~~EYVL L 316, 31.10.1992, s. 21,~~

~~kilpailukyvyn menettämiseen liittyvien riskien vuoksi taikka sosiaalisista tai ympäristöön liittyvistä syistä.~~

⇩ uusi

(27) Kohdennetut verotason alennukset voivat osoittautua tarpeellisiksi, jotta ympäristönsuojelutavoitteiden saavuttamista ja unionin tuotantoalan energiatehokkuuden parantamista kannustettaisiin.

(28) Kohdennetut verotason alennukset voivat osoittautua tarpeellisiksi energiaverojen sosiaalisiin vaikutuksiin puuttumiseksi. Verovapautus voi osoittautua väliaikaisesti tarpeelliseksi heikossa asemassa olevien kotitalouksien tukemiseksi.

🡻 2003/96/EY, johdanto-osan 29 kappale.

~~Ympäristönsuojelua ja energiatehokkuutta huomattavasti parantaviin sopimuksiin osallistuviin yrityksiin on kiinnitettävä huomiota. Näistä yrityksistä niille, jotka ovat energiaintensiivisiä, on syytä antaa erityiskohtelu.~~

🡻 2003/96/EY, johdanto-osan 30 kappale.

~~Voi olla tarpeen soveltaa siirtymäkausia ja siirtymäkauden järjestelyjä, jotta jäsenvaltiot voivat sopeutua sujuvasti uusiin verotasoihin, mikä rajoittaa mahdollisia kielteisiä sivuvaikutuksia.~~

🡻 2003/96/EY, johdanto-osan 31 kappale.
⇨ uusi

(29) ⇨ Kun otetaan huomioon kuhunkin jäsenvaltioon kohdistuvat rahoitukselliset, taloudelliset ja ympäristövaikutukset, kuten tarve sähköistää liikenneala, ⇦ ~~O~~on säädettävä menettelystä, jossa jäsenvaltioiden sallitaan ottaa käyttöön tiettynä määräaikana muita ~~poikkeuksia~~ vapautuksia tai verotason alennuksia. ⇨ Ympäristön ja ihmisten terveyden suojelemiseksi, mukaan lukien ilman pilaantumisen vähentäminen, on tarpeen säätää menettelystä, jolla jäsenvaltioille annetaan lupa ottaa käyttöön tiettynä määräaikana erityisiä korotettuja verokantoja. Tällainen lupa olisi jäsenvaltioiden perustellusta pyynnöstä ja komission ehdotuksesta hyväksyttävä neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä SEUT 291 artiklan mukaisesti. ⇦ Tällaisia ~~poikkeuksia tai alennuksia~~ ⇨ toimenpiteitä ⇦ olisi tarkasteltava uudelleen säännöllisin väliajoin.

⇩ uusi

(30) Neuvoston direktiivin 2008/118/EY[37] valvonta- ja siirtosäännösten soveltamisalaan kuuluvien energiatuotteiden luettelon olisi sisällettävä valikoidut energiatuotteet, jotta kyseisten tuotteiden yhdenmukainen ja standardoitu kohtelu varmistettaisiin ja veropetosten, veron kiertämisen tai muiden väärinkäytösten riski otettaisiin huomioon.

(31) Vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi ja hyötyajoneuvoihin ja erityiskäyttöön tarkoitettuihin kontteihin sovellettavien turvallisuusvaatimusten noudattamiseksi tällaisten ajoneuvojen tavanomaisten polttoainesäiliöiden määritelmässä olisi otettava huomioon se, että polttoainetankkeja asentaa hyötyajoneuvoihin muutkin kuin ajoneuvojen valmistajat.

🡻 2003/96/EY johdanto-osan 32 kappale (mukautettu)

(32) Olisi säädettävä, että jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle eräistä kansallisista toimenpiteistä. Ilmoittaminen ei vapauta jäsenvaltioita ~~perustamissopimuksen~~ ⌦ SEUT ⌫ ~~88~~ ⌦ 108 ⌫ artiklan 3 kohdassa määrätystä tiettyjä kansallisia toimenpiteitä koskevasta tiedonantovelvoitteesta. ~~Tämä direktiivi ei rajoita~~ ⌦ Tämän direktiivin ei tulisi rajoittaa ⌫ ~~perustamissopimuksen~~ ⌦ SEUT ⌫ ~~87~~ ⌦ 107 ⌫ ja ~~88~~ ⌦ 108 ⌫ artiklan mukaisesti toteutettavien valtion tukia koskevien menettelyjen soveltamista.

🡻 2003/96/EY, johdanto-osan 33 kappale.

(33) Direktiivin ~~92/12/ETY~~ 2008/118/EY soveltamisalaa olisi tarvittaessa laajennettava koskemaan tämän direktiivin kattamia tuotteita ja välillisiä veroja.

⇩ uusi

(34) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa sen määrittämiseksi, onko direktiivin 2008/118/EY valvonta- ja siirtosäännöksiä määrä soveltaa tuotteisiin, joihin liittyy veropetoksia, veron kiertämistä tai muita väärinkäytöksiä. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011[38] mukaisesti.

[37] Neuvoston direktiivi 2008/118/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä ja direktiivin 92/12/ETY kumoamisesta (EUVL L 9, 14.1.2009, s. 12).

[38] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

↓ 2003/96/EY johdanto-osan 34 kappale (mukautettu)

~~Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY[39] mukaisesti,~~

⇩ uusi

(35) Olisi viitattava tällä hetkellä sovellettavaan yhdistetyn nimikkeistön versioon. Sen varmistamiseksi, että tässä direktiivissä olevat viittaukset yhdistetyn nimikkeistön (CN) koodeihin päivitetään tarvittaessa ja että vähimmäisverokannat heijastavat hintojen kehitystä, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia säädöksiä kyseisiä CN-koodeja koskevien viittausten päivittämisestä ja vähimmäisverokantojen päivittämisestä kuluttajahintaindeksin vuotuisten vaihtelujen perusteella. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

(36) Komission olisi joka viides vuosi ja ensimmäisen kerran viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta annettava neuvostolle tämän direktiivin soveltamista koskeva kertomus, jossa tarkastellaan erityisesti vähimmäisverotasoja, innovoinnin ja teknologisen kehityksen vaikutusta etenkin energiatehokkuuteen, sähkön käyttöä liikennealalla sekä tässä direktiivissä säädettyjen vapautusten, alennusten ja eriytysten perusteita. Kertomuksessa olisi otettava huomioon sisämarkkinoiden moitteeton toiminta, ympäristö- ja sosiaaliset näkökohdat, vähimmäisverotasojen todellinen arvo ja asiaankuuluvat perussopimusten laajemmat tavoitteet.

(37) Velvollisuuden saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoituttava niihin säännöksiin, joilla muutetaan aiemman direktiivin säännösten sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aiempaan direktiiviin.

(38) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä II olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä luetellut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja tuossa osassa mainittuja soveltamispäiviä,

[39] ~~EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.~~

↓ 2003/96/EY

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Jäsenvaltioiden on kannettava energiatuotteista ja sähköstä veroa tämän direktiivin mukaisesti.

⇩ uusi

2. Tätä direktiiviä sovellettaessa verot lasketaan euroina gigajouleja kohti direktiivin 2012/27/EU liitteessä IV vahvistetun, gigajouleiksi muunnetun energiatuotteiden ja sähkön tehollisen lämpöarvon perusteella. Biomassasta johdettujen tuotteiden viitearvoina käytetään direktiivin (EU) 2018/2001 liitteessä III vahvistettuja gigajouleiksi muunnettuja arvoja.

Jos joko direktiivissä 2012/27/EU tai direktiivissä (EU) 2018/2001 ei mainita asianomaisen tuotteen tehollista lämpöarvoa, jäsenvaltioiden on käytettävä asiaankuuluvia käytettävissä olevia tietoja tuotteen tehollisesta lämpöarvosta.

↓ 2003/96/EY
⇨ uusi

2 artikla

1. Tässä direktiivissä ilmaisulla ’energiatuotteet’ tarkoitetaan seuraavia tuotteita:

a) CN-koodeihin 1507–1518 kuuluvat tuotteet, jos ne on tarkoitettu käytettäviksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina,

b) CN-koodeihin ~~2701, 2702 ja 2704–2715 kuuluvat tuotteet~~ ⇨ 2207, 2208 90 91 ja 2208 90 99 kuuluvat tuotteet, jos ne on tarkoitettu käytettäviksi lämpö- tai moottoripolttoaineina ja jos ne on vapautettu alkoholien ja alkoholijuomien yhdenmukaistetusta valmisteverosta direktiivin 92/83/EY[40] 27 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdan mukaisesti ⇦,

c) CN-koodeihin ~~2901 ja 2902~~ ⇨ 2701–2715 ⇦ kuuluvat tuotteet,

d) CN-koodiin ~~2905 11 00 kuuluvat tuotteet, jotka eivät ole synteettisesti tuotettuja~~ ⇨ 2804 10 kuuluvat tuotteet ⇦, jos ne on tarkoitettu käytettäviksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina,

⇩ uusi

e) CN-koodiin 2814 kuuluvat tuotteet, jos ne on tarkoitettu käytettäviksi moottoripolttoaineina,

[40] Neuvoston direktiivi 92/83/ETY, annettu 19 päivänä lokakuuta 1992, alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta (EYVL L 316, 31.10.1992, s. 21).

↓ 2003/96/EY (mukautettu)
⇨ uusi

(~~e~~f) ~~CN-koodiin~~ ⌦ CN-koodeihin ⌫ ~~2403~~ ⇨ 2901 ja 2902 ⇦ kuuluvat tuotteet,

(~~f~~g) CN-koodiin ~~3811 kuuluvat tuotteet~~ ⇨ 2905 11 00 kuuluvat tuotteet, jotka eivät ole synteettisesti tuotettuja, jos ne on tarkoitettu käytettäviksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina, ⇦,

(~~g~~h) ~~CN-koodiin~~ ⌦ CN-koodiin ⌫ ~~3817 kuuluvat tuotteet~~ ⇨ 2909 19 10 kuuluvat tuotteet sekä CN-koodiin 2909 19 90 kuuluvat tuotteet, jos ne on tarkoitettu käytettäviksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina⇦,

(~~h~~i) ~~CN-koodeihin~~ ⇨ CN-koodiin 3403 ⇦~~3824 99 86 , 3824 99 92 (ei kuitenkaan ruosteenestoaineet, jotka sisältävät amiineja aktiivisina ainesosina, ja epäorgaaniset liuotin- ja ohennusaineseokset lakkoja ja sen kaltaisia tavaroita varten), 3824 99 93 , 3824 99 96 (ei kuitenkaan ruosteenestoaineet, jotka sisältävät amiineja aktiivisina ainesosina, ja epäorgaaniset liuotin- ja ohennusaineseokset lakkoja ja sen kaltaisia tavaroita varten), 3826 00 10 ja 3826 00 90~~ kuuluvat tuotteet, ~~jos ne on tarkoitettu käytettäviksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina.~~

⇩ uusi

j) CN-koodiin 3811 kuuluvat tuotteet,

k) CN-koodiin 3814 kuuluvat tuotteet, jos ne on tarkoitettu käytettäviksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina,

l) CN-koodiin 3817 kuuluvat tuotteet,

m) CN-koodiin 3823 19 kuuluvat tuotteet, jos ne on tarkoitettu käytettäviksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina,

n) CN-koodeihin 3824 99 86, 3824 99 92 (ei kuitenkaan ruosteenestoaineet, jotka sisältävät amiineja aktiivisina ainesosina, ja epäorgaaniset liuotin- ja ohennusaineseokset lakkoja ja sen kaltaisia tavaroita varten), 3824 99 93, 3824 99 96 (ei kuitenkaan ruosteenestoaineet, jotka sisältävät amiineja aktiivisina ainesosina, ja epäorgaaniset liuotin- ja ohennusaineseokset lakkoja ja sen kaltaisia tavaroita varten), 3826 00 10 ja 3826 00 90 kuuluvat tuotteet, jos ne on tarkoitettu käytettäviksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina,

o) CN-koodeihin 4401 ja 4402 kuuluvat tuotteet, jos ne on tarkoitettu käytettäviksi lämmityspolttoaineina laitoksissa, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on vähintään 5 MW.

↓ 2003/96/EY (mukautettu)
⇨ uusi

2. Tätä direktiiviä sovelletaan myös:

CN-koodiin 2716 kuuluvaan sähköön.

3. Käytettäviksi tarkoitettuja tai ~~myytäviä~~ ⌦ myytäviksi tarjottuja ⌫ taikka moottoripolttoaineina tai lämmityspolttoaineina käytettäviä muita energiatuotteita kuin niitä, joiden ~~osalta verotaso~~ ⇨ vähimmäisverotasot ⇦ määritellään tässä direktiivissä, on

verotettava käyttötarkoituksen mukaan vastaavan lämmityspolttoaineen tai moottoripolttoaineen verokannan mukaisesti.

~~Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen veronalaisten tuotteiden lisäksi kaikkia tuotteita, jotka on tarkoitettu käytettäviksi tai joita myydään taikka käytetään moottoripolttoaineina tai moottoripolttoaineiden lisäaineina tai moottoripolttoaineiden tilavuutta lisäävinä aineina, on verotettava vastaavien moottoripolttoaineiden verokannan mukaisesti.~~

~~Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen veronalaisten tuotteiden lisäksi turvetta lukuun ottamatta kaikkia muita hiilivetyjä, jotka on tarkoitettu käytettäviksi tai joita myydään taikka käytetään lämmittämiseen, on verotettava vastaavan energiatuotteen verokannan mukaisesti.~~

⇩ uusi

Muita tuotteita kuin energiatuotteita, jos ne on tarkoitettu käytettäviksi tai tarjottu myytäviksi tai jos ne käytetään moottoripolttoaineina, on verotettava vastaavan moottoripolttoaineen verokannan mukaisesti.

Muita moottoripolttoaineiden lisä- ja jatkeaineita kuin vettä on verotettava vastaavan moottoripolttoaineen verokannan mukaisesti.

Muita kuin 1 kohdassa lueteltuja hiilivetyjä, jotka on tarkoitettu käytettäviksi tai tarjottu myytäviksi tai jos ne käytetään lämmitykseen, on verotettava vastaavan energiatuotteen verokannan mukaisesti.

🡻 2003/96/EY

~~4. Tätä direktiiviä ei sovelleta:~~

~~a) Lämmön verottamiseen ja CN-koodeihin 4401 ja 4402 kuuluvien tuotteiden verottamiseen.~~

~~b) Energiatuotteiden ja sähkön käyttöön seuraaviin tarkoituksiin:~~

~~– Energiatuotteiden käyttö muihin tarkoituksiin kuin moottoripolttoaineeksi tai lämmityspolttoaineeksi~~

~~– Energiatuotteiden käyttö kaksoiskäyttötuotteina.~~

~~Energiatuotteen kaksoiskäyttö on kyseessä on silloin, kun energiatuotetta käytetään sekä lämmityspolttoaineeksi että muihin tarkoituksiin kuin moottoripolttoaineeksi ja lämmityspolttoaineeksi. Energiatuotteiden käyttöä kemiallisessa pelkistyksessä sekä elektrolyyttisissä ja metallurgisissa prosesseissa pidetään kaksoiskäyttönä.~~

~~– Sähkön käyttö pääasiallisesti kemiallisessa pelkistyksessä sekä elektrolyyttisissä ja metallurgisissa prosesseissa~~

~~– Sähkö, kun se muodostaa yli 50 prosenttia tuotteen kustannuksista. 'Tuotteen kustannuksilla' tarkoitetaan tavaroiden ja palvelujen kokonaisostojen sekä henkilöstökustannusten ja kiinteän pääoman kulumisen yhteenlaskettua arvoa 11 artiklassa määritellyn yrityksen tasolla. Kustannukset lasketaan keskimääräisinä yksikkökohtaisina kustannuksina. 'Sähkön kustannuksilla' tarkoitetaan sähkön todellista ostoarvoa tai sähkön tuotantokustannuksia, jos se tuotetaan yrityksessä.~~

~~– Mineralogiset prosessit.~~

~~'Mineralogisilla prosesseilla' tarkoitetaan prosesseja, jotka luokitellaan Euroopan yhteisön tilastollisesta toimialaluokituksesta 9 päivänä lokakuuta 1990 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o3037/90[41] NACE-nimikkeistön tunnuksen DI 26 mukaisesti 'muiden ei-metallisten mineraalituotteiden valmistukseksi'.~~

~~Näihin energiatuotteisiin sovelletaan kuitenkin 20 artiklaa.~~

~~5. Tässä direktiivissä olevia viittauksia yhdistetyn nimikkeistön koodeihin pidetään viittauksina koodeihin, jotka ovat tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 6 päivänä elokuuta 2001 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2031/2001[42].~~

~~Päätös tässä direktiivissä tarkoitettujen tuotteiden yhdistetyn nimikkeistön koodien ajantasaistamisesta tehdään kerran vuodessa 27 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Päätös ei saa johtaa minkäänlaisiin muutoksiin tässä direktiivissä sovellettavissa vähimmäisverokannoissa tai minkään energiatuotteen tai sähkön lisäämiseen tai poistoon.~~

⇩ uusi

4. Edellä 1 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin biomassasta tuotettuihin tai niistä johdettuihin veronalaisiin tuotteisiin sovelletaan verovalvonnassa kyseisille tuotteille tämän direktiivin mukaisesti vahvistettuja erityisiä verotasoja edellyttäen, että ne täyttävät jommankumman seuraavista kriteereistä:

a) direktiivin (EU) 2018/2001 29 artiklassa vahvistetut kestävyyskriteerit ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevat kriteerit, lukuun ottamatta mainitun direktiivin 26 artiklan 2 kohdassa vahvistettuja epäsuoraan maankäytön muutokseen liittyvän riskin aiheuttavia tuotteita;

b) ne on tuotettu direktiivin (EU) 2018/2001 liitteessä IX luetelluista raaka-aineista.

Tätä direktiiviä sovellettaessa sovelletaan direktiivin (EU) 2018/2001 2 artiklan 24 alakohdassa olevaa biomassan määritelmää, 2 artiklan 28 alakohdassa olevaa biokaasun määritelmää, 2 artiklan 32 alakohdassa olevaa bionesteiden määritelmää, 2 artiklan 33 alakohdassa olevaa biopolttoaineiden määritelmää ja 2 artiklan 34 alakohdassa olevaa kehittyneiden biopolttoaineiden määritelmää.

Tässä direktiivissä ilmaisuilla 'kehittynyt' biokaasu ja 'kehittyneet' bionesteet sekä CN-koodeihin 4401 ja 4402 kuuluvilla tuotteilla tarkoitetaan tuotteita, jotka on tuotettu direktiivin (EU) 2018/2001 liitteessä IX olevassa A osassa luetelluista raaka-aineista. Mainitun direktiivin liitteessä IX olevassa B osassa luetelluista raaka-aineista tuotettujen biopolttoaineiden, biokaasujen ja bionesteiden katsotaan olevan kehittyneitä tuotteita.

5. Edellä 1 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin veronalaisiin tuotteisiin, jotka kuuluvat 'muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden' tai 'vähähiilisten polttoaineiden' määritelmään, voidaan soveltaa verovalvonnassa kyseisille tuotteille tämän direktiivin mukaisesti vahvistettuja erityisiä verotasoja, kun

---

41 ~~EYVL L 293, 24.10.1990, s. 1, Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 29/2002 (EUVL L 6, 10.1.2002, s. 3).~~

42 ~~EYVL L 279, 23.10.2001, s. 1.~~

a) ’muuta kuin biologista alkuperää olevilla uusiutuvilla polttoaineilla’ tarkoitetaan muita polttoaineita kuin biopolttoaineita, bionesteitä tai biokaasuja, joiden energiasisältö on johdettu muista uusiutuvista lähteistä kuin biomassasta;

b) ’vähähiilisillä polttoaineilla’ tarkoitetaan vähähiilistä vetyä ja synteettisiä kaasumaisia ja nestemäisiä polttoaineita, joiden energiasisältö on johdettu vähähiilisestä vedystä, sekä kaikkia fossiilisia polttoaineita, jotka täyttävät tekniset arviointikriteerit niiden edellytysten määrittämiseksi, joiden täyttyessä tietyn taloudellisen toiminnan katsotaan edistävän merkittävästi ilmastonmuutoksen hillitsemistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/852[43] 10 artiklan ja delegoidun asetuksen (EU) [...]/[...][44] liitteen I mukaisesti. Tähän luokkaan kuuluvat direktiivin (EU) 2018/2001 2 artiklan 35 alakohdassa määritellyt ’kierrätetyt hiilipitoiset polttoaineet’.

6. Jos veronalaisen tuotteen osa koostuu yhdestä tai useammasta edellisissä kohdissa tarkoitetusta tuotteesta, kyseisten osien verotus on määritettävä tämän direktiivin perusteella riippumatta siitä, mihin CN-koodiin tuote kokonaisuudessaan kuuluu.

7. Tämän artiklan 1 kohdan a, b, d, e, g, h, k, m, n ja o alakohtaa sekä 21 artiklan 1 kohdan a, b, h, i, l, m ja n alakohtaa sovellettaessa toimitettaviksi tarkoitettujen tuotteiden katsotaan olevan tarkoitettuja käytettäviksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina silloin, kun toimittajat tietävät tai niiden pitäisi kohtuudella tietää, että vastaanottaja aikoo käyttää tuotteita lämmitys- tai moottoripolttoaineina. Tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 21 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden ei katsota olevan tarkoitettuja käytettäviksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina, jos ne toimitetaan tämän artiklan 1 kohdan n alakohdassa ja 21 artiklan 1 kohdan n alakohdassa tarkoitettujen tavaroiden tuottajalle.

8. Tässä direktiivissä olevia viittauksia yhdistetyn nimikkeistön koodeihin pidetään viittauksina neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2658/87[45], sellaisena kuin se on muutettuna komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2020/1577[46], oleviin yhdistetyn nimikkeistön koodeihin.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu asetus korvataan tai tässä direktiivissä tarkoitettuja koodeja on yhdistetyn nimikkeistön muuttamisen vuoksi tarpeen muuttaa, komissiolla on valta antaa delegoituja säännöksiä 29 artiklan mukaisesti päivittääkseen tässä direktiivissä tarkoitettujen tuotteiden yhdistetyn nimikkeistön koodit tai päivittääkseen ensimmäisessä alakohdassa säädetyn viittauksen yhdenmukaistaakseen sen yhdistetyn nimikkeistön sovellettavan version kanssa.

Kyseiset delegoidut säädökset eivät saa johtaa minkäänlaisiin muutoksiin tässä direktiivissä vahvistetuissa vähimmäisverokannoissa eikä minkään energiatuotteen tai sähkön lisäämiseen tai poistamiseen.

---

[43] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävää sijoittamista helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).

[44] Komission delegoitu asetus (EU) […]/[...] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/852 täydentämisestä teknisten arviointikriteerien vahvistamisen osalta sen määrittämiseksi, millä edellytyksillä taloudellisen toiminnan katsotaan edistävän merkittävästi ilmastonmuutoksen hillintää tai ilmastonmuutokseen sopeutumista ja aiheuttaako taloudellinen toiminta merkittävää haittaa jollekin muulle ympäristötavoitteelle, C(2021) 2800 final (EUVL […], s.[…]).

[45] Neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1987, tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista (EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1).

[46] Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2020/1577, annettu 21 päivänä syyskuuta 2020, tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta (EUVL L 361, 30.10.2020, s. 1).

↓ 2003/96/EY

~~3 artikla~~

~~Direktiivissä 92/12/ETY olevien viittausten ’kivennäisöljyihin’ ja ’valmisteveroon’, sikäli kuin sitä sovelletaan kivennäisöljyihin, katsotaan koskevan kaikkia tämän direktiivin 2 artiklassa tarkoitettuja energiatuotteita, sähköä ja 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja kansallisia välillisiä veroja.~~

⇩ uusi

3 artikla

1. Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin:

a) lämmön kulutuksen verotus;

b) energiatuotteiden ja sähkön käyttö seuraaviin tarkoituksiin:

— energiatuotteiden käyttö muihin tarkoituksiin kuin moottori- tai lämmityspolttoaineiksi,

— energiatuotteiden kaksoiskäyttö.

Energiatuotteen kaksoiskäyttö on kyseessä silloin, kun sitä käytetään sekä lämmityspolttoaineena että muihin tarkoituksiin kuin moottori- tai lämmityspolttoaineena. Kaksoiskäyttönä pidetään energiatuotteiden käyttöä kemiallisessa pelkistyksessä sekä elektrolyyttisissä ja metallurgisissa prosesseissa, kun energiatuotteita käytetään suoraan prosessissa tai tuottamaan siihen suoraa energiapanosta tai niiden kulutus liittyy prosessiin,

— sähkön käyttö pääasiassa kemiallisessa pelkistyksessä sekä elektrolyyttisissä ja metallurgisissa prosesseissa, kun sähköä käytetään suoraan prosessissa tai tuottamaan siihen suoraa energiapanosta tai sen kulutus liittyy prosessiin.

2. Jäljempänä olevaa 21 artiklaa sovelletaan kuitenkin energiatuotteisiin, jotka käytetään tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn mukaisesti.

↓ 2003/96/EY

4 artikla

1. Verotasot, joita jäsenvaltioiden on sovellettava 2 artiklassa tarkoitettuihin energiatuotteisiin ja sähköön, eivät saa olla tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäisverotasoja alempia.

2. Tässä direktiivissä ’verotasolla’ tarkoitetaan kaikkia kannettuja välillisiä veroja (arvonlisäveroa lukuun ottamatta), jotka lasketaan suoraan tai välillisesti energiatuotteiden tai sähkön määrästä kulutukseen luovutuksen ajankohtana.

~~*5 artikla*~~

~~Jäsenvaltiot voivat soveltaa eriytettyjä verokantoja verovalvonnan alaisina seuraavissa tapauksissa, jos ne noudattavat tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäisverotasoja ja ovat yhteisön oikeuden mukaisia:~~

~~– kun eriytetyt verokannat liittyvät suoraan tuotteen laatuun,~~

~~– kun eriytetyt verokannat riippuvat sähkön ja lämmitystarkoituksiin käytettävien energiatuotteiden määrällisistä kulutustasoista,~~

~~– seuraavia käyttötarkoituksia varten: paikallinen julkinen henkilöliikenne (taksit mukaan lukien), jätteiden keruu, asevoimat ja julkinen hallinto, vammaiset ja sairasautot,~~

~~– 9 ja 10 artiklassa tarkoitettujen energiatuotteiden ja sähkön yrityskäytön ja muun kuin yrityskäytön välillä.~~

⇩ uusi

5 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun liitteessä I säädetään yhtäläiset vähimmäisverotasot tietylle käyttötarkoitukselle, kyseiseen käyttötarkoitukseen käytettäville tuotteille on vahvistettu yhtäläiset verotasot. Jäsenvaltioiden on myös aina noudatettava liitteessä I eri tuotteille vahvistettua vähimmäisverotasojen järjestystä kunkin käyttötarkoituksen osalta.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa kutakin käyttötarkoitusta, jolle on yksilöity vähimmäisverotaso liitteessä olevassa taulukossa A, B tai C, pidetään yhtenä käyttötarkoituksena, jollei tässä direktiivissä toisin säädätä.

Ensimmäisessä alakohdassa mainittua järjestystä noudatettaessa sähköä on tarkasteltava yhdessä muiden liitteessä I olevissa taulukoissa B ja C mainittavien moottori- ja lämmityspolttoaineiden kanssa, paitsi jos jäsenvaltiot soveltavat sähköajoneuvojen lataamiseen käytettävään sähköön erityistä verotasoa, jolloin sähköä on tarkasteltava yhdessä liitteessä I olevassa taulukossa A mainittavien moottoripolttoaineiden kanssa, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä.

Tämän kohdan kolmatta alakohtaa sovellettaessa ’sähköajoneuvolla’ tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/94/EU[47] 2 artiklan 2 kohdassa määriteltyä sähkökäyttöistä ajoneuvoa.

2. Tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäistasoja mukautetaan joka vuosi 1 päivästä tammikuuta 2024 alkaen Eurostatin julkaiseman yhdenmukaistetun kuluttajahintaindeksin, josta on poistettu energian ja jalostamattomien elintarvikkeiden vaikutus, muutosten huomioon ottamiseksi. Vähimmäistasot mukautetaan ilman eri toimenpiteitä siten, että euromääräistä perusarvoa korotetaan tai lasketaan mainitussa indeksissä edeltävän kalenterivuoden aikana tapahtuneen prosentuaalisen muutoksen verran.

Siirretään komissiolle valta antaa 29 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen vähimmäisverotasojen muuttamiseksi.

---

[47] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/94/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2014, vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta (EUVL L 307, 28.10.2014, s. 1).

🡻 2003/96/EY (mukautettu)
⇨ uusi

6 artikla

Jäsenvaltiot voivat toteuttaa tässä direktiivissä säädetyt verotasoa koskevat vapautukset tai alennukset joko:

a) suoraan

b) eriytetyn verokannan avulla

tai

c) palauttamalla koko ~~perityn~~ ⌦ kannetun ⌫ veron tai osan siitä.

7 artikla

~~1.~~ Moottoripolttoaineisiin sovellettavat vähimmäisverotasot vahvistetaan 1 päivästä tammikuuta ~~2004 ja 1 päivästä tammikuuta 2010~~ ⇨ 2023 ⇦ liitteessä I olevan taulukon A mukaisesti.

⇩ uusi

Kun liitteessä I olevan taulukon A mukaista siirtymäkautta sovelletaan, vähimmäisverotasojen korotukseksi vahvistetaan yksi kymmenesosa vuodessa 1 päivään tammikuuta 2033 saakka, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan 2 kohdan soveltamista. Vähähiilisten polttoaineiden osalta siirtymäkauden ensimmäiselle vuodelle vahvistettua vähimmäisverotasoa sovelletaan 1 päivään tammikuuta 2033.

🡻 2003/96/EY (mukautettu)
⇨ uusi

~~Viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2012 neuvosto päättää yksimielisesti Euroopan parlamenttia kuultuaan komission kertomuksen ja ehdotuksen perusteella dieselöljyyn sovellettavista vähimmäisverotasoista 1 päivänä tammikuuta 2013 alkavalle uudelle kaudelle.~~

~~2. Jäsenvaltiot voivat tehdä eron ammattitarkoitukseen ja muuhun kuin ammattitarkoitukseen käytettävän dieselpolttoaineen välillä edellyttäen, että yhteisön vähimmäistasoja noudatetaan ja että ammattitarkoitukseen käytettävän dieselpolttoöljyn verokanta ei laske 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa olevan kansallisen verotason alle poiketen siitä, mitä tässä direktiivissä säädetään tätä käyttötarkoitusta koskevista poikkeuksista.~~

~~3. ’Ammattitarkoitukseen käytettävällä dieselpolttoöljyllä’ tarkoitetaan seuraaviin tarkoituksiin käytettävää dieselöljyä:~~

~~a) tavaroiden kuljetus joko toisen henkilön tai omaan lukuun yksinomaan maanteiden tavaraliikenteeseen tarkoitetulla moottoriajoneuvolla tai ajoneuvoyhdistelmällä, jonka suurin sallittu paino kuormattuna on vähintään 7,5 tonnia;~~

~~b) säännöllinen tai satunnainen matkustajien kuljetus moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön~~

~~lähentämisestä 6 päivänä helmikuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin 70/156/ETY[48] määritelmän mukaisella M2- tai M3-luokkaan kuuluvalla moottoriajoneuvolla.~~

~~4. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot, jotka ottavat käyttöön yksinomaan maanteiden tavaraliikenteeseen tarkoitettuja moottoriajoneuvoja tai ajoneuvoyhdistelmiä koskevan tienkäyttömaksujärjestelmän, voivat soveltaa näissä ajoneuvoissa käytettävään dieselöljyyn alennettua verokantaa, joka on alempi kuin 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa oleva kansallinen verotaso, kunhan kokonaisverorasitus pysyy jotakuinkin samana ja edellyttäen, että yhteisön vähimmäistasoja noudatetaan ja että 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa oleva ajoaineena käytettävän dieselöljyn verotaso on vähintään kaksi kertaa niin korkea kuin 1 päivänä tammikuuta 2004 sovellettava vähimmäisverotaso.~~

8 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 7 artiklassa säädetään, tämän artiklan 2 kohdassa lueteltuihin tarkoituksiin moottoripolttoaineena käytettäviin tuotteisiin sovellettavan verotuksen vähimmäistasot vahvistetaan 1 päivästä tammikuuta ~~2004~~ ⇨ 2023 ⇦ liitteessä I olevan taulukon B mukaisesti.

⇩ uusi

Kun liitteessä I olevan taulukon B mukaista siirtymäkautta sovelletaan, vähimmäisverotasojen korotukseksi vahvistetaan yksi kymmenesosa vuodessa 1 päivään tammikuuta 2033 saakka, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan 2 kohdan soveltamista. Vähähiilisten polttoaineiden osalta siirtymäkauden ensimmäiselle vuodelle vahvistettua vähimmäisverotasoa sovelletaan 1 päivään tammikuuta 2033.

⇩ 2003/96/EY (mukautettu)
⇨ uusi

2. ~~Tätä artiklaa~~ ⌦ Edellä olevaa 1 kohtaa ⌫ sovelletaan seuraaviin ~~teollisuus- ja ammatti~~tarkoituksiin:

a) maatalouteen, puutarhaviljelyyn, ~~kalanviljelyyn~~ ⌦ vesiviljelyyn ⌫ ja metsänhoitoon;

b) kiinteästi asennettuihin moottoreihin;

c) rakennusteollisuudessa, maa- ja vesirakentamisessa sekä julkisissa rakennusurakoissa käytettäviin koneisiin ja laitteisiin;

d) ajoneuvoihin, jotka on tarkoitettu käytettäviksi muussa kuin tieliikenteessä tai joiden käyttö pääasiassa tieliikenteessä ei ole sallittua.

9 artikla

~~1.~~ Lämmityspolttoaineisiin sovellettavan verotuksen vähimmäistasot vahvistetaan 1 päivästä tammikuuta ~~2004~~ ⇨ 2023 ⇦ liitteessä I olevan taulukon C mukaisiksi.

---

[48] ~~EYVL L 42, 23.2.1970, s. 1.~~

⇩ uusi

Kun liitteessä I olevan taulukon C mukaista siirtymäkautta sovelletaan, vähimmäisverotasojen korotukseksi vahvistetaan yksi kymmenesosa vuodessa 1 päivään tammikuuta 2033 saakka, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan 2 kohdan soveltamista. Vähähiilisten polttoaineiden osalta siirtymäkauden ensimmäiselle vuodelle vahvistettua vähimmäisverotasoa sovelletaan 1 päivään tammikuuta 2033.

🡻 2003/96/EY (mukautettu)
⇨ uusi

~~2. Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 2003 saavat soveltaa lämmitysöljyyn tarkistusmaksua, saavat jatkaa 10 euroa 1000 litralta suuruisen alennetun verokannan soveltamista kyseiseen tuotteeseen. Tämä lupa peruutetaan 1 päivästä tammikuuta 2007, jos neuvosto päättää siitä yksimielisesti komission kertomuksen ja ehdotuksen perusteella todettuaan, että alennettu verokanta on liian alhainen estämään kaupan vääristymisestä jäsenvaltioiden välillä aiheutuvia ongelmia.~~

10 artikla

~~1.~~ Sähköön ~~sovellettavat~~ ⌦ sovellettavan ⌫ verotuksen vähimmäistasot vahvistetaan 1 päivästä tammikuuta ~~2004~~ ⇨ 2023 ⇦ liitteessä I olevan taulukon C mukaisiksi.

~~2. Jäsenvaltiot voivat soveltaa 1 kohdassa tarkoitettuja vähimmäisverotasoja korkeampaa verokantaa edellyttäen, että ne noudattavat direktiiviä 92/12/ETY.~~

~~*11 artikla*~~

~~1. Tässä direktiivissä ’yrityskäytöllä’ tarkoitetaan käyttöä sellaisessa 2 kohdan mukaisesti määritetyssä liiketoimintayksikössä, joka itsenäisesti suorittaa missä tahansa tavaroiden luovutusta ja palvelujen tarjoamista, riippumatta tämän taloudellisen toiminnan tarkoituksesta tai tuloksesta.~~

~~Taloudellista toimintaa on kaikki tuottajan, kauppiaan tai palvelujen tarjoajan harjoittama toiminta, myös kaivos- ja maataloustoiminta sekä vapaiden ammattien harjoittamiseen kuuluva toiminta.~~

~~Valtioita, hallinnollisia alueita, kuntia ja muita julkisoikeudellisia yhteisöjä ei niiden viranomaisen ominaisuudessa harjoittaman toiminnan tai suorittamien liiketoimien osalta pidetä liiketoimintayksikköinä. Jos ne harjoittavat tällaista toimintaa tai suorittavat tällaisia liiketoimia, niitä on kuitenkin pidettävä yrityksinä tämän toiminnan tai liiketoiminnan osalta, jos niiden kohteleminen muina kuin yrityksinä johtaisi huomattavaan kilpailun vääristymiseen.~~

~~2. Tässä direktiivissä yritykseksi ei katsota yksikköä, joka on pienempi kuin sellainen yrityksen tai oikeushenkilön osa, joka hallinnollisesti muodostaa itsenäisen liiketoimintayksikön, toisin sanoen omavaraiseen toimintaan kykenevän yksikön.~~

~~3. Sekakäytön osalta verotusta sovelletaan kunkin tyyppisen käytön suhteellista osuutta vastaavasti, ellei joko yrityskäyttö tai muu kuin yrityskäyttö ole merkityksetöntä, jolloin voidaan katsoa, ettei sitä ole.~~

~~4. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa yrityskäyttöön sovellettavan alennetun verotason soveltamisalaa.~~

~~12~~11 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat ilmoittaa kansalliset verotasonsa ~~muissa kuin 7 ja 10 artiklassa säädetyissä yksiköissä~~ ⌦ muuna kuin 7–10 artiklassa eriteltynä yksikkönä ⌫ edellyttäen, että vastaavat verotasot eivät kyseisiin yksikköihin muuntamisen jälkeen ole tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäistasoja alempia.

2. ~~Jäljempänä 7, 8 ja 9 artiklassa säädettyjen energiatuotteiden osalta, joiden verotaso perustuu määrään,~~ ⇨ Määräyksiköitä sovellettaessa ⇦määrä mitataan 15 celsiusasteen lämpötilassa.

~~13~~12 artikla

1. Niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa ei käytetä rahayksikkönä euroa, verotasoihin sovellettava euron arvo kansallisina valuuttoina vahvistetaan kerran vuodessa. Sovellettavat kurssit ovat ne, jotka ovat voimassa lokakuun ensimmäisenä työpäivänä ja jotka julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja niitä on sovellettava seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivästä.

2. Jäsenvaltiot voivat säilyttää ne verotuksen määrät, jotka ovat voimassa 1 kohdassa säädetyn vuosittaisen mukautuksen aikaan, jos näiden euroina ilmoitettujen verotason määrien muuntamisesta kansallisena valuuttana ilmoitettavaksi verotasoksi aiheutuva verotason nousu on alle viisi prosenttia tai alle viisi euroa, joista huomioon otetaan kulloinkin alhaisempi määrä.

⇩ uusi

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vapautettava verosta verovalvonnassa sellaiset energiatuotteet ja sähkö, joita käytetään sähkön tuottamiseen, sekä sähkö, jota käytetään sähköntuotantokyvyn säilyttämiseen.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat kuitenkin ympäristöpoliittisista syistä määrätä 1 kohdassa tarkoitetuille tuotteille veroja ilman, että niiden tarvitsee noudattaa tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäisverotasoja. Tällöin kyseisten tuotteiden verotuksessa noudatetaan liitteessä I vahvistettua verotuksen vähimmäistasojen välistä järjestystä, ja kyseistä verotusta ei oteta huomioon 10 artiklassa säädetyn sähköä koskevan vähimmäisverotason noudattamisen osalta.

⇩ 2003/96/EY

~~14 artikla~~

~~1. Sen lisäksi, mitä direktiivissä 92/12/ETY säädetään veronalaisten tuotteiden vapauttamisesta verosta tiettyjen käyttötarkoitusten perusteella ja sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön muiden säännösten soveltamista, jäsenvaltioiden on vapautettava verosta jäljempänä luetellut tuotteet edellytyksin, jotka jäsenvaltioiden on vahvistettava~~

~~verovapautuksien oikean ja selkeän soveltamisen varmistamiseksi ja veropetosten, veron kiertämisen tai muiden väärinkäytösten estämiseksi:~~

~~a) energiatuotteet ja sähkö, joita käytetään sähkön tuottamiseen, sekä sähkö, jota käytetään sähköntuotantokyvyn säilyttämiseen. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin ympäristöpoliittisista syistä määrätä näille tuotteille veroja ilman, että niiden tarvitsee noudattaa tässä direktiivissä vahvistettuja vähimmäisverotasoja. Tällöin näiden tuotteiden verotusta ei oteta huomioon 10 artiklassa tarkoitetun vähimmäistason noudattamista laskettaessa.~~

~~b) energiatuotteet, jotka toimitetaan käytettäviksi moottoripolttoaineena muussa ilmailussa kuin yksityisessä huvi-ilmailussa.~~

~~Tässä direktiivissä 'yksityisellä huvi-ilmailulla' tarkoitetaan ilma-aluksen käyttöä luonnollisen tai oikeushenkilön toimesta sen omistajana, vuokraajana tai sen muulla tavoin käyttöönsä saaneena muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin ja erityisesti muihin tarkoituksiin kuin vastiketta vastaan tai julkisten viranomaisten tarkoituksiin tapahtuviin henkilöiden tai tavaroiden kuljetuksiin taikka palvelujen tarjoamiseen.~~

~~Jäsenvaltiot voivat rajoittaa tämän vapautuksen soveltamisen lentopetrolien toimituksiin (CN-koodi 27101921);~~

~~c) energiatuotteet, jotka toimitetaan käytettäviksi moottoripolttoaineina laivaliikenteeseen (kalastus mukaan lukien) yhteisön aluevesillä muutoin kuin yksityisillä huvialuksilla, ja aluksilla tuotettavaan sähköön.~~

~~Tässä direktiivissä 'yksityisellä huvialuksella' tarkoitetaan alusta, jota luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö käyttää sen omistajana, vuokraajana tai sen muulla tavoin käyttöönsä saaneena muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin ja erityisesti muihin tarkoituksiin kuin vastiketta vastaan tai julkisten viranomaisten tarkoituksiin tapahtuviin matkustajien tai tavaroiden kuljetuksiin taikka palvelujen tarjoamiseen.~~

~~2. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa 1 kohdan b ja c alakohdassa säädettyjen vapautusten soveltamisen kansainväliseen ja yhteisön sisäiseen liikenteeseen. Lisäksi jos jäsenvaltio on tehnyt toisen jäsenvaltion kanssa kahdenvälisen sopimuksen, se voi olla soveltamatta tämän artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa säädettyjä vapautuksia. Tällaisissa tapauksissa ne voivat soveltaa tässä direktiivissä säädettyä vähimmäistasoa alempaa verotasoa.~~

⇩ uusi

14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava verovalvonnassa vähintään tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäisverotasoja ilma-alusten polttoaineena käytettäväksi toimitettaviin energiatuotteisiin sekä sellaiseen sähköön, jota käytetään suoraan sähkökäyttöisten ilma-alusten lataamiseen, kyseisten lentojen EU:n sisäisessä lentoliikenteessä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansainvälisten velvoitteiden soveltamista ja tämän direktiivin 5 artiklan soveltamista yhteen käyttötarkoitukseen muussa EU:n sisäisessä lentoliikenteessä kuin liike- ja huvilennoilla.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa sähkö on luokiteltava liitteessä I olevassa taulukossa A mainittavien moottoripolttoaineiden joukkoon.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut vähimmäisverotasot alkavat nollasta ja nousevat joka vuosi yhdellä kymmenyksellä liitteessä I olevissa taulukoissa A ja D vahvistetuista

lopullisista vähimmäisverokannoista kymmenen vuoden siirtymäkauden aikana. Kestävien biopolttoaineiden ja biokaasujen, vähähiilisten polttoaineiden, muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden, kehittyneiden kestävien biopolttoaineiden ja biokaasujen sekä sähkön vähimmäisverokanta on nolla kyseisen kymmenen vuoden siirtymäkauden aikana.

Tässä artiklassa ’EU:n sisäisellä lentoliikenteellä’ tarkoitetaan kahden unionissa sijaitsevan lentoaseman välisiä lentoja, mukaan lukien kotimaanlennot.

Tätä artiklaa sovellettaessa ilmaisulla ’liikelentotoiminta’ tarkoitetaan sitä, että yritykset tai yksityishenkilöt käyttävät ilma-alusta matkustajien tai tavaran kuljettamiseen oman liiketoimintansa tukemiseksi ja että ilma-aluksia liikennöidään tällöin tarkoituksissa, joiden ei yleensä katsota olevan julkista käyttöä varten, ja että ilma-aluksia ohjaavat henkilöt, joilla on vähintään voimassa oleva ansiolentäjän lupakirja ja mittarilentokelpuutus.

Tätä artiklaa sovellettaessa ilmaisulla ’huvilennot’ tarkoitetaan ilma-aluksen käyttöä henkilökohtaisiin tai virkistystarkoituksiin, jotka eivät liity liike- tai ammattikäyttöön.

2. Verosta vapautetaan energiatuotteet, jotka toimitetaan käytettäviksi ilma-alusten polttoaineena, ja sähkö, joka käytetään suoraan sähkökäyttöisten ilma-alusten lataamiseen pelkästään rahtia kuljettavilla EU:n sisäisillä lennoilla.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat soveltaa 1 kohdassa säädettyä samaa verotasoa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin pelkästään rahtia kuljettaviin kotimaan lentoihin.

Jos jäsenvaltio on tehnyt sopimuksen yhden tai useamman jäsenvaltion kanssa, se voi myös soveltaa 1 kohdassa säädettyä samaa verotasoa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin pelkästään rahtia kuljettaviin EU:n sisäisiin lentoihin.

Tätä kohtaa sovellettaessa ilmaisulla ’pelkästään rahtia kuljettava lento’ tarkoitetaan reitti- tai tilauslentoa ilma-aluksella, jolla kuljetetaan maksettua kuormaa mutta ei maksavia matkustajia, lukuun ottamatta yhtä tai useampaa maksavaa matkustajaa kuljettavia lentoja ja julkaistuissa aikatauluissa matkustajalennoiksi merkittyjä lentoja.

3. Lennon tyypistä riippuen jäsenvaltiot voivat vapauttaa EU:n ulkoisen lentoliikenteen verosta tai soveltaa tällaiseen liikenteeseen samaa verotasoa kuin EU:n sisäiseen lentoliikenteeseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansainvälisten velvoitteiden noudattamista.

4. Ilma-alusten valmistuksessa, kehittämisessä, testauksessa ja huollossa käytettäviin moottoripolttoaineisiin sovelletaan 1 kohdassa säädettyä verotasoa.

5. Jäsenvaltiot voivat myöntää verovalvonnassa täydelliset tai osittaiset verovapautukset pysäköityihin ilma-aluksiin toimitettavalle sähkölle.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa ilmaisulla ’sähkön toimitus pysäköityihin ilma-aluksiin’ tarkoitetaan sähkön toimittamista standardoidun kiinteän tai liikkuvan rajapinnan kautta ilma-aluksiin, jotka on pysäköity portille tai lentoaseman kenttäseisontapaikalle.

15 artikla

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava yhtenä käyttötarkoituksena verovalvonnassa vähintään liitteessä I olevissa taulukoissa B ja D vahvistettuja vähimmäisverotasoja alusten polttoaineena käytettäväksi toimitettaviin energiatuotteisiin sekä sähköön, jota käytetään suoraan sähkökäyttöisten alusten lataamiseen EU:n sisäisessä säännöllisessä vesiliikenteessä, kalastuksessa ja rahtiliikenteessä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan soveltamista.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa sähkö on luokiteltava liitteessä I olevassa taulukossa B mainittavien moottoripolttoaineiden joukkoon.

Kestävien biopolttoaineiden ja biokaasujen, vähähiilisten polttoaineiden, muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden, kehittyneiden kestävien biopolttoaineiden ja biokaasujen sekä sähkön vähimmäisverokanta on nolla kymmenen vuoden siirtymäkauden aikana.

Tätä artiklaa sovellettaessa ilmaisulla ’EU:n sisäinen vesiliikenne’ tarkoitetaan kahden unionissa sijaitsevan sataman välistä liikennettä, mukaan lukien kotimaanliikenne.

Tätä artiklaa sovellettaessa ilmaisulla ’säännöllinen liikenne’ tarkoitetaan sarjaa ro-ro-matkustaja-alusmatkoja tai suurnopeusmatkustaja-alusmatkoja, joilla hoidetaan kahden tai useamman saman sataman välistä liikennettä, tai sarjaa matkoja, jotka alkavat samasta satamasta kuin mihin ne päättyvät ilman, että alus käy välillä muussa satamassa, joko julkaistun aikataulun mukaisesti tai niin säännöllisesti tai usein, että ne muodostavat tunnistettavan systemaattisen sarjan.

Tätä artiklaa sovellettaessa ilmaisulla ’rahtiliikenne’ tarkoitetaan reitti- tai tilausmatkaa aluksella, jolla kuljetetaan maksettua kuormaa mutta ei maksavia matkustajia, lukuun ottamatta matkoja, joilla kuljetetaan yhtä tai useampaa maksavaa matkustajaa tai jotka ovat julkaistujen aikataulujen mukaan avoimia matkustajille.

2. Toiminnan tyypistä riippuen jäsenvaltiot voivat vapauttaa EU:n ulkoisen vesiliikenteen verosta tai soveltaa tällaiseen liikenteeseen samaa verotasoa kuin EU:n sisäiseen vesiliikenteeseen.

3. Jäsenvaltioiden on määrättävä ensimmäisessä kohdassa säädetty vero moottoripolttoaineille ja sähkölle, jotka käytetään alusten valmistuksen, kehittämisen, testaamisen tai kunnossapidon yhteydessä, sekä moottoripolttoaineille ja sähkölle, jotka käytettään purjehduskelpoisten vesiväylien ja satamien ruoppauksen yhteydessä.

4. Aluksella tuotettava sähkö on vapautettava verosta.

5. Jäsenvaltiot voivat myöntää verovalvonnassa täydelliset tai osittaiset verovapautukset laiturissa oleviin aluksiin suoraan toimitettavalle sähkölle.

🡻 2003/96/EY (mukautettu)
⇨ uusi

~~15~~16 artikla

~~1.~~ Rajoittamatta ~~yhteisön~~ ⌦ unionin ⌫ muiden säännösten soveltamista jäsenvaltiot voivat soveltaa verovalvonnassa ~~täydellisiä tai osittaisia verotusta~~ verotasoa koskevia vapautuksia tai alennuksia:

a) veronalaisiin tuotteisiin, joita käytetään verovalvonnan alaisissa kokeiluhankkeissa, joiden tarkoituksena on ympäristöystävällisempien tuotteiden tai uusiutuvista luonnonvaroista saatavien polttoaineiden tekninen kehittäminen;

b) sähköön, jonka lähteenä on:

– aurinko, tuuli, aallot, vuorovesi tai maalämpö,

– vesi vesivoimaloissa,

– ⇨ kestävä ⇦ biomassa tai ⇨ kestävästä ⇦ biomassasta peräisin olevat tuotteet,

– hylättyjen hiilikaivosten päästämä metaani,

– polttokennot;

⇩ uusi

Jäsenvaltiot voivat myös kokonaan tai osittain palauttaa tuottajalle sen veron määrän, jonka kuluttaja on maksanut tässä kohdassa eritellyistä tuotteista tuotetusta sähköstä.

🡻 2003/96/EY
⇨ uusi

~~e) energiatuotteisiin ja sähköön, joita käytetään lämmön ja sähkön yhteistuotantoon;~~

~~d~~c) lämmön ja sähkön yhteistuotannosta saatavaan sähköön edellyttäen, että ~~kyseiset yhteistuotantolaitokset ovat ympäristöystävällisiä~~ ⇨ kyseisissä yhteistuotantolaitoksissa tapahtuva yhteistuotanto on direktiivin 2012/27/WU 2 artiklan 34 kohdassa määriteltyä tehokasta yhteistuotantoa ⇦. ~~Jäsenvaltiot voivat soveltaa 'ympäristöystävällisen' (tai erittäin tehokkaan) lämmön ja energian yhteistuotannon kansallisia määritelmiä siihen asti, kunnes neuvosto vahvistaa yksimielisesti yhteisen määritelmän komission esittämän kertomuksen ja ehdotuksen perusteella;~~

⇩ uusi

d) muuta kuin biologista alkuperää oleviin uusiutuviin polttoaineisiin, kehittyneisiin kestäviin biopolttoaineisiin, bionesteisiin ja biokaasuihin sekä CN-koodeihin 4401 ja 4402 kuuluviin kehittyneisiin kestäviin tuotteisiin,

e) CN-koodiin 2705 kuluviin tuotteisiin, jotka käytetään lämmitykseen.

🡻 2003/96/EY

~~e) energiatuotteisiin ja sähköön, joita käytetään kuljetettaessa tavaroita ja matkustajia rautateitse, metrolla, raitiovaunuissa ja johdinautoilla;~~

~~(f) energiatuotteisiin, joita toimitetaan käytettäväksi moottoripolttoaineena sisävesiväylillä liikennöintiin (kalastus mukaan lukien) lukuun ottamatta yksityisiä huvialuksia, ja aluksilla tuottavaan sähköön;~~

~~(g) maakaasuun jäsenvaltioissa, joissa maakaasun osuus energian loppukulutuksessa oli alle 15 prosenttia vuonna 2000.~~

~~Täydellisiä tai osittaisia vapautuksia tai alennuksia voidaan soveltaa korkeintaan kymmenen vuoden ajan tämän direktiivin voimaantulosta tai kunnes maakaasun kansallinen osuus energian loppukulutuksesta nousee 25 prosenttiin riippuen siitä, kumpi peruste toteutuu aiemmin. Maakaasun kansallisen osuuden noustessa 20 prosenttiin energian loppukulutuksesta kyseisten jäsenvaltioiden on kuitenkin sovellettava tiukan positiivista verotasoa, jonka on noustava vuosittain, jotta päästäisiin ainakin vähimmäisverokantaan edellä tarkoitetun määräajan lopussa;~~

~~Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta voi soveltaa täydellisiä tai osittaisia vapautuksia tai alennuksia maakaasuun erikseen Pohjois-Irlannin osalta.~~

(h) kotitalouksien ja/tai asianomaisten jäsenvaltioiden hyväntekeväisyysjärjestöiksi tunnustamien järjestöjen käyttämään sähköön, maakaasuun, hiileen ja kiinteisiin polttoaineisiin. Kyseisten hyväntekeväisyysjärjestöjen osalta jäsenvaltiot voivat rajoittaa vapautuksen tai alennuksen koskemaan käyttöä muuhun kuin yritystoimintaan. Sekakäytön osalta verotusta sovelletaan kunkin tyyppisen käytön suhteellista osuutta vastaavasti. Jos käyttö on merkityksetöntä, voidaan katsoa, ettei sitä ole;

(i) polttoaineena käytettävään maakaasuun ja nestekaasuun;

j) ilma- ja vesialuksia valmistettaessa, asennettaessa, kokeiltaessa ja huollettaessa käytettäviin moottoripolttoaineisiin;

k) liikennöintikelpoisten vesistöjen ja satamien ruoppauksessa käytettäviin moottoripolttoaineisiin;

l) CN-koodiin 2705 kuluviin tuotteisiin, jotka käytetään lämmitykseen.

2. Jäsenvaltiot voivat myös palauttaa tuottajalle 1 kohdan b alakohdassa eritellyistä tuotteista tuotetusta sähköstä kuluttajan maksaman veron määrän kokonaan tai osittain.

3. Jäsenvaltiot voivat soveltaa nollaverotusta maataloudessa, puutarhaviljelyssä, kalanviljelyssä ja metsänhoidossa käytettäviin energiatuotteisiin ja sähköön.

Neuvosto tarkastelee komission ehdotuksen pohjalta ennen 1 päivää tammikuuta 2008, voidaanko nollaverotuksen soveltamisesta luopua.

16 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa verovapautta tai alennettua verokantaa verovalvonnassa 2 artiklassa tarkoitettuihin veronalaisiin tuotteisiin, jotka koostuvat yhdestä tai useammasta seuraavista tuotteista tai sisältävät niitä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 kohdan soveltamista:

– CN-koodeihin 1507–1518 kuuluvat tuotteet,

– CN-koodeihin 38249955 ja 38249980, 38249985, 38249986, 38249992 (ei kuitenkaan ruosteenestoaineet, jotka sisältävät amiineja aktiivisina ainesosina, ja epäorgaaniset liuotin- ja ohennusaineseokset lakkoja ja sen kaltaisia tavaroita varten), 38249993, 38249996 (ei kuitenkaan ruosteenestoaineet, jotka sisältävät amiineja aktiivisina ainesosina, ja epäorgaaniset liuotin- ja ohennusaineseokset lakkoja ja sen kaltaisia tavaroita varten), 38260010 ja 38260090 kuuluvat tuotteet biomassasta tuotettujen ainesosiensa osalta,

– CN-koodeihin 22072000 ja 29051100 kuuluvat tuotteet, jotka eivät ole synteettisesti tuotettuja,

– biomassasta peräisin olevat tuotteet, mukaan lukien CN-koodeihin 4401 ja 4402 kuuluvat tuotteet.

Jäsenvaltiot saavat myös soveltaa verovalvonnassa alennettua verokantaa 2 artiklassa tarkoitettuihin veronalaisiin tuotteisiin, jotka sisältävät vettä (CN-koodit 2201 ja 28539010).

’Biomassalla’ tarkoitetaan maataloudesta (kasvi- ja eläinperäiset aineet mukaan lukien), metsätaloudesta ja niihin liittyviltä tuotannonaloilta peräisin olevien tuotteiden, jätteiden ja tähteiden biohajoavaa osaa sekä teollisuus- ja yhdyskuntajätteiden biohajoavaa osaa.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyn alennetun verokannan soveltamisesta johtuva verovapaus tai verokannan alennus ei saa olla määrältään suurempi kuin veron määrä, joka kannettaisiin

~~kyseisen alennuksen soveltamisalaan kuuluvien 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden sisältämästä määrästä.~~

~~Jäsenvaltioiden 1 kohdassa tarkoitetuista tuotteista koostuviin tai niitä sisältäviin tuotteisiin soveltamat verotasot saavat olla 4 artiklassa vahvistettuja vähimmäistasoja alemmat.~~

~~3. Jäsenvaltioiden soveltamaa verovapautta tai alennettua verokantaa mukautetaan ottaen huomioon raaka-aineiden hintojen muutokset, jotta kyseiset alennukset eivät olisi tarpeettoman suuria 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotannosta aiheutuviin lisäkustannuksiin nähden.~~

~~4. Jäsenvaltiot voivat 31 päivään joulukuuta 2003 soveltaa verovapautta tai jatkaa verovapauden soveltamista sellaisiin tuotteisiin, jotka koostuvat pelkästään tai melkein pelkästään 1 kohdassa tarkoitetuista tuotteista.~~

~~5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuille tuotteille säädetty verovapaus tai verokannan alennus voidaan myöntää monivuotisen ohjelman mukaisesti luvalla, jonka toimivaltainen viranomainen antaa taloudelliselle toimijalle useammaksi kuin yhdeksi kalenterivuodeksi. Vapautusta tai alennusta ei voida myöntää pidemmäksi ajanjaksoksi kuin kuudeksi peräkkäiseksi vuodeksi. Ajanjakso voidaan tarvittaessa uusia.~~

~~Jos toimivaltainen viranomainen on myöntänyt luvan monivuotiseen ohjelmaan ennen 31 päivää joulukuuta 2012, jäsenvaltiot saavat soveltaa 1 kohdassa tarkoitettua vapautusta tai alennusta 31 päivän joulukuuta 2012 jälkeen monivuotisen ohjelman loppuun asti. Ajanjaksoa ei voida tarvittaessa uusia.~~

~~6. Jos jäsenvaltioiden on yhteisön oikeuden perusteella noudatettava oikeudellisesti sitovia velvoitteita siten, että niiden on asetettava omille markkinoilleen vähimmäisosuus 1 kohdassa tarkoitetuista tuotteista, 1–5 kohdan soveltaminen päättyy päivänä, josta alkaen jäsenvaltioiden on noudatettava kyseisiä velvoitteita.~~

~~7. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 31 päivään joulukuuta 2004 mennessä ja tämän jälkeen kahdentoista kuukauden välein luettelo tämän artiklan mukaisesti sovellettavista veronalennuksista ja verovapautuksista.~~

~~8. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2009 neuvostolle kertomuksen tämän artiklan mukaisesti myönnettyjen alennusten verotukseen, talouteen, maatalouteen, energiaan, teollisuuteen ja ympäristöön liittyvistä näkökohdista.~~

⇩ uusi

17 artikla

Rajoittamatta 5 artiklan soveltamista yhteen käyttötarkoitukseen, jäsenvaltiot voivat myöntää verovalvonnassa

a) verotason alennuksia, jotka eivät saa alittaa liitteessä I olevissa taulukoissa C ja D vahvistettuja vähimmäismääriä, lämmön ja sähkön yhteistuotantoon käytettäville energiatuotteille ja sähkölle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 13 artiklan soveltamista;

b) verotason alennuksia, jotka eivät saa alittaa liitteessä I olevissa taulukoissa B ja D vahvistettuja vähimmäismääriä, energiatuotteille ja sähkölle, jotka käytetään tavaroiden ja matkustajien kuljettamiseen rautateitse, metrolla, raitiovaunuissa tai johdinautoilla taikka jotka käytetään paikallisen julkisen henkilöliikenteen, jätteiden keruun, asevoimien ja julkishallinnon, vammaisten henkilöiden tai ambulanssien tarkoituksia varten.

Edellä b alakohtaa sovellettaessa sähkö on luokiteltava liitteessä I olevassa taulukossa B mainittavien moottoripolttoaineiden joukkoon;

c) verotason alennuksia, jotka eivät saa alittaa liitteessä I olevissa taulukoissa C ja D vahvistettuja vähimmäismääriä, lämmityspolttoaineena käytettäville energiatuotteille sähkölle, jos ne käytetään kotitalouksissa ja/tai asianomaisen jäsenvaltion hyväntekeväisyysjärjestöksi tunnustamissa järjestöissä. Kyseisten hyväntekeväisyysjärjestöjen osalta jäsenvaltioiden on rajoitettava alennus koskemaan käyttöä muuhun kuin yritystoimintaan. Sekakäytön osalta verotusta sovelletaan kunkin tyyppisen käytön suhteellista osuutta vastaavasti. Jos käyttö on merkityksetöntä, voidaan katsoa, ettei sitä ole.

Sovellettaessa c alakohtaa liitteessä I olevissa taulukoissa C ja D vahvistetut vähimmäisverotasot alkavat nollasta ja nousevat joka vuosi yhdellä kymmenyksellä lopullisista vähimmäisverokannoista kymmenen vuoden siirtymäkauden aikana.

Sovellettaessa c alakohtaa heikossa asemassa olevien kotitalouksien käyttämät energiatuotteet ja sähkö voidaan vapauttaa verosta enintään kymmenen vuoden ajan tämän direktiivin voimaantulosta. Tässä kohdassa ilmaisulla ’heikossa asemassa olevat kotitaloudet’ tarkoitetaan kotitalouksia, joihin tällä direktiivillä on merkittävät vaikutukset, mikä tässä direktiivissä tarkoittaa sitä, että ne ovat köyhyysriskirajan alapuolella eli niiden tulot ovat alle 60 prosenttia kansallisista ekvivalenteista käytettävissä olevista mediaanituloista;

d) verotason alennuksia, jotka eivät saa alittaa liitteessä I olevissa taulukoissa C ja D vahvistettuja vähimmäismääriä, lämmitystarkoituksiin käytettäville energiatuotteille ja sähkölle, jos ne käytetään maataloudessa, puutarhaviljelyssä, kalanviljelyssä tai metsänhoidossa.

↓ 2003/96/EY (mukautettu) ⇨ uusi

~~17~~18 artikla

~~1.~~ ~~Edellyttäen, että tässä direktiivissä säädettyjä verotuksen vähimmäistasoja noudatetaan keskimäärin kunkin yrityksen osalta, jäsenvaltiot voivat soveltaa verohuojennuksia lämmitykseen sekä~~ ⇨ Rajoittamatta 5 artiklan soveltamista ⇦, yhteen käyttötarkoitukseen, jäsenvaltiot voivat myöntää veronalennuksia, jotka eivät saa alittaa liitteessä I olevissa taulukoissa B, C ja D vahvistettuja asiaankuuluvia vähimmäismääriä, lämmitykseen tai 8 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdan mukaisiin tarkoituksiin ~~käytettäviin energiatuotteisiin~~ ⌦ käytettävien energiatuotteiden kulutukselle ⌫ sekä ~~sähköön~~ sähkölle seuraavissa tapauksissa:

a) energiaa vaativan yrityksen hyväksi.

’Energiaa vaativalla yrityksellä’ tarkoitetaan 19 artiklassa tarkoitettua liiketoimintayksikköä, jossa energiatuotteiden ja sähkön ostot ovat vähintään 3,0 prosenttia tuotantoarvosta tai kannettava kansallinen energiavero on vähintään 0,5 prosenttia jalostusarvosta. ~~Jäsenvaltiot voivat soveltaa tämän määritelmän rajoissa muita tiukempia perusteita, esimerkiksi myynnin arvoa, tuotantoprosessia ja alaa koskevia määritelmiä.~~

’Energiatuotteiden ja sähkön ostoilla’ tarkoitetaan yrityksessä ostetun tai siinä tuotetun energian tosiasiallisia kustannuksia. Niihin kuuluvat ainoastaan sähkö, lämpö ja lämmitykseen tai 8 artiklan 2 kohdan ~~a ja b~~ ⌦ b ja c ⌫ alakohdan

mukaisiin tarkoituksiin käytettävät energiatuotteet. Kaikki verot kuuluvat näihin kustannuksiin lukuun ottamatta vähennyskelpoista arvonlisäveroa.

’Tuotantoarvolla’ tarkoitetaan liikevaihtoa, mukaan lukien tuotteen hintaan suoraan liittyvät tuet, johon lisätään tai josta vähennetään muutokset lopullisten tuotteiden varastoissa, meneillään olevissa töissä sekä jälleenmyytäviksi ostetuissa tavaroissa ja palveluissa, mistä vähennetään jälleenmyytävien tavaroiden ja palvelujen hankintakustannukset.

’~~Jalostusarvolla~~ ⌦ Arvonlisäyksellä ⌫’ tarkoitetaan viennin sisältävää arvonlisäverollista kokonaisliikevaihtoa, josta vähennetään tuonnin sisältävät arvonlisäverolliset kokonaisostot.

↓ 2003/96/EY
⇨ uusi

~~Jäsenvaltioille, jotka soveltavat nykyisin sellaisia kansallisia energiaverojärjestelmiä, joissa energiavaltaiset yritykset määritellään muiden perusteiden mukaisesti kuin energiakustannukset verrattuna tuotantoarvoon ja kannettava kansallinen energiavero verrattuna lisäarvoon, myönnetään a alakohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyyn määritelmään mukautumista varten siirtymäaika enintään 1 päivään tammikuuta 2007 asti;~~

b) kun ~~yritysten~~ ⇨ 19 artiklassa tarkoitettujen liiketoimintayksikköjen ⇦ tai ⇨ tällaisten liiketoimintayksikköjen ⇦ ~~yritysten~~ yhteenliittymien kanssa tehdään sopimuksia tai kun sovelletaan päästöoikeusjärjestelmiä tai vastaavia ~~järjestelyjä~~ ⇨ toimenpiteitä ⇦, jos niiden tarkoituksena on ympäristönsuojelutavoitteiden saavuttaminen tai energiatehokkuuden parantaminen.

⇩ uusi

Ensimmäistä kohtaa sovellettaessa ilmaisulla ’päästöoikeusjärjestelmät’ tarkoitetaan muita päästökauppajärjestelmiä kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY[49] tarkoitettua unionin järjestelmää .

↓ 2003/96/EY

~~2. Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat soveltaa nollaverotusta 2 artiklassa tarkoitettuihin energiatuotteisiin ja sähköön, kun niitä käytetään tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa energiaintensiivisessä yrityksessä.~~

~~3. Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat soveltaa enintään 50 prosenttia tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäistasoja alempaa verokantaa 2 artiklassa tarkoitettuihin energiatuotteisiin ja sähköön, kun niitä käytetään 11 artiklassa tarkoitetuissa liiketoimintayksiköissä, jotka eivät ole energiaintensiivisiä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla.~~

---

[49] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista mahdollisuuksista hyötyvien yritysten on tehtävä 1 kohdan b alakohdan mukaisesti sopimuksia, osallistuttava päästöoikeusjärjestelmiin tai tehtävä vastaavia järjestelyjä. Sopimusten, osallistumisen päästöoikeusjärjestelmiin tai vastaavien järjestelyjen on johdettava ympäristötavoitteiden saavuttamiseen tai parempaan energiatehokkuuteen, jotka jotakuinkin vastaavat sitä, mikä olisi saavutettu, jos olisi noudatettu standardoituja yhteisön vähimmäisverokantoja.

18 artikla

1. Poiketen siitä, mitä tässä direktiivissä säädetään, jäsenvaltiot, jotka eritellään liitteessä II, saavat soveltaa edelleen mainitussa liitteessä tarkoitettuja veronalennuksia tai verovapautuksia.

Tämän valtuutuksen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2006 tai liitteessä II mainittavana päivänä, jollei sitä ennen komission ehdotuksen pohjalta tehtävästä neuvoston tarkistuksesta muuta johdu.

2. Poiketen siitä, mitä 3–13 kohdassa säädetään, ja etenkin hintojen epävakauden välttämiseksi jäsenvaltioille, joilla on erityisiä vaikeuksia uusien verotuksen vähimmäistasojen soveltamisessa, myönnetään 1 päivään tammikuuta 2007 saakka kestävä siirtymäkausi edellyttäen, että tästä ei aiheudu merkittävää kilpailun vääristymistä.

3. Espanjan kuningaskunnalle voidaan myöntää siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2007, jotta se voi saattaa dieselpolttoaineen kansallisen verokantansa uudelle 302 euron vähimmäistasolle, sekä siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2012, jotta se voi saavuttaa 330 euron vähimmäistason. Se voi myös 31 päivään joulukuuta 2009 saakka soveltaa erityistä alennettua verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 287 eurona 1000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Se voi 1 päivän tammikuuta 2010 ja 1 päivän tammikuuta 2012 välisenä ajanjaksona soveltaa eriytettyä verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 302 eurona 1000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2010 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Ammattitarkoitukseen käytettävän dieselpolttoaineen erityistä alennettua verokantaa voidaan soveltaa 1 päivään tammikuuta 2012 saakka myös takseihin. Direktiivin 7 artiklan 3 kohdan a alakohdan osalta se voi soveltaa 1 päivään tammikuuta 2008 saakka vähintään 3,5 tonnin suurinta sallittua painoa kuormattuna ammattikäytön määritelmässä.

4. Itävallan tasavallalle voidaan myöntää siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2007, jotta se voi saattaa dieselpolttoaineen kansallisen verokantansa uudelle 302 euron vähimmäistasolle, sekä siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2012, jotta se voi saavuttaa 330 euron vähimmäistason. Se voi myös 31 päivään joulukuuta 2009 saakka soveltaa erityistä alennettua verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 287 eurona 1000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Se voi 1 päivän tammikuuta 2010 ja 1 päivän tammikuuta 2012 välisenä ajanjaksona soveltaa eriytettyä verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 302 eurona 1000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2010 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene.

5. Belgian kuningaskunnalle voidaan myöntää siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2007, jotta se voi saattaa dieselpolttoaineen kansallisen verokantansa uudelle 302 euron vähimmäistasolle, sekä siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2012, jotta se voi saavuttaa 330 euron vähimmäistason. Se voi myös 31 päivään joulukuuta 2009 saakka soveltaa erityistä

~~alennettua verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 287 eurona 1000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Se voi 1 päivän tammikuuta 2010 ja 1 päivän tammikuuta 2012 välisenä ajanjaksona soveltaa eriytettyä verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 302 eurona 1000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2010 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene.~~

~~6. Luxemburgin suurherttuakunnalle voidaan myöntää siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2009, jotta se voi saattaa dieselpolttoaineen kansallisen verokantansa uudelle 302 euron vähimmäistasolle, sekä siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2012, jotta se voi saavuttaa 330 euron vähimmäistason. Se voi myös 31 päivään joulukuuta 2009 saakka soveltaa erityistä alennettua verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 272 eurona 1000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Se voi 1 päivän tammikuuta 2010 ja 1 päivän tammikuuta 2012 välisenä ajanjaksona soveltaa eriytettyä verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 302 eurona 1000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2010 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene.~~

~~7. Portugalin tasavalta voi soveltaa Azoreilla ja Madeiralla energiatuotteisiin ja sähköön tässä direktiivissä säädettyjä verotuksen vähimmäistasoja alempia verotasoja kompensoidakseen näiden alueiden saaristoasemasta ja hajanaisesta asutuksesta johtuvat kuljetuskustannukset.~~

~~Portugalin tasavallalle voidaan myöntää siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2009, jotta se voi saattaa dieselpolttoaineen kansallisen verokantansa uudelle 302 euron vähimmäistasolle, sekä siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2012, jotta se voi saavuttaa 330 euron vähimmäistason. Se voi myös 31 päivään joulukuuta 2009 saakka soveltaa eriytettyä verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 272 eurona 1000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Se voi 1 päivän tammikuuta 2010 ja 1 päivän tammikuuta 2012 välisenä ajanjaksona soveltaa eriytettyä verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 302 eurona 1000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2010 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Ammattitarkoitukseen käytettävän dieselpolttoaineen eriytettyä verokantaa voidaan soveltaa 1 päivään tammikuuta 2012 saakka myös takseihin. Direktiivin 7 artiklan 3 kohdan a alakohdan osalta se voi soveltaa 1 päivään tammikuuta 2008 saakka vähintään 3,5 tonnin suurinta sallittua painoa kuormattuna ammattikäytön määritelmässä.~~

~~Portugalin tasavalta voi soveltaa täydellisiä tai osittaisia vapautuksia sähkön verotason osalta 1 päivään tammikuuta 2010.~~

~~8. Kreikan tasavalta voi soveltaa verotasoa, joka on 1000 litraa kohti enintään 22 euroa tässä direktiivissä säädettyä vähimmäisverokantaa alhaisempi, dieselpolttoaineeseen ja bensiiniin, jota kulutetaan Lesbosin, Khiosin, Samosin, Dodekanesian ja Kykladien alueilla sekä seuraavilla Egeanmeren saarilla: Thasos, Pohjois-Sporadit, Samothrake ja Skyros.~~

~~Kreikan tasavallalle voidaan myöntää siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2010, jotta se voi muuttaa nykyisen sähkön tuotantoon perustuvan verotusjärjestelmänsä sähkön kulutuksen verotukseen perustuvaksi järjestelmäksi ja saavuttaa uudet verotuksen vähimmäistasot bensiinin osalta.~~

~~Kreikan tasavallalle voidaan myöntää siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2010, jotta se voi saattaa dieselpolttoaineen kansallisen verokantansa uudelle vähimmäistasolle, joka on 302 euroa 1000 litralta, ja 1 päivään tammikuuta 2012 saavuttaakseen 330 euron vähimmäistason. Se voi myös 31 päivään joulukuuta 2009 saakka soveltaa erityistä alennettua verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 264 eurona 1000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Se voi 1 päivän tammikuuta 2010 ja 1 päivän tammikuuta 2012 välisenä ajanjaksona soveltaa eriytettyä verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 302 eurona 1000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2010 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Ammattitarkoitukseen käytettävän dieselpolttoaineen eriytettyä verokantaa voidaan soveltaa 1 päivään tammikuuta 2012 saakka myös takseihin. Direktiivin 7 artiklan 3 kohdan a alakohdan osalta se voi soveltaa 1 päivään tammikuuta 2008 saakka vähintään 3,5 tonnin suurinta sallittua painoa kuormattuna ammattikäytön määritelmässä.~~

~~9. Irlanti voi soveltaa täydellisiä tai osittaisia vapautuksia tai alennuksia sähkön verotason osalta 1 päivään tammikuuta 2008.~~

~~10. Ranskan tasavalta voi soveltaa 1 päivään tammikuuta 2009 saakka täydellisiä tai osittaisia vapautuksia tai alennuksia valtion, hallinnollisten alueiden, kuntien ja muiden julkisoikeudellisten yhteisöjen viranomaisen ominaisuudessa harjoittamaan toimintaan tai suorittamiin liiketoimiin käyttämien energiatuotteiden ja sähkön verotason osalta.~~

~~Ranskan tasavallalle voidaan myöntää siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2009, jotta se voi muuttaa nykyisen sähkön verotusjärjestelmänsä tämän direktiivin säännösten mukaiseksi. Tänä aikana on otettava huomioon nykyisen sähkön verotusjärjestelmän yleinen keskimääräinen taso arvioitaessa tässä direktiivissä säädettyjen valmisteverojen vähimmäismäärien noudattamista.~~

~~11. Italian tasavalta voi soveltaa 1 päivään tammikuuta 2008 saakka vähintään 3,5 tonnin suurinta sallittua painoa kuormattuna 7 artiklan 3 kohdan a alakohdassa esitetyn ammattikäytön määritelmässä.~~

~~12. Saksan liittotasavalta voi soveltaa 1 päivään tammikuuta 2008 saakka 12 tonnin suurinta sallittua painoa kuormattuna 7 artiklan 3 kohdan a alakohdassa esitetyn ammattikäytön määritelmässä.~~

~~13. Alankomaiden kuningaskunta voi soveltaa 1 päivään tammikuuta 2008 saakka 12 tonnin suurinta sallittua painoa kuormattuna 7 artiklan 3 kohdan a alakohdassa esitetyn ammattikäytön määritelmässä.~~

~~14. Jäsenvaltioiden on vahvistettujen siirtymäkausien kuluessa asteittain pienennettävä käyttämiensä verotasojen ja uusien vähimmäisverotasojen välistä eroa. Kun kansallisen verotason ja vähimmäistason välinen ero ei ylitä kolmea prosenttia kyseisestä vähimmäistasosta, asianomainen jäsenvaltio voi kuitenkin mukauttaa kansallisen tasonsa vasta siirtymäkauden lopussa.~~

⇩ uusi

19 artikla

1. Sovellettaessa 18 artiklaa ilmaisulla ’liiketoimintayksikkö’ tarkoitetaan tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti yksilöityä yksikköä, joka luovuttaa tavaroita tai suorittaa palveluja

itsenäisesti missä tahansa kyseisen taloudellisen toiminnan tarkoituksesta tai tuloksista riippumatta.

Taloudellista toimintaa on kaikki tuottajan, kauppiaan tai palvelujen tarjoajan harjoittama toiminta, myös kaivos- ja maataloustoiminta sekä vapaiden ammattien harjoittamiseen kuuluva toiminta.

Valtioita, hallinnollisia alueita, kuntia ja muita julkisoikeudellisia yhteisöjä ei niiden viranomaisen ominaisuudessa harjoittaman toiminnan tai suorittamien liiketoimien osalta pidetä liiketoimintayksikköinä. Jos ne harjoittavat tällaista toimintaa tai suorittavat tällaisia liiketoimia, niitä on kuitenkin pidettävä liiketoimintayksikköinä kyseisen toiminnan tai liiketoiminnan osalta, jos niiden kohteleminen muina kuin liiketoimintayksikköinä johtaisi huomattavaan kilpailun vääristymiseen.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa liiketoimintayksikkö ei voi olla pienempi kuin sellainen yrityksen tai oikeushenkilön osa, joka hallinnollisesti muodostaa itsenäisen yrityksen eli omavaraiseen toimintaan kykenevän yksikön.

↓ 2004/74/EC 1 artiklan 2 kohta, sellaisena kuin se on muutettuna oikaisulla, EUVL L 195, 2.6.2004, s. 26

~~*18 a artikla*~~

~~1. Poiketen siitä, mitä tässä direktiivissä säädetään, jäsenvaltiot, jotka eritellään liitteessä III, saavat soveltaa kyseisessä liitteessä tarkoitettuja veronalennuksia tai verovapautuksia.~~

~~Tämän luvan voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2006 tai liitteessä III mainittuna päivänä, jollei sitä ennen komission ehdotuksen pohjalta tehtävästä neuvoston tarkistuksesta muuta johdu.~~

~~2. Sen estämättä, mitä 3–11 kohdassa säädetään, ja etenkin hintojen epävakauden välttämiseksi jäsenvaltioille, joilla on erityisiä vaikeuksia uusien vähimmäisverokantojen täytäntöönpanossa, myönnetään 1 päivään tammikuuta 2007 kestävä siirtymäkausi edellyttäen, että tästä ei aiheudu merkittävää kilpailun vääristymistä.~~

~~3. Tšekin tasavalta voi soveltaa täydellisiä tai osittaisia verovapautuksia tai veronalennuksia sähkön, kiinteiden polttoaineiden ja maakaasun osalta 1 päivään tammikuuta 2008.~~

~~4. Viron tasavalta voi soveltaa siirtymäkautta 1 päivään tammikuuta 2010, jotta se voi saattaa polttoaineena käytetyn kaasuöljyn kansallisen verokantansa uudelle vähimmäisverotasolle, joka on 330 euroa 1000 litralta. Polttoaineena käytettävän kaasuöljyn verotason on kuitenkin 1 päivästä toukokuuta 2004 oltava vähintään 245 euroa 1000 litralta.~~

~~Viron tasavalta voi soveltaa siirtymäkautta 1 päivään tammikuuta 2010, jotta se voi saattaa polttoaineena käytettävän lyijyttömän bensiinin kansallisen verokantansa uudelle vähimmäisverotasolle, joka on 359 euroa 1000 litralta. Polttoaineena käytettävän lyijyttömän bensiinin verotason on kuitenkin 1 päivästä toukokuuta 2004 oltava vähintään 287 euroa 1000 litralta.~~

~~Viron tasavalta voi soveltaa täydellistä verovapautusta öljyliuskeeseen 1 päivään tammikuuta 2009. Se voi lisäksi soveltaa 1 päivään tammikuuta 2013 alennettua verokantaa~~

~~öljyliuskeeseen edellyttäen, että öljyliuskeen tosiasiallinen verokanta ei 1 päivästä tammikuuta 2011 ole alle 50 prosenttia yhteisön vähimmäisverokannasta.~~

~~Viron tasavalta voi soveltaa siirtymäkautta 1 päivään tammikuuta 2010, jotta se voi saattaa kaukolämmitykseen käytettävän liuskeöljyn kansallisen verokantansa vähimmäisverotasolle.~~

~~Viron tasavalta voi soveltaa siirtymäkautta 1 päivään tammikuuta 2010, jotta se voi korvata nykyisen tuotantopanoksista maksettavaan sähköveroon perustuvan järjestelmänsä myynnistä suoritettavaan sähköveroon perustuvalla järjestelmällä.~~

~~5. Latvian tasavalta voi soveltaa siirtymäkautta 1 päivään tammikuuta 2011, jotta se voi saattaa kaasuöljyn ja polttoaineena käytettävän kerosiinin kansalliset verokantansa uudelle vähimmäistasolle, joka on 302 euroa 1000 litralta, ja 1 päivään tammikuuta 2013, jotta se voi saattaa verokantansa 330 euron vähimmäistasolle. Kaasuöljyyn ja kerosiiniin sovellettavan tosiasiallisen verokannan on 1 päivästä toukokuuta 2004 oltava kuitenkin vähintään 245 euroa 1000 litralta ja 1 päivästä tammikuuta 2008 vähintään 274 euroa 1000 litralta.~~

~~Latvian tasavalta voi soveltaa siirtymäkautta 1 päivään tammikuuta 2011, jotta se voi saattaa polttoaineena käytettävän lyijyttömän bensiinin kansallisen verokantansa uudelle vähimmäistasolle, joka on 359 euroa 1000 litralta. Lyijyttömään bensiiniin sovellettavan tosiasiallisen verokannan on 1 päivästä toukokuuta 2004 oltava kuitenkin vähintään 287 euroa 1000 litralta ja 1 päivästä tammikuuta 2008 vähintään 323 euroa 1000 litralta.~~

~~Latvian tasavalta voi soveltaa siirtymäkautta 1 päivään tammikuuta 2010, jotta se voi saattaa kaukolämmitykseen käytettävän raskaan polttoaineen kansallisen verokantansa vähimmäistasolle.~~

~~Latvian tasavalta voi soveltaa siirtymäkautta 1 päivään tammikuuta 2010, jotta se voi saattaa sähkön kansallisen verokantansa vähimmäistasolle. Sähkön kansallisen verotason on 1 päivästä toukokuuta 2007 alkaen kuitenkin oltava vähintään 50 prosenttia yhteisön vähimmäisverokannasta.~~

~~Latvian tasavalta voi soveltaa siirtymäkautta 1 päivään tammikuuta 2009, jotta se voi saattaa hiilen ja koksin kansalliset verokantansa vähimmäistasolle. Hiilen ja koksin kansallisten verotasojen on 1 päivästä toukokuuta 2007 alkaen kuitenkin oltava vähintään 50 prosenttia yhteisön vähimmäisverokannasta.~~

~~6. Liettuan tasavalta voi soveltaa siirtymäkautta 1 päivään tammikuuta 2011, jotta se voi saattaa kaasuöljyn ja polttoaineena käytettävän kerosiinin kansalliset verokantansa uudelle vähimmäistasolle, joka on 302 euroa 1000 litralta, ja 1 päivään tammikuuta 2013, jotta se voi saattaa verokantansa 330 euron vähimmäistasolle. Kaasuöljyyn ja kerosiiniin sovellettavan tosiasiallisen verokannan on 1 päivästä toukokuuta 2004 oltava kuitenkin vähintään 245 euroa 1000 litralta ja 1 päivästä tammikuuta 2008 vähintään 274 euroa 1000 litralta.~~

~~Liettuan tasavalta voi soveltaa siirtymäkautta 1 päivään tammikuuta 2011, jotta se voi saattaa polttoaineena käytettävän lyijyttömän bensiinin kansallisen verokantansa uudelle vähimmäistasolle, joka on 359 euroa 1000 litralta. Lyijyttömään bensiiniin sovellettavan tosiasiallisen verokannan on 1 päivästä toukokuuta 2004 oltava kuitenkin vähintään 287 euroa 1000 litralta ja 1 päivästä tammikuuta 2008 vähintään 323 euroa 1000 litralta.~~

~~7. Unkarin tasavalta voi soveltaa siirtymäkautta 1 päivään tammikuuta 2010, jotta se voi saattaa kaukolämmitykseen käytettävän sähkön, maakaasun, hiilen ja koksin kansalliset verokantansa vähimmäistasoille.~~

~~8. Maltan tasavalta voi soveltaa siirtymäkautta 1 päivään tammikuuta 2010, jotta se voi mukauttaa sähkön kansallisen verokantansa. Sähkön verotasojen on 1 päivästä tammikuuta 2007 kuitenkin oltava vähintään 50 prosenttia yhteisön vähimmäisverokannasta.~~

~~Maltan tasavalta voi soveltaa siirtymäkautta 1 päivään tammikuuta 2010, jotta se voi saattaa kaasuöljyn ja polttoaineena käytettävän kerosiinin kansalliset verokantansa vähimmäistasolle, joka on 330 euroa 1000 litralta. Kaasuöljyyn ja kerosiiniin sovellettavan tosiasiallisen verokannan on 1 päivästä toukokuuta 2004 oltava kuitenkin vähintään 245 euroa 1000 litralta.~~

~~Maltan tasavalta voi soveltaa siirtymäkautta 1 päivään tammikuuta 2010, jotta se voi saattaa polttoaineena käytettävän lyijyttömän ja lyijyllisen bensiinin kansalliset verokantansa vähimmäistasolle. Lyijyttömään bensiiniin sovellettavan tosiasiallisen verokannan on 1 päivästä toukokuuta 2004 oltava kuitenkin vähintään 287 euroa 1000 litralta ja lyijylliseen bensiiniin sovellettavan verokannan on 1 päivästä toukokuuta 2004 oltava vähintään 337 euroa 1000 litralta.~~

~~Maltan tasavalta voi soveltaa siirtymäkautta 1 päivään tammikuuta 2010, jotta se voi saattaa lämmityspolttoaineena käytettävän maakaasun kansallisen verokantansa asianomaisten vähimmäisverokantojen mukaiseksi. Maakaasun todellisten verotasojen on 1 päivästä tammikuuta 2007 kuitenkin oltava vähintään 50 prosenttia yhteisön vähimmäisverokannasta.~~

~~Maltan tasavalta voi soveltaa siirtymäkautta 1 päivään tammikuuta 2009, jotta se voi mukauttaa kiinteiden polttoaineiden kansalliset verokantansa vähimmäisverokantojen mukaiseksi. Näiden energiatuotteiden todellisten verotasojen on 1 päivästä tammikuuta 2007 kuitenkin oltava vähintään 50 prosenttia yhteisön vähimmäisverokannasta.~~

~~9. Puolan tasavalta voi soveltaa siirtymäkautta 1 päivään tammikuuta 2009, jotta se voi saattaa polttoaineena käytettävän lyijyttömän bensiinin kansallisen verokantansa uudelle vähimmäistasolle, joka on 359 euroa 1000 litralta. Lyijyttömän bensiinin verotason on 1 päivästä toukokuuta 2004 kuitenkin oltava vähintään 287 euroa 1000 litralta.~~

~~Puolan tasavalta voi soveltaa siirtymäkautta 1 päivään tammikuuta 2010, jotta se voi saattaa polttoaineena käytettävän kaasuöljyn kansallisen verokantansa uudelle vähimmäistasolle, joka on 302 euroa 1000 litralta, ja 1 päivään tammikuuta 2012, jotta se voidaan saattaa 330 euron tasolle. Kaasuöljyn verotason on 1 päivästä toukokuuta 2004 kuitenkin oltava vähintään 245 euroa 1000 litralta ja 1 päivästä tammikuuta 2008 vähintään 274 euroa litralta.~~

~~Puolan tasavalta voi soveltaa siirtymäkautta 1 päivään tammikuuta 2008, jotta se voi saattaa raskaan polttoöljyn kansallisen verokantansa uudelle vähimmäistasolle, joka on 15 euroa 1000 kilogrammalta. Raskaan polttoöljyn verotason on 1 päivästä toukokuuta 2004 kuitenkin oltava vähintään 13 euroa 1000 kilogrammalta.~~

~~Puolan tasavalta voi soveltaa siirtymäkautta 1 päivään tammikuuta 2012, jotta se voi saattaa kaukolämmitykseen käytettävän hiilen ja koksin kansallisen verokantansa vähimmäistasolle.~~

~~Puolan tasavalta voi soveltaa siirtymäkautta 1 päivään tammikuuta 2012, jotta se voi saattaa muuhun lämmitykseen kuin kaukolämmitykseen käytettävän hiilen ja koksin kansallisen verokantansa vähimmäistasolle.~~

~~Puolan tasavalta voi soveltaa 1 päivään tammikuuta 2008 täydellisiä tai osittaisia verovapautuksia tai veronalennuksia koulujen, lastentarhojen ja muiden yleishyödyllisten laitosten lämmityspolttoaineena käyttämään kaasuöljyyn niiden julkisviranomaisena toteuttamien toimien ja liiketoimien yhteydessä.~~

~~Puolan tasavalta voi soveltaa siirtymäkautta 1 päivään tammikuuta 2006 sähkön verotusjärjestelmänsä saattamiseksi yhteisön puitteiden mukaiseksi.~~

~~10. Slovenian tasavalta voi soveltaa verovalvonnan alaisena täydellistä tai osittaista maakaasun verovapautusta tai veronalennusta. Täydellistä tai osittaista vapautusta tai alennusta voidaan soveltaa toukokuuhun 2014 tai siihen saakka, kun maakaasun kansallinen osuus energian kokonaiskulutuksesta on 25 prosenttia, sen mukaan kumpi tapahtuu aiemmin.~~

~~Kuitenkin heti kun maakaasun kansallinen osuus energian kokonaiskulutuksesta on 20 prosenttia, Slovenian olisi sovellettava tiukan positiivista verotasoa, joka kasvaa vuosittain saavuttaakseen vähintään vähimmäistason edellä mainitun jakson päättyessä.~~

~~11. Slovakian tasavalta voi soveltaa siirtymäkautta 1 päivään tammikuuta 2010, jotta se voi saattaa lämmitykseen käytettävän sähkön ja maakaasun kansalliset verokantansa vähimmäistasolle. Lämmitykseen käytettävän sähkön ja maakaasun verotasojen on 1 päivästä tammikuuta 2007 kuitenkin oltava vähintään 50 prosenttia yhteisön vähimmäisverokanneista.~~

~~Slovakian tasavalta voi soveltaa siirtymäkautta 1 päivään tammikuuta 2009, jotta se voi saattaa kiinteiden polttoaineiden kansallisen verokantansa vähimmäistasolle. Kiinteiden polttoaineiden verotason on 1 päivästä tammikuuta 2007 kuitenkin oltava vähintään 50 prosenttia yhteisön vähimmäisverokannasta.~~

~~12. Jäsenvaltioiden on vahvistettujen siirtymäkausien kuluessa asteittain kurottava umpeen käyttämiensä verotasojen ja uusien vähimmäisverotasojen välinen ero. Jos kansallisen verotason ja vähimmäistason välinen ero ei ylitä kolmea prosenttia kyseisestä vähimmäistasosta, asianomainen jäsenvaltio voi kuitenkin mukauttaa kansallisen tasonsa vasta siirtymäkauden lopussa.~~

↓ 2004/75/EC 1 artiklan 1 kohta, sellaisena kuin se on muutettuna oikaisulla, EUVL L 195, 2.6.2004, s. 31

~~*18 b artikla*~~

~~1. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa siirtymäkausista säädetään, ja etenkin hintojen epävakauden välttämiseksi jäsenvaltioille, joilla on vaikeuksia uusien verotuksen vähimmäistasojen soveltamisessa, myönnetään 1 päivään tammikuuta 2007 saakka kestävä siirtymäkausi edellyttäen, että tästä ei aiheudu merkittävää kilpailun vääristymistä.~~

~~2. Kyproksen tasavallalle voidaan myöntää siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2008, jotta se voi saattaa polttoaineena käytettävän kaasuöljyn ja lentopetrolin kansallisen verokannan uudelle vähimmäistasolle eli 302 euroon 1000 litralta, ja siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2010, jotta se voi saattaa vähimmäisverokannan 330 euroon 1000 litralta. Polttoaineena käytettävään kaasuöljyyn ja lentopetroliin sovellettavan verokannan on 1 päivästä toukokuuta 2004 oltava kuitenkin vähintään 245 euroa 1000 litralta.~~

~~Kyproksen tasavallalle voidaan myöntää siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2010, jotta se voi saattaa polttoaineena käytettävän lyijyttömän bensiinin kansallisen verokannan uudelle vähimmäistasolle, joka on 359 euroa 1000 litralta. Lyijyttömään bensiiniin sovellettavan verokannan on 1 päivästä toukokuuta 2004 oltava kuitenkin vähintään 287 euroa 1000 litralta.~~

~~3. Jäsenvaltioiden on vahvistettujen siirtymäkausien kuluessa asteittain pienennettävä käyttämiensä verotasojen ja uusien vähimmäisverotasojen välistä eroa. Jos kansallisen verotason ja vähimmäistason välinen ero ei ylitä kolmea prosenttia kyseisestä vähimmäistasosta, asianomainen jäsenvaltio voi kuitenkin mukauttaa kansallisen tasonsa vasta siirtymäkauden lopussa.~~

↓ 2003/96/EY (mukautettu) ⇨ uusi

~~19~~20 artikla

1. Edellisissä artikloissa, erityisesti ~~5, 15 ja 17~~ ⌦ 14, 15, 16, 17 ja 18 ⌫ artiklassa esitettyjen säännösten lisäksi neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa ⇨ täytäntöönpanosäädöksiä, joilla ⇦ jäsenvaltioille ~~luvan~~ annetaan lupa ottaa käyttöön muita vapautuksia tai alennuksia erityisistä politiikkaan liittyvistä syistä. ⇨Kun on tarpeen ympäristön ja ihmisten terveyden suojelemiseksi, mukaan lukien ilman pilaantumisen vähentäminen, neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla jäsenvaltiolle annetaan lupa ottaa käyttöön erityisiä korotettuja verokantoja, jotka eivät noudata liitteessä I vahvistettua vähimmäisverotasojen välistä järjestystä. ⇦

Jäsenvaltion, joka haluaa ottaa käyttöön ~~tällaisen toimenpiteen~~ ⌦ kyseisiä toimenpiteitä ⌫, on ilmoitettava asiasta komissiolle ja toimitettava sille kaikki merkitykselliset ja tarpeelliset tiedot.

Komissio tarkastelee pyyntöä ottaen huomioon muun muassa sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan, tarpeen varmistaa tasapuolinen kilpailu sekä ~~yhteisön~~ ⌦ unionin ⌫ terveys-, ympäristönsuojelu-, energia- ja liikennepolitiikan.

Kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on saanut kaikki merkitykselliset ja tarpeelliset tiedot, komissio joko ehdottaa, että neuvosto antaisi luvan toteuttaa kyseisen toimenpiteen, tai vaihtoehtoisesti perustelee neuvostolle, miksi se ei ole ehdottanut kyseistä toimenpidettä koskevaa lupaa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut luvat myönnetään enintään kuuden vuoden määräajaksi, joka voidaan uusia 1 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

3. Jos komissio katsoo, että 1 kohdassa ~~tarkoitettuja vapautuksia tai alennuksia ei voida enää jatkaa~~ ⇨ säädetyt toimenpiteet eivät ole enää kestäviä ⇦ erityisesti tasapuolisen kilpailun tai sisämarkkinoiden toiminnan vääristymisen vuoksi tai ~~yhteisön~~ ⌦ unionin ⌫ terveys-, ympäristönsuojelu-, energia- ja liikennepolitiikan vuoksi, se esittää aiheelliset ehdotukset neuvostolle. Neuvosto päättää näistä ehdotuksista yksimielisesti.

~~20~~21 artikla

1. Direktiivin ~~92/12/ETY~~ 2008/118/EY valvonta- ja ~~liikkumissäännöksiä~~ siirtosäännöksiä sovelletaan ainoastaan seuraaviin energiatuotteisiin:

a) CN-koodeihin 1507–1518 kuuluvat tuotteet, jos ne on tarkoitettu käytettäviksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina,

⇩ uusi

b) CN-koodeihin 2207, 2208 90 91 ja 2208 90 99 kuuluvat tuotteet, jos ne on tarkoitettu käytettäviksi lämpö- tai moottoripolttoaineina ja jos ne on vapautettu

alkoholista ja alkoholijuomista kannettavasta yhdenmukaistetusta valmisteverosta direktiivin 92/83/EY 27 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdan mukaisesti [50],

---

↓ 2003/96/EY →1 2018/552 1 artiklan 3 kohdan a alakohta →2 2018/552 1 artiklan 3 kohdan b alakohta →3 2018/552 1 artiklan 3 kohdan c alakohta →4 2018/552 1 artiklan 3 kohdan d alakohta ⇨ uusi

~~b~~c) CN-koodeihin 2707 10, 2707 20, 2707 30 ja 2707 50 kuuluvat tuotteet,

~~c~~d) CN-koodeihin →1 2710 12–2710 19 68, ⇨ 2710 19 71–2710 19 99 ⇦ ja 2710 20–2710 20 39 ja 2710 20 90 (vain tuotteet, joista vähemmän kuin 90 tilavuusprosenttia (hävikki mukaan lukien) tislautuu 210 °C:n lämpötilassa ja vähintään 65 tilavuusprosenttia (hävikki mukaan lukien) 250 °C:n lämpötilassa ISO 3405 -menetelmän (joka vastaa ASTM D 86 -menetelmää) avulla määritettynä), kuuluvat tuotteet ←. CN-koodeihin →2 2710 12 21←, →3 2710 12 25← ~~ja~~ , →4 2710 19 29 ja 2710 20 90 (vain tuotteet, joista vähemmän kuin 90 tilavuusprosenttia (hävikki mukaan lukien) tislautuu 210 °C:n lämpötilassa ja vähintään 65 tilavuusprosenttia (hävikki mukaan lukien) 250 °C:n lämpötilassa ISO 3405 -menetelmän (joka vastaa ASTM D 86 -menetelmää) avulla määritettynä) ← ⇨ sekä CN-koodeihin 2710 19 71–2710 19 99 ⇦ kuuluvien tuotteiden osalta valvonta- ja ~~liikkumissäännöksiä~~ siirtosäännöksiä sovelletaan kuitenkin ainoastaan kaupallisessa tarkoituksessa liikkuvaan irtotavaraan,

~~d~~e) CN-koodiin 2711 (lukuun ottamatta koodeja 2711 11, 2711 21 ja 2711 29) kuuluvat tuotteet,

(~~e~~f) CN-koodiin 2901 10 kuuluvat tuotteet,

(~~f~~g) CN-koodeihin 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 ja 2902 44 kuuluvat tuotteet,

~~g~~h) CN-koodiin 2905 11 00 kuuluvat tuotteet, jotka eivät ole synteettisesti tuotettuja, jos ne on tarkoitettu käytettäviksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina,

---

⇩ uusi

i) CN-koodiin 2909 19 10 kuuluvat tuotteet sekä CN-koodiin 2909 19 90 kuuluvat tuotteet, jos ne on tarkoitettu käytettäviksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina,

j) CN-koodiin 3403 kuuluvat tuotteet. Valvonta- ja siirtosäännöksiä sovelletaan ainoastaan kaupalliseen irtotavarakuljetukseen,

---

[50] Neuvoston direktiivi 92/83/ETY, annettu 19 päivänä lokakuuta 1992, alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta (EYVL L 316, 31.10.1992, s. 21).

k) CN-koodiin 3811 kuuluvat tuotteet,

l) CN-koodiin 3814 kuuluvat tuotteet, jos ne on tarkoitettu käytettäviksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina. Valvonta- ja siirtosäännöksiä sovelletaan ainoastaan kaupalliseen irtotavarakuljetukseen,

m) CN-koodiin 3823 19 kuuluvat tuotteet, jos ne on tarkoitettu käytettäviksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina,

---

↓ 2003/96/EY

~~l~~n) CN-koodeihin 3824 99 86, 3824 99 92 (ei kuitenkaan ruosteenestoaineet, jotka sisältävät amiineja aktiivisina ainesosina, ja epäorgaaniset liuotin- ja ohennusaineseokset lakkoja ja sen kaltaisia tavaroita varten), 3824 99 93, 3824 99 96 (ei kuitenkaan ruosteenestoaineet, jotka sisältävät amiineja aktiivisina ainesosina, ja epäorgaaniset liuotin- ja ohennusaineseokset lakkoja ja sen kaltaisia tavaroita varten), 3826 00 10 ja 3826 00 90 kuuluvat tuotteet, jos ne on tarkoitettu käytettäviksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina~~.~~;

⇩ uusi

Sovellettaessa 1 kohtaa ilmaisulla ’kaupalliset irtotavarakuljetukset’ tarkoitetaan pakkaamattomia tuotteita, jotka kuljetetaan joko kuljetusvälineen erottamattomana osana olevissa säiliöissä (kuten maantieliikenteen säiliövaunuissa, rautatiesäiliövaunuissa, säiliöaluksissa) tai ISO-säiliöissä. Ilmaisulla tarkoitetaan myös pakkaamattomia tuotteita, jotka kuljetetaan muissa yli 210 litran säiliöissä.

↓ 2003/96/EY (mukautettu)
⇨ uusi

2. Jos jäsenvaltio havaitsee, että muita kuin 1 kohdassa lueteltuja energiatuotteita tarkoitetaan käytettäviksi tai myydään taikka käytetään lämmityspolttoaineena tai moottoripolttoaineena tai ne antavat muutoin aihetta veropetoksiin, veron kiertämiseen tai muihin väärinkäytöksiin, sen on viipymättä ilmoitettava asiasta komissiolle. Tätä säännöstä sovelletaan myös sähköön. Komission on toimitettava tiedonanto muille jäsenvaltioille kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta. ⇨Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tiedonannon toimittamisesta näkemyksensä havaituista kyseisiin energiatuotteisiin ja sähköön liittyvistä veropetoksista, veron kiertämisestä tai muista väärinkäytöksistä. Jäsenvaltioilta saatujen näkemysten perusteella ja siinä tapauksessa, että sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta on vaarassa tai että ympäristöriski ilmenee, komissio antaa täytäntöönpanoasetuksia määrittääkseen, että ⇦ ~~Tämän jälkeen tehdään 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti päätös siitä, onko kyseisiin tuotteisiin sovellettava~~ ~~direktiivin 92/12/ETY~~ direktiivin 2008/118/EY valvonta- ja ~~liikkumissäännöksiä~~ siirtosäännöksiä ⇨ sovelletaan asianomaisiin tuotteisiin. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset annetaan 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tutkimusmenettelyä noudattaen. ⇦

3. Jäsenvaltiot voivat kahdenvälisten sopimusten mukaisesti luopua joistakin tai kaikista direktiivissä ~~92/12/ETY~~ 2008/118/EY säädetyistä valvontatoimenpiteistä joidenkin tai kaikkien ⌦ tämän artiklan ⌫ 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta, jos ne eivät kuulu tämän direktiivin 7~~–~~, 8 ja 9 artiklan soveltamisalaan. Tällaiset järjestelyt eivät vaikuta niihin jäsenvaltioihin, jotka eivät ole sopimuspuolia. Kaikista tällaisista kahdenvälisistä järjestelyistä on ilmoitettava komissiolle, joka antaa niistä tiedon muille jäsenvaltioille.

~~21~~22 artikla

1. Sen lisäksi, mitä verotettavan tapahtuman määritelmän sisältävissä yleisissä säännöksissä ja direktiivissä ~~92/12/ETY~~ 2008/118/EY olevissa maksamista koskevissa säännöksissä säädetään, energiatuotteiden veron määrä on kannettava myös jonkin tämän direktiivin 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun verotettavan tapahtuman toteutuessa.

~~2. Direktiivin 92/12/ETY 4 artiklan c kohdassa ja 5 artiklan 1 kohdassa olevan käsitteen 'tuottaminen' katsotaan tässä direktiivissä käsittävän tarvittaessa myös uuttamisen.~~

~~3~~2. Energiatuotteiden kulutusta energiatuotteita tuottavan laitoksen alueella ei pidetä verotettavana tapahtumana, jos kulutus muodostuu kyseisen laitoksen alueella tuotetuista energiatuotteista. Jäsenvaltiot voivat myös katsoa, etteivät muualla kuin tällaisen laitoksen alueella tuotetun sähkön ja muiden energiatuotteiden kulutus ja energiatuotteiden ja sähkön kulutus sähköntuotantoon käytettäviä polttoaineita tuottavan laitoksen alueella ole verotettavia tapahtumia. Jos tämä kulutus kuitenkin tapahtuu muussa tarkoituksessa kuin energiatuotteiden tuottamiseksi ja erityisesti ajoneuvojen käyttämiseksi, sitä on pidettävä verotettavana tapahtumana.

~~4~~3. Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että energiatuotteista ja sähköstä on kannettava veroa, jos todetaan, että niiden käyttö ei täytä tai on lakannut täyttämästä jotakin kansallisissa säännöksissä alennetun veron määrän tai verovapautuksen soveltamiseksi vahvistetuista loppukäyttöön liittyvistä edellytyksistä.

~~5~~4. Sovellettaessa direktiivin ~~92/12/ETY~~ 2008/118/EY ~~5~~ 2 ja ~~6~~ 7 artiklaa sähkö~~,~~ ~~ja~~ maakaasu ⇨ ja vety ⇦ ovat verotettavia tuotteita, ja verosaatava syntyy jakelijan tai jälleenjakelijan toimittaessa tuotteen. Kun tuote toimitetaan kulutettavaksi muuhun kuin siihen jäsenvaltioon, jonne jakelija tai jälleenjakelija on sijoittautunut, toimitusjäsenvaltion vero ~~peritään~~ ⌦ kannetaan ⌫ siltä yritykseltä, jonka on oltava rekisteröity toimitusjäsenvaltiossa. Vero määrätään ja kannetaan kaikissa tapauksissa kunkin jäsenvaltion säätämien menettelyjen mukaisesti.

⇩ uusi

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa sähkönvarastointilaitoksia ja sähkömuuntajia voidaan pitää sähkön jälleenjakelijoina, kun ne toimittavat sähköä.

🡻 2003/96/EY (mukautettu)
⇨ uusi

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioilla on oikeus määritellä verotettava tapahtuma siinä tapauksessa, että niiden ja muiden jäsenvaltioiden välillä ei ole toisiinsa yhdistettyjä kaasuputkia.

Yksikköä, joka tuottaa sähköä omaan käyttöönsä, pidetään jakelijana. Poiketen siitä, mitä ~~14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa~~ ⌦ 13 artiklassa ⌫ säädetään, jäsenvaltiot voivat myöntää tällaisille pienille sähköntuottajille verovapautuksen edellyttäen, että ne verottavat kyseisen sähkön tuottamiseen käytettyjä energiatuotteita.

Sovellettaessa direktiivin ~~92/12/ETY~~ ⌦ 2008/118/EY ⌫ ~~5~~ 2 ja ~~6~~ 7 artiklaa kivihiili, koksi~~,~~ ~~ja~~ ruskohiili ⇨ ja CN-koodiin 2703, 4401 tai 4402 kuuluvat tuotteet ⇦ ovat verotettavia tuotteita, ja verosaatava syntyy toimivaltaisten viranomaisten tähän tarkoitukseen rekisteröimien yritysten toimittaessa tuotteen. Näiden viranomaisten luvalla tuottaja, myyjä, maahantuoja tai maksuasiamies voi hoitaa rekisteröidyn yrityksen asemasta yritykselle

määrättyjä verovelvoitteita. Vero määrätään ja kannetaan kunkin jäsenvaltion säätämien menettelyjen mukaisesti.

~~6~~5. Jäsenvaltioiden ei tarvitse käsitellä ’energiatuotteiden tuotantona’:

a) toimia, joiden aikana syntyy satunnaisesti pieniä määrä energiatuotteita;

b) toimia, joilla energiatuotteen käyttäjä tekee mahdolliseksi tuotteen käytön uudelleen omassa yrityksessään sillä edellytyksellä, että tällaisesta tuotteesta jo maksettu vero ei ole pienempi kuin se vero, joka olisi maksettava, jos uudelleen käytetty energiatuote olisi taas veronalainen.

c) toimia, joissa energiatuotteita sekoitetaan muihin energiatuotteisiin tai muihin aineisiin tuotantolaitoksen tai verottoman varaston ulkopuolella, sillä edellytyksellä, että:

(i) aineosista on maksettu vero aikaisemmin, ja

(ii) maksettu määrä ei ole pienempi kuin sekoituksesta kannettavan veron määrä.

Edellä i alakohdassa olevaa ehtoa ei sovelleta, jos sekoitus on vapautettu veroista erityiskäytön vuoksi.

~~22~~23 artikla

Jos verokantoja muutetaan, kulutukseen luovutettuihin energiatuote-eriin voidaan soveltaa verojen korotuksia tai alennuksia.

~~23~~24 artikla

Jäsenvaltiot voivat palauttaa sellaisista energiatuotteista jo maksetun veron, jotka ovat saastuneet tai vahingossa sekoittuneet ja jotka on lähetetty takaisin verovapaaseen varastoon uutta käyttöä varten.

~~24~~25 artikla

1. Jossakin jäsenvaltiossa kulutukseen luovutettuja, hyötyajoneuvojen tavanomaisissa polttoainesäiliöissä olevia energiatuotteita, jotka on tarkoitettu käytettäviksi näiden ajoneuvojen polttoaineena, sekä erityiskäyttöön tarkoitetuissa konteissa olevia energiatuotteita, jotka on tarkoitettu käytettäväksi kuljetuksen aikana niiden järjestelmien toimintaan, joilla nämä kontit on varustettu, ei veroteta missään muussa jäsenvaltiossa.

2. Tässä artiklassa tarkoitetaan ’tavanomaisilla ~~’tavanomaisille –~~polttoainesäiliöillä’:

~~– valmistajan kaikkiin kyseisen moottoriajoneuvon tyyppisiin moottoriajoneuvoihin pysyvästi kiinnittämää säiliötä, jonka pysyvän kiinnityksen ansiosta polttoainetta voidaan käyttää suoraan sekä voimanlähteenä että tarvittaessa kuljetuksen aikana jäähdytys- ja muiden järjestelmien käyttämiseksi. Tavanomaisia polttoainesäiliöitä ovat myös kaasusäiliöt, jotka on kiinnitetty moottoriajoneuvoihin, jotka käyttävät suoraan kaasua polttoaineena, sekä säiliöitä, jotka on kiinnitetty muihin järjestelmiin, joilla ajoneuvo voidaan varustaa.~~

~~– valmistajan kaikkiin kyseisen kontin tyyppisiin kontteihin pysyvästi kiinnittämää säiliötä, jonka pysyvän kiinnityksen ansiosta polttoainetta voidaan käyttää suoraan kuljetuksen aikana niiden jäähdytys- ja muiden järjestelmien käyttämiseksi, joilla erityiskäyttöön tarkoitettu kontti on varustettu.~~

~~’Erityiskäyttöön tarkoitetuilla konteilla’ tarkoitetaan kontteja, jotka on varustettu erityisesti jäähdytys-, hapetus-, lämmöneristys- tai muita järjestelmiä varten mukautetuilla laitteilla.~~

⇩ uusi

a) valmistajan tai kolmannen osapuolen moottoriajoneuvoon pysyvästi kiinnittämiä säiliöitä, jotka ajoneuvon rekisteröintiasiakirjojen tai katsastustodistuksen mukaan täyttävät sovellettavat tekniset ja turvallisuusvaatimukset ja joiden pysyvän kiinnityksen ansiosta polttoainetta voidaan käyttää suoraan sekä voimanlähteenä että tarvittaessa kuljetuksen aikana jäähdytys- ja muiden järjestelmien käyttämiseksi, mukaan lukien kaasusäiliöt, jotka on kiinnitetty moottoriajoneuvoihin ja jotka käyttävät suoraan kaasua polttoaineena, sekä säiliöt, jotka on kiinnitetty muihin järjestelmiin, jolla ajoneuvo voidaan varustaa,

b) valmistajan tai kolmannen osapuolen erityiskäyttöön tarkoitettuihin kontteihin pysyvästi kiinnittämiä säiliöitä, jotka kontin rekisteröintiasiakirjojen mukaan täyttävät sovellettavat tekniset ja turvallisuusvaatimukset ja jonka pysyvän kiinnityksen ansiosta polttoainetta voidaan käyttää suoraan kuljetuksen aikana niiden jäähdytys- ja muiden järjestelmien käyttämiseksi, joilla erityiskäyttöön tarkoitettu kontti on varustettu.

Tätä artiklaa sovellettaessa ilmaisulla ’erityiskäyttöön tarkoitetut kontit’ tarkoitetaan kontteja, jotka on varustettu erityisesti jäähdytys-, hapetus-, lämmöneristys- tai muita järjestelmiä varten mukautetuilla laitteilla.

🡻 2003/96/EY (mukautettu)
⇨ uusi

~~25~~26 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tieto 2 artiklassa lueteltuihin tuotteisiin soveltamistaan verotasoista kunkin vuoden 1 päivänä tammikuuta ja aina, kun kansallisia lakeja on muutettu ⇨, sekä asiaankuuluvat määrät ⇦.

2. Kun jäsenvaltioiden soveltamat verotasot ilmoitetaan ~~muissa mittayksiköissä~~ ⌦ muuna mittayksikkönä ⌫ kuin kunkin tuotteen osalta 7–10 artiklassa ~~tarkoitetuissa~~ eriteltynä yksikkönä, jäsenvaltioiden on ilmoitettava myös vastaavat verotasot kyseisiin yksiköihin muuntamisen jälkeen.

~~26~~27 artikla

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ~~5 artiklan, 14 artiklan 2 kohdan, 15 artiklan ja 17~~ ⌦ 13–18 ⌫ artiklan nojalla toteutetuista toimenpiteistä.

2. Sellaiset tässä direktiivissä tarkoitetut toimenpiteet kuin verovapautukset ja veronalennukset, verojen eriyttäminen ja veronpalautukset voivat olla valtion tukea, ja siitä on niissä tapauksissa ilmoitettava komissiolle ⌦ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn ⌫ perustamissopimuksen ~~88~~ ⌦ 108 ⌫ artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Komissiolle tämän direktiivin perusteella tehdyt tiedonannot eivät vapauta jäsenvaltioita ⌦ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn ⌫ perustamissopimuksen ~~88~~ ⌦ 108 ⌫ artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta.

~~3. Edellä olevan 1 kohdan mukainen velvollisuus ilmoittaa komissiolle 5 artiklan nojalla toteutetuista toimenpiteistä ei vapauta jäsenvaltioita direktiivin 83/189/ETY mukaisesta tietojenantovelvollisuudesta.~~

~~27~~28 artikla

1. Komissiota avustaa direktiivin ~~92/12/ETY~~ 2008/118/EY ~~24 artiklan 1 kohdassa~~ 43 artiklassa tarkoitettu valmisteverokomitea. ⇨Kyseinen komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea. ⇦

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan ~~päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7~~ asetuksen (EU) 182/2011[51] 5 artiklassa säädettyä menettelyä.

~~Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.~~

~~3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.~~

⇩ uusi

29 artikla

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 1 päivästä tammikuuta 2023 alkaen määräämättömäksi ajaksi 2 artiklan 8 kohdassa ja 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 artiklan 8 kohdassa ja 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa[52] vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi neuvostolle.

6. Edellä olevien 2 artiklan 8 kohdan ja 5 artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos neuvosto on ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittanut komissiolle, että se ei vastusta säädöstä. Neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

7. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille hyväksymistään delegoiduista säädöksistä, delegoitujen säädösten vastustamisesta ja siitä, jos neuvosto on peruuttanut säädösvallan siirron.

---

51 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

52 EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

↓ 2003/96/EY (mukautettu) ⇨ uusi

~~28~~30 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava ~~tämän direktiivin~~ ⌦ 1 artiklan 2 kohdan, 2 artiklan 1 kohdan b–o alakohdan, 2 artiklan 3 kohdan toisen, kolmannen ja neljännen alakohdan, 2 artiklan 4–8 kohdan, 3 artiklan, 5 artiklan, 7 artiklan, 8 artiklan 1 kohdan, 9 artiklan 1 kohdan, 13 artiklan, 14 artiklan, 15 artiklan, 16 artiklan b alakohdan viimeisen virkkeen, 16 artiklan c, d ja e alakohdan, 17 artiklan, 18 artiklan, 19 artiklan, 21 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 21 artiklan 1 kohdan d alakohdan, 21 artiklan 1 kohdan i–m alakohdan, 21 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan, 21 artiklan 2 kohdan, 22 artiklan 1 kohdan, 22 artiklan 4 kohdan, 25 artiklan 2 kohdan, 26 artiklan 1 kohdan, 28 artiklan, 29 artiklan, 30 artiklan, 31 artiklan ja liitteen I ⌫ noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään ⌦ ⌫ ⇨ [31 päivänä joulukuuta 2022] ⇦, ~~31 päivänä joulukuuta 2003~~. Niiden on ~~ilmoitettava tästä komissiolle~~ viipymättä ⌦ toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle ⌫.

~~2.~~ Niiden on sovellettava näitä säännöksiä ⇨ [1 päivästä tammikuuta 2023] ⇦ ~~1 päivästä tammikuuta 2004 lukuun ottamatta 16 artiklassa ja 18 artiklan 1 kohdassa olevia säännöksiä, joita jäsenvaltiot voivat soveltaa 1 päivästä tammikuuta 2003~~.

~~3.~~ Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. ⌦ Niissä on myös mainittava, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevat viittaukset tällä direktiivillä kumottuun direktiiviin (kumottuihin direktiiveihin) on katsottava viittauksiksi tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininnat tehdään ⌫ .

~~4~~2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

~~*29 artikla*~~

~~Neuvosto tarkastelee komission kertomuksen ja tarvittaessa ehdotuksen pohjalta määräajoin tässä direktiivissä säädettyjä verovapautuksia ja veronalennuksia sekä verotuksen vähimmäistasoja ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet yksimielisesti Euroopan parlamenttia kuultuaan. Komission kertomuksessa ja neuvoston tarkastelussa otetaan huomioon sisämarkkinoiden moitteeton toiminta, verotuksen vähimmäistasojen todellinen arvo ja perustamissopimuksen laajemmat tavoitteet.~~

⇩ uusi

31 artikla

Komissio antaa neuvostolle joka viides vuosi ja ensimmäisen kerran viiden vuoden kuluttua 1 päivän tammikuuta 2023 jälkeen kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta.

Komission kertomuksessa on muun muassa tarkasteltava verojen vähimmäistasoja, innovoinnin ja teknologisen kehityksen vaikutusta erityisesti energiatehokkuuteen, sähkön käyttöä liikennealalla ja tässä direktiivissä säädettyjen vapautusten, alennusten ja eriytysten

perusteita. Kertomuksessa on otettava huomioon sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta, ympäristö- ja sosiaaliset näkökohdat, vähimmäisverotasojen todellinen arvo ja asiaankuuluvat perustamissopimuksen laajemmat tavoitteet.

↓ 2003/96/EY (mukautettu) ⇨ uusi

~~30~~32 artikla

~~Poiketen siitä, mitä 28 artiklan 2 kohdassa säädetään,~~ ~~d~~Direktiivi~~t~~ ~~92/81/ETY ja 92/82/ETY~~ ⌦ 2003/96/EC ⌫ kumotaan ~~31 päivästä joulukuuta 2003~~ ⇨ 1 päivästä tammikuuta 2023, ⇦ ⌦ sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden velvoitetta noudattaa kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevia määräaikoja ja liitteessä II olevassa B osassa vahvistettuja soveltamisen alkamispäiviä ⌫.

↓ 2004/75/EC 1 artiklan 2 kohta, sellaisena kuin se on muutettuna oikaisulla, EUVL L 195, 2.6.2004, s. 31 (mukautettu)

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin ⌦ liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti ⌫.

↓ 2003/96/EY (mukautettu)

~~31~~33 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan ⌦ kahdentenakymmenentenä ⌫ päivänä ~~, jona se julkaistaan~~ ⌦ sen jälkeen kun se on julkaistu ⌫ *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

⌦ Sovelletaan 1 artiklan 1 kohtaa, 2 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, 2 artiklan 2 kohtaa, 2 artiklan 3 kohdan ensimmäistä alakohtaa, 4 artiklaa, 6 artiklaa, 8 artiklan 2 kohtaa, 10 artiklaa, 11 artiklaa, 12 artiklaa, 16 artiklan a alakohtaa, 16 artiklan b alakohtaa, 20 artiklaa, 21 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, 21 artiklan 1 kohdan c alakohtaa, 21 artiklan 1 kohdan e–h alakohtaa, 21 artiklan 1 kohdan n alakohtaa, 21 artiklan 3 kohtaa, 22 artiklan 2 ja 3 kohtaa, 22 artiklan 5 kohtaa, 23 artiklaa, 24 artiklaa, 25 artiklan 1 kohtaa, 26 artiklan 2 kohtaa ja 27 artiklaa 1 päivästä tammikuuta 2023.⌫

~~32~~34 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*